

El ressorgiment de la ultradreta a Europa

David Alonso Martín

Professor: Vicent Gómez
Institut Baix Penedès
2025

**PREMI
EUROPA
JOVE**

Accèsit Premi Europa Jove 2025

AGRAÏMENTS

Abans de començar el treball, m'agradaria fer agraïments als polítics Ismael Pérez, Alex Barrera, Kenneth Martínez, Francesc Sánchez, els seus respectius partits i el partit polític de Junts per haver posat en disposició el seu temps per ajudar-me a fer la part pràctica del treball i poder veure diferents perspectives sobre la ultradreta.

A més donar les gràcies al meu professor Vicent Gómez per haver-me ajudat durant tot aquest període en el qual he fet el treball d'investigació.

ABSTRACT

Castellano

En 2025 hará 80 años de la derrota de las fuerzas fascistas en la Segunda Guerra Mundial, aquellas que causaron en el mundo tanto miedo y crueldad que llegaron a poner de acuerdo a toda la sociedad para que no volvieran a gobernar.

Ahora bien, de nuevo ha habido una subida exponencial de la ultraderecha en todo el mundo llegando incluso al gobierno en diferentes países y provocando una serie de dudas que se intentan responder en este trabajo, como por ejemplo si son cómo los partidos fascistas anteriores, por qué ha subido la derecha radical o que implicaciones tiene.

Después de analizar las características del antiguo fascismo, cómo subió en su día y qué llegaron a hacer en la sociedad del momento, se ha procedido a buscar qué es la nueva derecha radical, desde su ideología, causas de la subida y temas, hasta sus consecuencias, pasando por ver algunas diferencias entre los partidos, cómo se relacionan con los partidos de las democracias liberales y cómo se puede combatir.

Una vez teniendo todo el trabajo hecho, podemos decir que la subida de estas formaciones viene dada por los problemas de la ciudadanía, que tienen similitudes en la ideología y políticas de los antiguos fascistas, además de las relaciones con los partidos liberales del momento. Por ende, hace que corra riesgo la democracia y los derechos de las personas, pero sin llegar al extremo de antes. Por lo tanto, se llega también a la conclusión de que es importante combatirlos solucionando los problemas de la gente.

English

Next year will mark 80 years since the defeat of the fascist forces in World War II, those who caused so much fear and cruelty in the world that they reached an agreement among all of society not to govern again.

Now, once again, there has been an exponential rise of the extreme right around the world, even reaching the governments of different countries, causing a series of doubts that we try to answer in this work, such as if they are like previous fascist parties, why the radical right risen or what implications it has?

After analyzing the characteristics of the old fascism, how it rose in its day and what it did in the society of the moment, we have proceeded to search for what the new radical right is, from its ideology and causes of the rise and themes to its consequences, to see some differences between the parties, how they relate to the parties of liberal democracies and how they can be combated.

Once we have all the work done we can say that the rise of these formations is given by the problems of the citizens, which have similarities in the ideology and policies of the former fascists in addition to the relations with the liberal parties of the moment. Therefore, it makes that democracy and people's rights are at risk but without reaching the extremes of before. Consequently, there is also the conclusion that it is important to combat them by solving people's problems.

ÍNDIX

1. INTRODUCCIÓ	1
2. DEFINICIÓ	3
3. ORÍGENS	4
3.1. Divisió esquerra i dreta i primer pensament d'ultradreta.....	4
3.2. Característiques del feixisme i nazisme	5
3.3 Ascens del feixisme i nazisme i derrota a la Segona Guerra Mundial.....	12
3.3.1 Itàlia.....	12
3.3.2 Alemanya nazi.....	17
3.4 Les quatre onades de la ultradreta de la postguerra	24
3.4.1 El neofeixisme (1945-1955)	24
3.4.2 El populisme de dretes (1955-1980).....	26
3.4.3 La dreta radical (1980-2000)	27
3.4.4 La quarta onada (s. XXI)	28
4. IDEOLOGIA ACTUAL	29
4.1 Nativisme	29
4.2 Autoritarisme.....	31
4.3 Populisme.....	31
4.4 Moralització.....	32
5. CAUSES DEL RESSORGIMENT	33
6. XARXES SOCIALS I MITJANS DE COMUNICACIÓ	36
6.1 Xarxes socials.....	36
6.2 Mitjans de comunicació.....	37
7. PROPOSTES I TEMES CENTRALS PELS PARTITS D'ULTRADRETA	40
7.1 Economia	40
7.2 Política exterior	42
7.3 Canvi climàtic.....	43
7.4 Feminisme.....	44
7.5 LGTB.....	45
7.6 Immigració	46
7.7 Seguretat	47
7.8. Corrupció.....	48
8. DIFERÈNCIES INTERNES	50
8.1 Putin-OTAN.....	50
8.2 Proteccionisme-Lliurecanvisme	51
8.3 Conservadorisme social	51
9. ELECCIONS EUROPEES	52
9.1 Resultats i formació de blocs.....	52
9.2 Problemàtiques de l'ascens per la UE	55
10. CONSEQÜÈNCIES	58

11. PERFIL DE VOTANT	61
12. RESPOSTES A L'AUGE PER PART DE LA DEMOCRÀCIA LIBERAL	63
12.1 Demarcació	63
12.2 Confrontació	64
12.3 La cooptació	64
12.4 La incorporació.....	65
13. COM HA DE RESPONDRE EL CONJUNT DE LA SOCIETAT?.....	66
14. ENTREVISTES.....	68
14.1 PSC Kenneth Martínez alcalde del Vendrell desde 2015	68
14.2 ERC Francesc Sánchez, tècnic de polítiques sectorials	77
14.3 PP Alex Barrera, cap de llista del PP a l'Ajuntament de Vendrell	83
14.4 JUNTS Equip de Coordinació de Cambres de Junts per Catalunya	90
14.5 Comparació entrevistes dels partits de l'esquerra.....	94
14.6 Comparació d'entrevistes dels partits de dretes.....	97
14.7 VOX Ismael Pérez, 2n regidor de VOX a l'Ajuntament del Vendrell.....	101
15. CONCLUSIONS	109
16. BIBLIOGRAFIA.....	111

1. INTRODUCCIÓ

Des de ben petit m'ha agradat la política tant nacional com internacional, la raó principal és perquè sempre he pensat que qualsevol ciutadà ha de saber i comprendre qui governa dintre del seu territori, i les altres opcions de partits polítics que hi ha, per tal de saber amb qui concorda més i poder votar-lo en les següents eleccions.

Però, el problema que tenia era sobre quin tema en específic volia fer-ho, per tal motiu vaig prestar atenció a les notícies i vaig poder veure que cada dia parlaven sobre la campanya electoral catalana i les idees i expectatives de cada partit polític.

Les vaig mirar atentament i em va cridar molt l'atenció quan parlaven d'Aliança Catalana i VOX, ja que sempre remarcaven que eren d'ultradreta i tenien idees xenòfobes, radicals i feixistes, la qual cosa em va sobtar perquè justament estava estudiant l'ascens del feixisme a història i totes les idees i conseqüències en contra de la humanitat que van tenir. No entenia per què la gent tornava a votar el mateix, per això he decidit que el meu treball de recerca sigui:

Per què ha augmentat la ultradreta al món i quines conseqüències té?

Aquest tema és molt important perquè com bé he parlat abans els partits polítics són els que decideixen les polítiques i nosaltres, els ciutadans, som les que les patim. Per tant, saber quina cosa està pujant fins al punt que pugui governar és crucial per mantenir la nostra qualitat de vida.

Per això el que faré és, mitjançant informació de diferents articles i llibres, fer un anàlisi exhaustiva de la ultradreta enfocant-me al meu entorn més proper, Europa.

Primer de tot parlaré sobre la història de la ultradreta per revisar com van pujar a l'època d'entreguerres i tot el que va passar durant el seu govern, ja que penso que per tenir una visió clara de la societat d'avui en dia s'ha d'entendre el passat. Després parlaré sobre l'actual ultradreta; centrant-me en les causes, els temes dels que parlen

guanyar vots i les polítiques que aplicaran a la societat i les conseqüències que tenen aquestes.

Tanmateix, també parlaré sobre altres coses importants, com quina relació tenen amb els partits d'avui en dia en temes controvertits, ja que hi ha moltes visions. A més parlaré sobre com pensen combatre la ultradreta els partits no afins perquè si és dolenta és interessant veure com es pot lluitar.

La meua part pràctica per aprofundir en el tema serà fer entrevistes a diferents partits polítics per saber què pensen ells, pel fet que són experts en la matèria, mitjançant diferents preguntes en qüestió també de la seva ideologia. Per això he fet preguntes comunes a tots els partits, però després en específic si són de dretes o d'esquerres i els compararé.

Finalment, faré una entrevista a VOX per poder veure de primera mà, sense cap intermediari, el que proposen per Espanya i què pensen de que parlin d'ells tan negativament.

L'objectiu serà veure que és aquest fenomen, com es pot lluitar si és perillós de veritat i veure com ha canviat des dels anys trenta fins avui en dia aquesta ideologia. És a dir, fer una radiografia generalitzada d'aquests partits polítics per tal d'entendre la seva pujada i fer que la gent s'adoni de què són realment exposant les implicacions que té si aquests partits governen.

2. DEFINICIÓ

La ultradreta és la dreta que té un paper hostil envers la democràcia liberal, aquesta definició engloba a la dreta radical i extrema dreta tot i que la frontera entre aquests és molt difusa. (Arancón, 2023)

La diferència entre la dreta radical i l'extrema dreta és que l'extrema dreta defèn obertament les idees antidemocràtiques i racistes i aposten per la violència per aconseguir els seus objectius, així que en les eleccions no són competitiu, mentre que la dreta radical es troben dintre del joc parlamentari, però encara són hostils a la democràcia liberal, sobretot quan estan al poder. Una vegada aquí normalment hi ha un atac cap a l'Estat del Dret, altres partits polítics, la separació de poders o la llibertat de premsa.

La dreta radical populista no és només una forma moderada de l'extrema dreta sinó que ha arribat a una nova fórmula política diferenciada d'altres formes d'ultradreta. Ara bé, si l'extrema dreta i la dreta radical s'engloba tot en ultradreta, podem dir que sí que té uns fonaments ideològics.

Font: diari Público

3. ORIGENS

Darrerament, hi ha hagut una gran pujada dels partits d'ultradreta a escala global que ha obligat la premsa a informar sobre les seves idees. Per tal d'entendre millor el moviment, els historiadors i mitjans han investigat d'on prové la ideologia i tota la seva història.

Tot i que hi ha una creença general on es pensa que la ultradreta sorgeix a principis del s. XX amb el feixisme italià i els nazis, la realitat és que la idea comença dos segles abans amb la Revolució Francesa el 1789 tot i que tal com la coneixem ara sí que és molt més propera als feixismes.

3.1. Divisió esquerra i dreta i primer pensament d'ultradreta

El 1789 en plena Revolució Francesa els polítics estaven debatent sobre el dret a veto del monarca Lluís XVI i en aquesta discussió van sorgir diferents postures, els que volien que continués existint aquest dret, uns altres que estaven en contra (o en tot cas que fos un veto suspès, ja que això impedia a Lluís XVI derogar les decisions de l'Assemblea durant una legislatura o més), i finalment els indecisos.

Com la votació era a mà alçada, per facilitar el recompte dels diferents grups, es van ficar cadascun en una zona, els partidaris del veto a la dreta, els que estaven en contra a l'esquerra i els indecisos al centre. Tot i això, per aquells temps no existien les denominacions actuals sinó que l'esquerra seria "la muntanya", amb unes opinions més igualitàries, progressistes; la dreta "la plana", amb unes opinions més conservadores tradicionalistes, i els indecisos "la marisma".

Les posicions i idees a l'Assemblea continuarien vigents després que el rei Lluís XVI fos guillotinat després que l'Assemblea el condemnes a mort amb 387 vots a favor de l'execució immediata, 290 vots a favor d'altres penes i només una minoria va votar perquè el declaraessin innocent. Entre aquesta minoria es trobava Joseph de Maistre, que les seves idees són considerades com l'origen de la ultradreta. Ell, al seu llibre *Consideracions sobre França* (1796), defenia que la Revolució Francesa era un esdeveniment "satànic" i "radicalment dolent", a més d'anar en contra de qualsevol idea il·lustrada, prenent torn a l'edat mitjana i els valors religiosos, és a dir, tornar a l'Antic Règim. (Lopez, 2024)

3.2. Característiques del feixisme i nazisme

“La paraula “Fascismo” que deu el seu origen etimològic al llatí fasces (destral o feix de les escortes romanes). El símbol feixista fa referència a la destral de metall sostingut per vares de fusta (La unió fa la força) i representa així l'Estat feixista (L'Estat per sobre de l'individu)”. (Fascismo italiano, n.d)

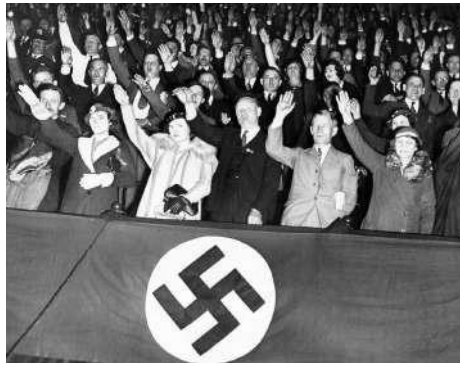
Sorgit durant el període d'entreguerres i acabat amb la Segona Guerra Mundial (1919-1945), es pot considerar com un dels moviments més populars i importants de la ultradreta a la història.

El feixisme va començar el 1919 amb la fundació del Fasci Italiani di Combattimento per part de Mussolini, un grup paramilitar ultranacionalista que es van erigir en els defensors de les reivindicacions nacionalistes dins d'un programa nacionalitzador.

Mussolini, líder del feixisme Font:
Britannica

Els partits feixistes donaven molta importància als símbols, mítings i les desfilades, els símbols que tenien evocaven a temps passats gloriosos de cada país, com per exemple el Fascio que prové de la Roma gloriosa d'Itàlia, com ideologia marxista i socialista per atraure votants d'esqueres com va fer Hitler a Alemanya.

Miting de l'Alemanya Nazi Font:

Diari El Público

Tot i que el feixisme no era igual a tots els països si tenien unes característiques comunes. Tots els partits feixistes defensaven un Estat totalitari que controlés totes les esferes de la societat, un sistema polític dictatorial de partit únic emmarcat dins d'una societat jerarquitzada on hi hagués un cabdill carismàtic que pogués mantenir l'ordre, per això pretenien mobilitzar les masses i enquadrar-les en el partit, sindicat únic i en les seves milícies. A més, els feixistes també exaltaven els principis masculins que relegaven la dona a la criança dels fills i a la llar just després que es reprengués la lluita organitzada per l'emancipació femenina. (Fernández Ros et al., 2022, p.234, 235)

Pel que fa a la comunicació, els feixistes utilitzaven un discurs demagog i simplificador amb molta càrrega emotiva que intentava unir a la població contra les amenaces exteriors, com la jueva o comunista tot i que el que volia de veritat aquest discurs era distreure l'atenció. (Majó Garriga, 2020, p.17)

Va ser important pels feixistes tenir controlat tant el pensament com les activitats del poble, per això van atorgar gran importància a l'educació. En aquesta els nens s'educaven en els valors feixistes, és a dir en la disciplina i obediència i en el cas alemany en ser racistes, antisemites i venerar el líder.

Una de les altres accions que van fer per mantenir el control social va ser exercir un control total dels mitjans de comunicació i cultura. (Fernández Ros et al., 2022, 239-243)

Una de les característiques més importants va ser el nacionalisme agressiu, expansionista i militarista, però clar cada nacionalisme exaltava el seu propi país, llavors hi havia diferències. A Alemanya s'apel·lava al concepte *Volk*¹ i a aquest els individus havien de subordinar els seus interessos, el nacionalisme va ser un dels factors pels quals van començar la Segona Guerra Mundial, ja que els nazis defenien el *Lebensraum* (espai vital), és a dir l'aspiració d'unir tots els alemanys en una Gran Alemanya que assegurés el desenvolupament de la raça ària, i aquest es faria mirant cap a l'est, on hi havia territoris que ja havien sigut d'Alemanya i tenien forta presència de ciutadans alemanys. (Majó Garriga, 2020, p. 22)

A Espanya es parlava de l'*España, Una, Grande y Libre* i segons els falangistes Espanya era “una unidad de destino. España es pues, la nación, y no ninguno de los pueblos que la integran. Cuando esos pueblos se reunieron hallaron en lo universal la justificación histórica de su propia existencia. Por eso España, el conjunto, fue la nación” és a dir la força poderosa darrere d'Espanya era el Déu catòlic. (Majó Garriga, 2020, p. 23)

Pel que respecte a Itàlia el missatge estava més connectat amb el discurs revolucionari d'esquerres i amb el paper superior de l'Estat, encarnació física i política de la nació. Per defensar la nació italiana es va utilitzar l'herència del primer estat imaginable: l'Imperi romà. (Majó Garriga, 2020, p. 23)

¹ *Volk*: el poble entès com a subjecte col·lectiu, determinat no per la voluntat dels seus integrants o per la simple residència sinó per l'estrip, pel naixement i els ancestres

Una altra característica va ser la naturalització i glorificació de la força i la violència, de fet un militant feixista italià va dir en 1920 “el puny és la síntesi de la nostra teoria”. Això els era de gran utilitat, ja que podien defensar les persecucions polítiques cap a qui pensava diferent, cosa que van fer en diferents ocasions com la destrucció de les oficines del diari socialista Avanti en 1919 per part dels esquadrists. Els feixistes van utilitzar grups paramilitars,² que seria el cas dels Fasci Italiani di Combattimento (que després passarien a ser el partit polític) o les SA, però també milícies,³ que seria el cas de la Milizia Volontaria per la Sicurezza Nazionale.

Pel que respecta a l'hora de prendre partida sobre el socialisme i capitalisme, el feixisme es plantejava com una “tercera via”, on mitjançant la creació del “socialisme nacional” pogués acabar amb la lluita de classes i així atraure tant a les classes mitjanes amenaçades per la concentració capitalista com els obrers oprimits per l'atur i la misèria. A la pràctica però, no va ser així.

Primer de tot a Itàlia de 1922 fins a 1925 hi havia una política liberal que afavoria a les grans empreses. Però l'any 1925 es va canviar a una política intervencionista. El corporativisme va començar l'any 1927 amb lleis laborals com la Carta del Treball de 1927, que només permetia els sindicats feixistes i que va declarar il·legals les vagues. En aquest sistema l'estat organitzava l'economia i gestionava els sindicats i patronal buscant el principi de la col·laboració entre classes. Tot i això, aquest sistema va ser una façana per part del règim perquè mitjançant el Consell Nacional de Corporacions van poder controlar els grups esmentats anteriorment.

Aquest període va posar fi a la crisi del 1929 que van canviar a utilitzar l'autarquia, que consisteix a buscar l'autosuficiència del país, però com no tenien prous recursos els països feixistes es van veure obligats a conquerir territoris. A més en 1933 es creà l'Institut per a la Reconstrucció Industrial, que enviava la inversió estatal cap a indústries estratègiques. Finalment, des del 1936 es va dissenyar una economia de guerra. (Fernández Ros et al., 2022, p. 239)

² Grups paramilitars: organitzacions civils o particulars que tenen una estructura, entrenament, subcultura i sovint una funció igual a les d'un exèrcit, però que no formen part de manera formal de les forces militars d'un Estat.

³ Milícies: Grup o cos armat, gralm. amb estructura o disciplina militar.

En el cas alemany el govern nazi va intervenir en l'economia i van eliminar els sindicats de manera violenta, fent que tots els obrers s'integressin en el Front Alemany del Treball, un sindicat nazi.

Va haver-hi dues etapes en l'economia, del 1934 al 1936 on es va buscar solucions pels problemes més urgents: reactivar l'economia, impulsar el comerç exterior i disminuir l'atur.

El 1936, amb el pla quadriennal, es va posar en marxa una política d'autarquia i rearmament, però van tenir un greu problema, Alemanya no disposava de tantes matèries primeres i no es podia crear tant armament sense haver-hi una guerra, per això aquestes polítiques van acabar sent crucials per què comences la Segona Guerra Mundial.

A ulls de la població alemanya la nova política va ser ben vista perquè van aconseguir augmentar la producció i l'ocupació plena, però darrere d'això els obrers alemanys van veure com es van congelar els salaris, augmentar la jornada laboral i inclús patir el racionament. Per això, la pagesia i les classes mitjanes van ser el garant del règim. (Fernández Ros et al., 2022, p. 245)

Un element molt important dins del feixisme, sobretot en el cas del nazisme va ser l'antisemitisme, racisme i l'odi cap al diferent. A Europa ja hi havia hagut antisemitisme des de l'edat mitjana on va haver-hi matances i expulsions de jueus a molts països. Al principi aquest odi provenia de les autoritats cristianes on predicaven que els jueus van assassinar a Jesucrist. A l'odi religiós durant el segle

XIX s'afegeixen les creences racials i la superioritat, que se centra en la sang per promoure l'odi cap als jueus. La teoria més destacada va ser el darwinisme social. Aquesta teoria prové de la teoria de l'evolució de Darwin on s'afirma que l'ésser humà ha evolucionat d'acord amb els criteris de la supervivència, sent la base la selecció natural, per això la supervivència dels grups humans actuals i extinció d'altres espècies o ètnies més febles.

Així per justificar el racisme i la submissió de la població van utilitzar l'argument de si a la natura, els animals més poderosos predominen sobre els més febles, també es pot aplicar a les relacions entre humans aprofitant les diferències d'ètnia o raça. (*¿Por Qué Los Judíos Fueron Objeto De La Persecución Y El Exterminio?*, n.d.)

El pas del segle XIX al segle XX no va significar res, de fet encara continuaven estant normalitzats i altres governs d'altres ideologies també els pronunciaven. Com Winston Churchill, polític liberal-conservador que va liderar la Gran Bretanya durant la Segona Guerra Mundial que va dir:

"I do not admit for instance, that a great wrong has been done to the Red Indians of America or the black people of Australia. I do not admit that a wrong has been done to these people by the fact that a stronger race, a higher-grade race, a more worldly wise race to put it that way, has come in and taken their place". W. Churchill, 1937, davant la Palestine Royal Commission. (Majó Garriga, 2020, p.19)

En el cas de l'odi dels nazis cap als jueus hi ha una gran influència de la derrota alemanya a la Primera Guerra Mundial que va ser difícil d'acceptar a tota la societat alemanya. Per això en els cercles conservadors nacionalistes i de dretes van voler buscar un boc emissari i van acabar culpant de la derrota als jueus amb la teoria de la "punyalada en l'esquena" on afirmaven que Alemanya va perdre la guerra al seu terreny en comptes del camp de batalla per culpa dels comunistes, socialistes i jueus. Els jueus van ser l'excusa perfecta, ja que sempre hi ha hagut un odi cap al diferent i molta gent poderosa tenia sang jueva. Continuant llençant pilotes fora, a la següent crisi, que va ser l'econòmica a finals de 1920 i principis de 1930, també els van culpar i van afirmar que volien dominar el món fos com fos, en aquest cas anava bé amb el context dient que utilitzaven el capitalisme per aconseguir-ho. Però més tard, tot i que semblava contradictori, també els nazis van culpar als jueus del comunisme perquè molts jueus eren comunistes. (*¿Por Qué Odiaba Hitler a Los Judios?*, n.d.)

Representació en imatge de la teoria “la punyalada per l’esquena” Font: Anne Frank Stichting

Un altre de les coses que van utilitzar van ser les teories racials abans anomenades per justificar anar en contra dels jueus. Ells afirmaven que la raça ària alemanya està entre els pobles superiors i defensaven que s’havia d’expandir i purificar, prohibint la barreja racial, mentre els jueus eren inferiors igual que els pobles eslaus.

Hitler a l’hora de propagar l’odi sistemàtic i que calés de manera estructural en la societat va desmarcar-se d’utilitzar les emocions incontrolables, ell va advocar per un “antisemitisme intel·ligent” amb formes jurídiques que portaria a la desaparició dels jueus. Però a més del racisme i antisemitisme, els nazis van anar a per discapacitats i homosexuals, ja que pensaven que el poble alemany només podria ser fort si la raça és pura, llavors amb el fi de purificar la raça van assassinar o esterilitzar a nombrosos col·lectius com homosexuals i discapacitats, a més de criminals “incontrolables” i alcohòlics. (¿Por Que Odiaba Hitler a Los Judios?, n.d.)

El feixisme va arribar a tenir presència a tot país que fos europeu o que fos industrialitzat, però sobretot als països que més recorregut i influència van tenir va ser Alemanya, Itàlia i Espanya, ja que Hitler, Mussolini, Primo de Rivera i Franco van arribar a governar el país, però també tenim altres casos com Romania, Hongria o Croàcia que hi van accedir a dirigir a l’estat gràcies a ser països titella⁴ de l’Alemanya nazi.

Però com he dit abans, també van haver-hi moviments a altres països com Regne Unit amb la British Union of Fascists Oswald Mosley amb 20000 militants tot i que no van arribar mai a

governar. (Majó Garriga, 2020, p. 18)

⁴ Països titella: Un govern l’existència del qual s’atribueix a la voluntat o control d’una entitat més poderosa, especialment una potència estrangera.

3.3 Ascens del feixisme i nazisme i derrota a la Segona Guerra Mundial

El feixisme a l'hora d'escalar en els seus suports van utilitzar el debilitament de les democràcies liberals incapaces de poder afrontar els problemes de la postguerra i de la crisi dels anys 30 que van derivar en un gran percentatge de persones a l'atur, inflació, etc., a més de la contínua amenaça de les revolucions comunistes, així que als seus discursos es van erigir en els únics capaços d'aconseguir tenir un estat fort que impartís disciplina.

L'augment no va ser d'un dia per altre i no tots els ciutadans es van posar a favor del feixisme, però sí molts sectors de la societat s'hi van posar. Els primers van ser la gent que va combatre durant la Primera Guerra Mundial, que estaven ja desmobilitzats, a més de joves activistes i romàntics que pensaven que el sistema liberal no era capaç de resoldre els problemes.

Posteriorment, van rebre suports de les classes mitjanes que tenien por del comunisme i n'estaven farts de les crisis i part de la classe obrera, ja que es van veure atrets pel missatge extremista i violent.

Un dels suports més importants va ser els de grans empresaris i terratinents que els van inclús finançar perquè no s'expandís el comunisme i els van donar suport quan els feixistes van deixar de costar el discurs contra el capitalisme.

Finalment, es va sumar el suport del mateix Estat liberal perquè la policia i l'exèrcit no van fer res davant de les accions violentes. (Fernández Ros et al., 2022, p.235)

3.3.1 Itàlia

El creador del feixisme va ser Benito Mussolini, un home d'idees nacionalistes extremes que el van expulsar del Partit Socialista perquè era partidari que Itàlia entrés a la Primera Guerra Mundial. Mussolini pensava que la societat s'havia d'organitzar d'acord amb la identitat nacional i la nació havia de ser dirigida per un dictador despietat i enèrgic.

Mussolini fent un discurs Font:

BBC

Es considera l'inici del feixisme la creació dels *Fasci Italiani di Combattimento* a Milà el 23 de març de 1919. Aquest va ser un grup paramilitar ultranacionalista amb programa socialitzador conformat per persones heterogènies (des d'anarquistes fins a nacionalistes d'extrema dreta) que actuava contra la gent que anava en contra del seu pensament, per això una de les primeres accions violentes, executat pels esquadrines, va ser destruir el 1919 la seu del diari socialista *Avanti*. (Fernández Ros et al., 2022, p.236-237)

Símbol Fasci Italiani di Combattimento Font:

Instituto de Relaciones Internacionales

Mussolini va intentar aprofitar el descontentament que hi havia a Itàlia després del Tractat de Versalles, un descontentament creat perquè pensaven que no els donaven tants territoris com es mereixien i es va crear el pensament que la victòria italiana va ser una "victòria mutilada". ("Cómo Benito Mussolini Condujo a Italia Al Fascismo Y Por Qué Su Legado Perdura Hoy En Día," 2022)

Al principi, no va aprofitar el descontentament perquè a les eleccions parlamentàries de 1920 va obtenir un resultat desastrós amb només 2420 vots.

Tot i la davallada, Mussolini va anar a buscar suports prometent ordre i que amb ell es detindria el socialisme, per això terratinents i la patronal van veure el feixisme amb bons ulls. El següent pas va ser consolidar-los, per això va deixar la tendència revolucionària i va acceptar el joc parlamentari transformant els fasci en el Partit Nacional Feixista el 1921. Tot i això, es van convertir en un moviment de repressió contra els camperols i la classe obrera. (Fernández Ros et al., 2022, p.237)

Durant aquest any Mussolini va obtenir un escó i inclús va ser invitat a formar part del govern de coalició dirigit per Giovanni Giolitti de la Unió liberal. Giovanni Giolitti el va invitar perquè pensava que així Mussolini dissoldria les camises negres.

Aquesta jugada no va sortir bé perquè Mussolini les va continuar utilitzant per a tenir el poder absolut. (“Cómo Benito Mussolini Condujo a Italia Al Fascismo Y Por Qué Su Legado Perdura Hoy En Día,” 2022)

L'oportunitat per assaltar el poder va ser en l'estiu de 1922 perquè es va convocar una vaga per part dels socialistes que segons l'historiador Ararat Gocmen “no eren en nom de l'emancipació dels treballadors sinó un crit desesperat perquè l'estat posés fi a la violència feixista”. Aquesta vaga Mussolini la va aprofitar per evidenciar que el govern era dèbil i incapaç de governar i va començar els preparatius per arribar al poder.

La data clau per la pujada al poder va ser el 25 d'octubre de 1922, el dia que es va preparar La marxa sobre Roma. Aquesta reunió es va fer a Nàpols on justament un dia abans va haver-hi una concentració del partit on Mussolini va acabar el míting dient “o ens donen el govern o anirem a Roma a prendre'l”. (“Cómo Benito Mussolini Condujo a Italia Al Fascismo Y Por Qué Su Legado Perdura Hoy En Día,” 2022)

Els batallons feixistes havien de congregar-se als afores de Roma i si el primer ministre no els donava el poder i el rei no el reconeixia aquest poder, els seus homes marxarien per la capital.

El 27 d'octubre es va començar a prendre ajuntaments a ciutats com Florència i Pisa i aquella nit diverses columnes de camises negres van anar camí Roma semblant el caos per les ciutats que passaven i prenent edificis tot i no ser més de 300.000 homes (ara bé, Mussolini no els va acompanyar sinó que ho va veure tot des de Milà).

La marxa de Roma

Font: BBC

Els homes de Mussolini només podien jugar la carta de la intimidació, ja que si hi hagués una confrontació amb l'exèrcit tindrien totes les de perdre perquè estaven mal entrenats i equipats, però aquesta carta els va funcionar.

Davant d'aquesta situació de caos el primer ministre Luigi Facta primer va demanar que s'apliqués l'estat de setge, però el rei es va negar pensant que Mussolini podria donar estabilitat a Itàlia, per aquest motiu Facta i el seu gabinet dimiteixen el matí del 28 d'octubre. Davant aquesta situació, el rei envia a Mussolini un telegrama perquè sigui el seu primer ministre. Mussolini va acceptar, es va traslladar de Milà a Roma i el 30 d'octubre va ser proclamat nou primer ministre. ("Cómo Benito Mussolini Condujo a Italia Al Fascismo Y Por Qué Su Legado Perdura Hoy En Día," 2022)

Una vegada al poder va canviar el sistema electoral i a les eleccions de 1924 ell i els seus partidaris van guanyar amb un 64% dels vots i aprofitant una crisi per la mort de Matteotti, un diputat socialista que va denunciar la intimidació i violència durant les eleccions, va expulsar els socialistes dels seus escons.

Durant 1925 i 1926 Mussolini va desenvolupar les “lleis feixistíssimes” per fer d’Itàlia un règim totalitari sota control del seu partit però sobretot de la seva figura. Gràcies a aquestes lleis van eliminar els partits polítics i els sindicats i perseguir els dissidents, van censurar la premsa.

Una de les altres coses que va fer, va ser aliar-se amb l’Església catòlica mitjançant els Pactes de Laterà per frenar els litigis que hi havia des de la reunificació italiana entre Itàlia i l’església. A aquests pactes es va acordar que l’Església catòlica reconeixia a l’estat feixista i la capitalitat de Roma a canvi de crear l’estat del Vaticà, reconèixer el catolicisme com l’única religió de l’estat i l’ensenyança obligatòria a les escoles del catolicisme. (Fernández Ros et al., 2022, 236)

Durant els anys de domini absolut de Mussolini es va retallar els drets civils de la població i aplicar una política imperialista on va ocupar l’illa grega de Corfú, envair Etiòpia i es va aliar amb l’Alemanya nazi col·laborant amb el genocidi nazi.

Al final amb la guerra devastant el país, el rei Víctor Manuel III va aconseguir el 25 de juliol de 1943 amb l’ajuda dels aliats més propers apartar-lo del poder i ficar-lo a la presó. Tot i això, Mussolini va aconseguir fugir i va dirigir la República de Saló, un país titella de Hitler al nord i centre d’Alemanya, però el 27 d’abril de 1945 quan es veia venir que els aliats anaven a guanyar la guerra, Mussolini va intentar fugir sense èxit, ja que el van detenir uns partisans, i el 28 d’abril de 1945 el van disparar i assassinar. El seu cos va acabar penjat en una plaça pública de Milà on la gent va anar allà per profanar-lo després de tot el que havia provocat.

Cos de Mussolini penjat Font: La Vanguardia

3.3.2 Alemanya nazi

El nazisme va començar el 1919 a Munich amb la creació del Partit Obrer Alemany, un dels més nombrosos partits nacionalistes amb idees antiliberals i racistes, però pròpiament la història del nacionalsocialisme comença amb l'ingrés de Hitler. El 1920 es va elaborar un programa de 25 punts i es canvia el nom al Partit Nacionalsocialista Alemany i es crea les SA, el grup paramilitar nazi. Hitler, elegit en 1921 com a líder, va fer que el partit nazi gires entorn d'ell.

SA fent la salutació nazi Font:

RTVE

Els nazis, com el feixisme italià, es van intentar aprofitar de l'humiliant Tractat de Versalles, un tractat vist per molts alemanys com desproporcionat, ja que els obligava a donar molts territoris i a més haver de pagar grans quantitats de marcs d'or. A això, si li suma la crisi social, econòmica i política durant el període d'entreguerres. (*Hitler Llega Al Poder / Enciclopedia Del Holocausto, 2022*)

La ideologia nazi s'adreçava de manera difusa a totes les classes socials. Defensaven el "socialisme nacional" que bàsicament era deixar enrere la lluita de classes socials en benefici dels "interessos superiors de la nació".

El programa se centrava sobretot en dues idees centrals: l'aspiració d'unir tots els alemanys en una Gran Alemanya on s'assegurés la supervivència de la raça ària mitjançant "l'espai vital".

El 8 de novembre de 1923 va ser la primera vegada que el seu moviment a rebre atenció de tota Alemanya. Aquell dia es va cometre l'anomenat *Putsch* de Munich, és a dir l'intent de cop d'estat que van fer els partits radicals de dreta on es trobava

el minoritari partit de Hitler emmarcat durant la hiperinflació i invasió de les conques del Ruhr per part de les tropes francobelgues que va provocar una gran exaltació nacionalista. (Fernández Ros et al., 2022, 241)

Aquest intent va fracassar i Hitler va ser empresonat un any; tot i això, no va renunciar a les ambicions de poder i a la presó va escriure el *Mein Kampf* (1925), un llibre en el qual va escriure els principis bàsics del nazisme.

Putsch de Múnich Font:

Wikipedia

Una vegada fora de la presó l'any 1925, Hitler va refundar el partit per tal que fos un moviment de masses i va acceptar el joc parlamentari.

També va replantejar el seu programa per guanyar nous adeptes: va deixar enrere els seus postulats anticapitalistes per només anar contra els financers jueus, va utilitzar el corrent que hi havia a Alemanya contra els comunistes, jueus i a més es va aprofitar de la impopularitat del Tractat de Versalles. Tot i això, a les eleccions del 1928 no van aconseguir bons resultats, ja que només van tenir 12 escons. (Fernández Ros et al., 2022, 241)

Un dels fets que més van propulsar al nazisme va ser la Gran Depressió, començada a principis d'octubre del 1929, provocant la misèria sobretot de les classes baixes i mitjanes. Mentre el govern alemany no donava resposta efectiva

per frenar-ho, ja que Alemanya estava dividida políticament i era molt difícil ficar-se d'acord per trobar les majories. Per això, molts alemanys van perdre la fe en la capacitat dels dirigents per governar. A més enmig de la crisi de la república de Weimar, les SA van augmentar les activitats de violència.

A les eleccions del 1930 van créixer de manera exponencial passant de 12 a 107 escons convertint-se en el segon partit del Reichstag (el parlament alemany). Entre les promeses del programa estava arreglar l'economia i disminuir l'atur, unir a tots els alemanys sota criteris racials i ètnics, recuperar tots els territoris perduts a la Primera Guerra Mundial, fer que Alemanya torni a ser potència mundial i crear un govern fort i autoritari. Els nazis a partir d'aquí van saber fer molt bé manipular les esperances, temors i prejudicis de la gent, ja que com he dit abans van culpar de tots els mals als jueus i comunistes. (Hitler Llega Al Poder | Enciclopedia Del Holocausto, 2022)

El 1932 va haver-hi eleccions després d'una sèrie de governs autoritaris, aquestes eleccions les perdrà Hitler amb el 36% dels vots davant Hindenburg que tenia el suport dels socialdemòcrates i part de la dreta. Hindenburg va nomenar canceller a Von Papen i es van convocar eleccions el juliol del 1932.

Aquestes van ser les primeres eleccions que va guanyar Hitler amb 230 escons i el 37,3% dels vots; tot i això, no va tenir prou suports per arribar a la majoria absoluta i Von Papen per tal de debilitar als nazis va decidir tornar a convocar eleccions al novembre. Aquestes les tornaria a guanyar els nazis, però perdent 2 milions de vots i semblant que ja estaven començant a entrar en declivi. Tot això el gener de 1933 Von Papen va persuadir Hindenburg perquè nomenés canceller a Hitler pensant que amb la coalició amb la dreta clàssica Hitler quedaria sotmès a aquesta, aquest pensament, però va acabar sent la porta perquè comences la dictadura nazi. (Hitler Llega Al Poder | Enciclopedia Del Holocausto, 2022)

El 30 de gener va ser nomenat canceller i en el primer discurs va afirmar:

“Compatriotas alemanes... el 30 de enero se formó un nuevo gobierno nacional. Yo, y conmigo el movimiento nacionalsocialista, nos hemos incorporado a él. Siento que el objetivo por el que tanto he luchado en los años pasados, ha sido alcanzado”, Hitler, primer discurs com a canceller. (30 De Enero De 1933: Ascenso De Hitler Al Poder, n.d.)

Hitler donant un discurs als seus seguidors Font: BBC

Una vegada canceller va començar a construir l'estat totalitari, primer va aconseguir convocar noves eleccions que es produïrien en un clima de violència altíssim on en els grups paramilitars nazis agredien contínuament a l'esquerra. En aquest ambient es produirà l'incendi del Reichstag el 27 de febrer de 1933 on dirà que va ser culpa d'un complot comunista i aprofitarà per suspendre drets fonamentals. Tot i aquests esdeveniments no aconseguiran la majoria absoluta, ja que obtindran el 43,9% dels vots, per tant, els nazis es recolzaran en els partits de dretes i a més aprovaran una llei on el canceller tindrà plens poders durant 4 anys per promulgar lleis sense consultar al Reichstag (l'únic partit que es va oposar va ser el socialdemòcrata). (Fernández Ros et al., 2022, 243)

Incendi del Reichstag

Font: Perfil

A partir d'aquí, s'eliminaran tots els partits polítics i Alemanya passarà a ser una dictadura de partit únic. També va començar a construir el nou estat on necessitarà el suport de l'exèrcit i l'oligarquia, per això eliminarà durant la "Nit dels ganivets llargs" el 30 de juny de 1934 els elements més radicals de les SA incloent al cap Röhm.

L'agost del 1934 Hitler va fer l'últim pas, Hindenburg morirà i associarà la cancelleria amb la presidència del Reich i es convertirà en *Führer*. A partir d'aquí, la Wehrmacht (l'exèrcit alemany) i la policia quedarà sota el control de Hitler i les SS (la guàrdia personal de Hitler) i la Gestapo seran els garants del règim.

Una vegada al poder Hitler posarà en marxa l'economia mitjançant l'autarquia, el rearmament alemany i les obres públiques, començarà a dirigir totes les facetes de la societat alemanya, i farà els dos fets claus que marcaran el futur del nazisme i la ultradreta, l'expansió d'Alemanya pels territoris germànics i de l'est per assegurar l'espai vital i començarà a fer efectiu les seves idees racistes. ("El Tercer Reich En Profundidad," n.d.)

Un dels objectius de Hitler al poder va ser assegurar la cohesió social, i per això va substituir la societat de classes per la unitat i puresa racial eliminant a tothom que no s'ajustava a la raça ària. Per això va expropiar els béns als jueus quan va arribar al

poder i els va prohibir casar-se amb gent alemanya, el 1938 es va incrementar la violència amb la “Nit dels vidres tancats” la nit del 9 al 10 de novembre on es van atacar sinagogues i comerços jueus, a més de detencions en massa per enviar als jueus a camps de concentració. Finalment, a partir de 1942 quan la guerra va començar-se a posar molt difícil per guanyar-la, es va idear la “Solució final” que era l’extermini dels jueus mitjançant camps de concentració i extermini, tot i que també es va incloure a gitanos i eslaus. (Fernández Ros et al., 2022, 244)

Font: Holocaust Encyclopedia

La política exterior nazi va quedar marcada per la creença racista que Alemanya s’havia d’expandir cap a l’est i unificar a tots els alemanys sota la Gran Alemanya desobeint el Tractat de Versalles, el continu rearmament i les contínues advertències dels aliats (França i Regne Unit sobretot) que no envaeixin els territoris. Primer van annexar el Sarre el 1935 per mitjà d’un plebiscit i van augmentar l’exèrcit a més de crear una força aèria, la *Luftwaffe*. Davant això, França va intentar aïllar diplomàticament a Alemanya amb la Conferència de Stresa, acordant amb Itàlia i Regne Unit que s’havia de mantenir la independència d’Àustria i anar en contra de la política armamentística de Hitler, a més de pactar ajuda mútua amb l’URSS en cas d’agressió. Però es va trencar ràpidament l’aïllacionisme, ja que Itàlia va envair Etiòpia, la Societat de Nacions els va ficar sancions econòmiques i llavors van aliar-se amb Alemanya amb l’eix Roma-Berlín.

Així, en 1936 van ocupar la zona desmilitaritzada de Renània i a més va signar amb el Japó el pacte Antikomintern, contra l'URSS, que es va adherir Itàlia i l'Espanya dirigida per Franco.

Davant aquesta situació les democràcies van fer una política d'apaivagament per evitar l'esclat d'una guerra, però els dictadors ho van veure com una debilitat.

Per aquest motiu el 1938 es van annexionar Àustria i van reclamar els Sudets, una regió rica en mines i indústries on vivien 3 milions d'alemanys a Txecoslovàquia. Les amenaces de Hitler van fer efecte i a la Conferència de Múnic, França i Regne Unit van acceptar entregar-li. Tot i això, l'any 1939 els nazis van acabar controlant Eslovàquia, Bohèmia, la regió de Memel a Lituània i Itàlia controlant Albània.

L'últim pas abans de la Segona Guerra Mundial va ser el Pacte de no-agressió germanosoviètic el 23 d'agost de 1939 pel qual es deixaven temporalment les diferències, així Hitler s'assegurava de no tenir una guerra amb dos fronts. Finalment, amb la invasió de Polònia l'1 de setembre, França i Regne Unit van declarar la guerra el 3 de setembre.

Tot i que al principi l'exèrcit nazi va ser imparable amb l'entrada de la Unió Soviètica a la guerra l'any 1941, per culpa que els nazis van trencar l'acord i la van envair i amb l'entrada dels Estats Units, les potències de l'Eix (Japó, Itàlia i Alemanya) van patir una gran derrota l'any 1945 davant les potències aliades (Regne Unit, França, Estats Units i Unió Soviètica). Hitler es va suïcidar el 30 d'abril al seu búnquer i el 7 de maig va ser la rendició incondicional de l'exèrcit alemany, això sí, la guerra al pacífic duraria fins al 2 de setembre. (Fernández Ros et al., 2022, 254-260)

Després de la guerra van sortir a la llum totes les accions contra els drets humans que van fer els nazis, com els camps de concentració o execucions massives, fent que hi hagués un corrent compartit a la societat on tots van pensar que el feixisme i les seves idees no podien tornar a ocórrer.

Als estats comunistes directament els moviments feixistes (i qualsevol que no fos comunista) es van prohibir i la majoria dels col·laboradors feixistes van ser assassinats.

En el cas de les democràcies occidentals les mesures van dependre de l'experiència viscuda durant els anys del feixisme, mentre que en els Estats Units o Regne Unit no van prendre moltes mesures en contra d'aquesta ideologia, altres països com sobretot Itàlia i Alemanya van prohibir les idees i els moviments feixistes. (Mudde, 2020, p.32)

Veient tot això, podem afirmar que el feixisme clàssic no tornarà a tenir un paper clau a la societat. Però si hi haurà partits que tindran trets comuns adoptant característiques ideològiques de l'antic però amb noves formes i expressions.

3.4 Les quatre onades de la ultradreta de la postguerra

El 1988, el politòleg alemany Klaus von Byrne va identificar 4 onades diferents d'ultradreta a l'Europa occidental, tot i que hi ha un debat sobre les característiques i la cronologia, aquest model proporciona un esquema bàsic per mirar l'evolució.

3.4.1 El neofeixisme (1945-1955)

El neofeixisme va aparèixer just després de la derrota del feixisme a la Segona Guerra Mundial, aquest moviment mirava més al passat que al futur.

Tenien poc marge de maniobra, ja que tots els grups d'ultradreta havien col·laborat amb els feixistes durant la guerra, a més els nacionalismes a llocs com Alemanya o Països Baixos estaven molt mal vistos i a tota la política ultradretana hi havia un rebuig universal.

Els simpatitzants feixistes van optar per 3 vies a l'hora de posicionar-se ideològicament, la majoria es van adaptar al nou sistema sent o apolítics o treballant dins dels partits i el sistema.

D'altra banda, va haver-hi gent que es va mantenir lleials a la causa feixista, aquests s'organitzaven en organitzacions socials que ajudaven als *màrtirs* i *herois* de la guerra.

A l'hora de ficar-se en política, els neofeixistes només van poder operar en un clima jurídic i social molt desfavorable, a més qui va tenir abans alts càrrecs no tenien

suport popular i s'havien d'enfrontar la repressió de l'estat. Per aquests motius no es van presentar a les eleccions normalment o si ho feien van treure resultats irrisoris com el Partit Socialista del Reich (SRP) alemany el 1952. L'únic que va treure bons resultats va ser el Moviment Social Italià (MSI), fundat per un funcionari del govern feixista, Giorgio Almirante, ja que va entrar al govern en 1948 i es va mantenir fins al 1995, any que es va canviar el partit al *postfeixista* Aliança Nacional. De fet, inclús va donar suport al govern de 1960 de Tambroni.

3.4.2 El populisme de dretes (1955-1980)

Durant les dècades posteriors van començar a pujar moviments polítics populistes que es definien sobretot contra les elits de la postguerra, les condicions de la postguerra, la marginació de la perifèria rural, i encara que hi hagués antics feixistes dins de les seves files, no eren en cap cas neofeixistes.

El moviment que va fer que comences el populisme de dretes va ser la Unió per la Defensa dels Comerciants i els Artesans o també poujadistes pel nom de Pierre Poujade (malgrat que en els anys 40 van haver altres com el Partit Agrari a Irlanda). Tot i compartir característiques amb el feixisme en qüestions com el culte al líder o l'antiparlamentarisme, no arribaven a ser obertament antidemocràtics.

El seu èxit va ser igual de ràpid que el seu descens. El 1955 ja tenien 400.000 membres i a les eleccions de 1956 van treure 52 de 581 escons amb el nom d'Unió i Fraternitat Francesa, però amb la fundació de la cinquena República de Charles Gaulle van desaparèixer ràpidament. Tot i això, ens van deixar un llegat important: Jean-Marie Le Pen, el líder del moviment juvenil.

Després dels poujadistes van tenir altres partits similars com el Partit dels Agricultors als Països Baixos, però els moviments que van sorgir després durant de la segona onada van tenir característiques diferents.

Aquests partits van començar sobretot a partir del 1973 i se'ls identificava com a partits populistes neoliberals per protestar contra els impostos elevats i el govern intervencionista.

Aquest va ser el cas del Partit del Progrés, que es va crear un any abans i van aconseguir un 15,9% dels vots a Dinamarca o el Partit d'Anders Lange (rebatejat el 1977 com Partit del Progrés) amb un 5% dels vots.

També tenim altres tipus de partit durant aquesta etapa, els partits híbrids que combinaven les antigues idees de la vella ultradreta i de la dreta radical. Va començar el 1961 amb el partit suís Acció Nacional pel Poble i la Nació, però el més important és l'alemany NPD (Partit Nacional Democràtic d'Alemanya). Creat per antics nazis, es van centrar en qüestions de la postguerra i en la immigració no europea. Un altre partit racista amb impacte local va ser el Front Nacional (NF) de la Gran Bretanya.

3.4.3 La dreta radical (1980-2000)

Va ser la primera onada significativa, comença als anys 80, però comença a ser important als 90. Aquesta pujada en línies generals es fonamenta en el discurs antiimmigració i l'atur. L'onada va acabar amb la dreta radical controlant la ultradreta amb un discurs nativista, autoritari i populista que anava tant contra els immigrants com contra les elits nacionals i europees.

Els primers partits que van aconseguir un escó al parlament nacional es van beneficiar del sistema electoral extremadament proporcional, ja que tots dos van tenir només un 1% dels vots, el primer el 1978 va ser el Bloc Flamenc (VF) de Bèlgica i el segon el 1982 a Països Baixos el Partit de Centre.

El següent país que va veure com irrompien al parlament aquestes formacions va ser França el 1986, ja que el FN francès, aprofitant-se d'una llei electoral més proporcional (l'anterior havies de guanyar la circumscripció per tenir representació) va aconseguir que el 9,6% dels vots es transformessin en 35 escons. Però no va durar massa la representació, ja que a les següents eleccions van decidir tornar a la llei anterior i els mateixos vots van significar 1 escó.

A més també tenim els casos d'Àustria amb el FPÖ o Suïssa amb el Partit Popular Suís (SVP) que eren partits ja establerts.

Tot i això, la dreta radical a la dècada dels vuitanta només representava un 2,3% dels vots on va participar i un 1,1% a tota Europa.

Amb la caiguda del comunisme el 1989, la ultradreta va començar a estar representada en parlaments regionals. Va haver partits com el Partit Croata dels Drets o el Partit Nacional Eslovàquia que van inclús agafar a personalitats feixistes dels 30 i 40, també va haver-hi altres com el Partit de la Gran Romania que va fusionar la ultradreta amb la nostàlgia. Per acabar, tenim persones que van obtenir un escó gràcies a un partit amb altres ideals.

En la dècada dels 90 aquests tipus de partits van pujar fins al 4,4% dels vots amb poca diferència entre l'Europa occidental i de l'est encara que el resultat més elevat va ser a l'est: 45,2% a Croàcia contra el 26,9% a Suïssa.

Els partits van ser molt volàtils, sobretot a l'Europa de l'est, però alguns com el VB belga o el FN francès van aconseguir establir-se, encara que en la majoria de casos fora de l'establishment polític.

Pel que respecta a unions transnacionals encara no ho van fer perquè no van obtenir uns grans resultats ni tampoc tenien els mateixos ideals ni les mateixes tàctiques. A més en el Parlament Europeu els grups polítics només agafaven un grapat de partits que acaben en desacords fent que duressin poc.

3.4.4 La quarta onada (s. XXI)

Comença amb la pujada electoral i política de tres crisis: els atacs terroristes de l'11 de setembre del 2001, la crisi financera de 2008 i la crisi dels refugiats del 2015.

Principalment, són partits de dreta radical populista, però també hi ha partits conservadors radicalitzats inclús de partits que ja estaven al govern (com el Fidesz) i partits d'extrema dreta neonazis (però amb poca importància).

Es caracteritza per entrar de ple a l'escenari polític perquè alguns partits tradicionals els veuen com a potencials socis de govern, han guanyat eleccions, governen, en conseqüència també per l'augment significatiu dels suports perquè han passat d'un suport mitjà de 4,7% durant la primera dècada del segle XXI a un 7,5% l'any 2018 i l'any 2024 tenen un 22% del Parlament Europeu.

Finalment, tenim que cada vegada influeixen més al debat polític i a les polítiques com la immigració.

4. IDEOLOGIA ACTUAL

4.1. Nativisme

Tot i que després de la Segona Guerra Mundial molta gent va quedar horroritzada de les idees extremistes, ultranacionalistes i racistes que van desembocar en atrocitats com el genocidi als jueus, una de les idees més importants per guanyar vots és aplicar discursos racistes i nacionalistes.

Per una banda, a l'extrema dreta és utilitzat directament el racisme, uns són millors que altres per sang ja sigui afirmant-ho rotundament o fent declaracions que evoquin indirectament a la superioritat.

Però en els partits més majoritaris que són de dreta radical han adoptat una altra postura, passant a definir-se cada vegada en termes no-biològics entrant al discurs els conceptes de *grups ètnics* i la *nació*. Sorgeix quan un grup d'activistes de la dreta radical (sobretot francesos) van desenvolupar una ideologia anomenada *etnopluralisme* que afirma que les persones es divideixen en grups ètnics que són iguals, però que han d'estar segregats. Aquest pensament també els ha portat moltes crítiques, ja que s'ha titllat com un pensament racista. Tot i que predomina aquest pensament, també els líders de la dreta radical han fet declaracions racistes, com per exemple el ministre de Finances d'Estònia, fill del líder del Partit Popular Conservador de Estònia (EKRE), que referint-se als disturbis i conflictes ètnics al país veí de Suècia va dir a un programa de televisió de Tallinn: "La nostra política d'immigració hauria de tenir una norma ben simple: si ets negre fes mitja volta". (Cas Mudde, 2020)

Llavors tant per la banda del racisme com per l'etnopluralisme, el tret dominant de la dreta radical populista és el nativisme, una combinació de nacionalisme i xenofòbia que sosté que l'estat només ha d'estar habitat pels membres que pertanyen a la nació entesa des d'un punt de vista racial, ètnic o religiós i tota persona estrangera que no sigui de la nació és una amenaça que ha de ser controlada o expulsada.

L'objectiu final és l'etnocràcia, una democràcia on la ciutadania prové de l'etnicitat de les persones. Per crear l'estat homogeni advoquen per tancar les fronteres i obligar els estrangers a adaptar-se, i en cas que no ho facin, repatriar-los al seu país d'origen o al país dels seus avantpassats.(Arancón, 2023)

Ara bé, l'assimilació segons alguns partits només es pot donar en casos on siguin grups ètnics propers, mentre que d'altres afirmen que l'islam és incompatible amb la seva nació. A partir d'aquí veiem una característica d'aquest nativisme que és la islamofòbia i l'antisemitisme.

L'antisemitisme és més important pels partits d'extrema dreta perquè la dreta radical populista ha abandonat aquest pensament, i alguns fins i tot s'han fet filo semites ⁵ i els fiquen com a exemple per l'etnocràcia ideal i com a aliat contra l'islam. (Cas Mudde, 2020).

Així doncs, la islamofòbia s'ha convertit en l'eix central del discurs, per fer veure que és important anar contra l'islam equiparen la religió amb l'islamisme que és la interpretació política radical i que sí que representa una amenaça contra la democràcia. Aquesta islamofòbia ha sorgit sobretot arran dels atacs islamistes de l'11-S i tots els posteriors atemptats a Europa, l'increment dels fluxos migratoris i la percepció que hi ha molt més musulmans del que realment hi ha.

A més, utilitzen la teoria del "Gran Reemplaçament" per ficar la por a les persones perquè segons ells les elits estan fent que se substitueixi la població blanca i cristiana per immigrants, usant com a exemples la taxa de natalitat molt més elevada dels musulmans en comparació amb la local. Per exemple, això deia el líder actual de VOX Santiago Abascal durant la campanya a les eleccions d'Andalusia:

"cada vez más españoles y más europeos se sienten extraños en sus barrios de toda la vida, y cunde una sensación de desconcierto y de desposesión, de pérdida de control de sus propias vidas".

(Aduriz, 2022)

⁵ Filosemita: fenomen cultural caracteritzat per l'interès i respecte cap a la cultura i el poble jueu

Lema del partit d'ultradreta AfD que diu "El nostre país primer" Font: Dw

4.2 Autoritarisme

No parlen d'una dictadura sinó una societat basada en la rigidesa i les jerarquies on un grup mana i una altra obeeix. Qualsevol cosa que no segueixi amb l'ordre establert és castigat durament fent que prevalgui la llei i l'ordre. (Arancón, 2023)

Dintre d'aquí trobem una crítica de la democràcia liberal per ser lenta i que no respon a les necessitats de la gent. (Espinosa Aliaga & Serrano Ocampo, 2023, p.2)

4.3 Populisme

El populisme pot ser definit com l'acte de prendre públicament partit pel poble contra les elits. La ultradreta divideix la societat en dos grups homogenis i antagònics, el poble i l'elit corrupta. Segons ells qui governa la societat són les elits corruptes on els diferents partits polítics treballen conjuntament per apartar el poble del poder, llavors aquests partits diuen que la política ha de ser l'expressió de la voluntat general i ells mateixos són els únics representants del poble.

El populisme polític implica la valorització del poble per l'oposició a les elits o els estrangers, així que l'apel·lació al poble serà una "apel·lació en contra": incita a

reaccionar contra les categories socials inquietants o amenaçants. El poble és objecte de culte perquè encarna certes virtuts (les que posseeix la gent senzilla), virtuts d'autenticitat o honestedat que les distingeix de les elits suposadament il·legítimes i corruptes (Shils, 1954, 1956).

Es veurà aquest component en els seus discursos on es planteja un seguit de qüestions on s'apel·larà a les emocions, a la irracionalitat i a la divisió de la societat plantejant dicotomies, ja que per si sol no s'aguanten els seus discursos.

4.4 Moralització

Hi ha un fort component religiós dogmàtic ⁶ que permet justificar l'aversion cap a les minories perquè així ho marca els valors tradicionals utilitzant aquests arguments en els discursos. A més, en aquests que “els altres” són traïdors a la pàtria, tracten de trencar els rols de gènere i amenacen l'existència de comunitats nativistes. (Espinosa Aliaga & Serrano Ocampo, 2023, p.3)

⁶ Dogmàtic: Conjunt de creences de caràcter indiscutible i obligat per als seguidors de qualsevol religió.

5. CAUSES DEL RESSORGIMENT

Per a guanyar posicions la ultradreta s'aprofita de l'enuig de la població enfront de polítiques (socials, culturals, polítiques i econòmiques) dels partits tradicionals. (Espinosa Aliaga & Serrano Ocampo, 2023, 4)

La bombolla va esclatar a finals del segle XX quan es va afermar un procés de globalització, integració europea al món i deslocalització del treball clau per canviar la capacitat adquisitiva de les classes socials del moment.

Aquesta globalització ha fet que les classes riques siguin més riques i les mitjanes es vagin empobrint cada vegada més, ja que la globalització ha fet que els treballs ben pagats com la indústria automobilística s'hagin desplaçat cap a altres països com l'est d'Àsia o s'hagi mecanitzat fent que es perdin molts llocs de treball, és a dir, la globalització ha sigut una batalla on hi ha hagut vencedors i perdedors: les transformacions socials, polítiques, econòmiques i culturals han fet que la classe mitjana hagi sigut derrotada.

A partir d'aquí la classe mitjana cada vegada més empobrida va en contra de l'establishment econòmic que és l'elit rica i educada que s'ha beneficiat de la globalització, i es veuran a si mateixos com la gent comuna que es refugia en mesures proteccionistes que eviten la pobresa, inseguretats i precarietat, com passava als bells temps del passat on hi havia estabilitat, pocs estrangers i la nació era forta. Aquest corrent s'ha anat incrementant sobretot a partir de les grans crisis financeres com les del 2008, que va arribar a haver-hi una gran taxa d'atur i a una gran crisi del benestar, la qual va acabar desembocant en el nacionalisme del benestar, és a dir, el nacional per als nacionals, generant un clar rebuig a una liberalització més gran del sector dels serveis i als partits que en aquell moment formaven part del govern dels països i regions. (Espinosa Aliaga & Serrano Ocampo, 2023, 4)

Llavors els partits d'ultradreta han sabut veure aquest descontentament i es plantegen com l'opció que ha vingut a omplir els buits de l'Europa liberal.

Sílvia Orriols, líder d'Aliança Catalana al seu X "Les elits capitalistes de les que parles són precisament un dels actors que promou, aplaudeix i gaudeix l'allau immigratori que jo denuncio. Però no és l'únic." (Orriols, 2021)

Continuant amb aquesta desconfiança cap al sistema liberal i aprofitant que la vida cada vegada és més dinàmica, la ultradreta critica que la democràcia vagi tan lenta a l'hora de solucionar els problemes de la gent i cada vegada més hi ha una creença basada en el fet que hi ha d'haver un líder autoritari que no depengui tant del parlament per tal que apliqui mesures ràpides. En el cas de la ultradreta, per tal de tenir més votants, prometen mesures senzilles i ràpides, però que moltes vegades no són pensades per millorar la vida de la gent. Un exemple seria el tancament de les fronteres perquè hi hagi més seguretat, és una mesura que la gent pensa que és bona, però la realitat diu que només amb això no s'acabaran els problemes. (Casquete, 2024)

A més, una altra proposta que està fent que tinguin aquests partits molt èxit és la celebració de referèndums i consultes per tot com la promesa de Marine Le Pen a França de fer un gran referèndum nacional o Hongria, on Orbán ja fa les "consultes nacionals". Amb aquestes busquen donar a entendre que amb ells la societat sí que es té en compte perquè el "poble" controla les decisions del govern. (Casquete, 2024)

Però no només aprofiten les vulnerabilitats econòmiques, sinó també les socioculturals com la ideologia de gènere per atraure gent que es pugui veure afectada per les noves idees de gènere i sexualitat. Aquí veiem com la dreta radical és conservadora i rebutja la diferència entre sexe i gènere, a més de negar les orientacions sexuals i els drets reproductius, és a dir d'avortar. (Espinosa Aliaga & Serrano Ocampo, 2023, 4)

"El objetivo de la ideología de género no es la lucha contra la discriminación, ni la superación de las diferencias entre hombres y mujeres. El verdadero objetivo es la desaparición de la mujer y sobre todo, el fin de la maternidad...": Giorgia Meloni (Rincón, 2023)

Una de les altres causes és el recent flux migratori que part de la població veu com una substitució laboral dels nacionals per immigrants i un perill per l'ordre i seguretat, a això se li suma que veuen com el govern i la UE no faran res o inclús ho recolzaran. (Espinosa Aliaga & Serrano Ocampo, 2023, 5)

Per exemple Abascal, líder de VOX deia: “Están promocionando una invasión. Lo hacen de la mano del Partido Popular y de todos sus amos internacionales. Desde Úrsula a Kemala” Abascal en la xarxa X relatiu al viatge del president espanyol Pedro Sánchez a Gambia, Mauritania i Senegal on diu que la immigració no és un problema.

6. XARXES SOCIALS I MITJANS DE COMUNICACIÓ

6.1 Xarxes socials

Una de les claus per entendre com la dreta radical està calant tant a la societat és l'ús de les xarxes socials. (Lopez, 2024)

Cada vegada els joves utilitzen menys mitjans de comunicació convencionals i miren youtubers, tiktokers, influencers. Alguns d'aquests són conservadors, catòlics i llavors els partits ultres aprofiten per difondre discursos d'odi per tal que augmentin els vots. Segons la professora López Ortega, "Els joves no consumeixen mitjans convencionals, reben la informació a través d'aquestes plataformes. Els perfils ultra estaven silenciats per la premsa tradicional, però van trobar aquí un altaveu potent per adoctrinar i recloure el públic". (Lopez, 2024)

Primer de tot, la ultradreta dirigeix molt pressupost a l'estratègia digital perquè és més fàcil i econòmic que fer espots publicitaris, però sobretot ho fan perquè la gent a qui vol arribar són els joves, ja que estan en època de canvi fent més fàcil la seva radicalització.

El que fan és utilitzar els "fachatoubers" (que són més de 50 amb més de 100.000 seguidors) com Vito Quiles, Wall Street Wolverine, Alvis Pérez o Info Vlogger. VOX els ha impulsat, llavors aquests no amaguen les seves idees discriminatòries, sinó que porten per bandera ser antifeministes, homòfobics i racistes. Ells mentre fan el seu dia a dia, van escampant el discurs de VOX. (Lopez, 2024)

Segons María José Aguilar, catedràtica de treball social en la Universidad de Castilla-La Mancha "La clave está en que logran construir un mensaje muy cool. Los creadores de contenido vinculan postulados antifeministas y xenófobos para dar una sensación de gamberrismo frente a lo que consideran la dictadura progre. Esto tiene éxito entre los jóvenes".

Aquests “fachatoubers” que en molts casos no tenen ni estudis, el que fan és dir un relat fals com si fos informació, aprofitant que els consumidors de les xarxes socials són joves que no saben distingir entre informació i entreteniment mitjançant un discurs fàcil i proper, que utilitza el llenguatge actual sense tecnicismes. Tot això comporta la deshumanització i exclusió moral dels col·lectius minoritaris. (Lopez, 2024).

6.2 Mitjans de comunicació

Els mitjans de comunicació de tota la vida (premsa, televisió, ràdio) també tenen una gran influència perquè aquests influeixen en el pensament del món de les persones. Depèn del lloc es tracta a la ultradreta d'una manera o altra, per exemple a Grècia amb Amanecer Dorado s'ha tractat de minimitzar-la tant que ha acabat desapareixent el partit, però no a tots els llocs és així i per exemple a Espanya sigui per interessos econòmics o ideològics des dels mitjans de comunicació el que han fet és catapultar-la.

Segons Adrián Juste hi ha diferents formes de fer-ho:

- Mitjans o portals generadors de notícies falses o fakes:

Són mitjans que mitjançant titulars, notícies esbiaixades, tergiversades o errònies contribueixen a crear “fake news”.

Un exemple d'aquesta seria Okdiario, creat per Eduardo Inda. És el setè més llegit a Espanya i el pitjor valorat per la tendència a difondre notícies falses, sent un dels més sonats la presumpte finançament il·legal d'Unidos Podemos. (Juste, 2021,)

- Mitjans o portals de línies electorals de línia ultradreta:

Són mitjans que no fabriquen notícies falses (encara que algunes vegades arriben a aquestes instàncies) que tenen arrelament amb la ultradreta.

Un exemple d'aquest seria La Gaceta de la Iberosfera, un diari amb col·laboradors de dreta i ultradreta com el fundador de VOX, Alejo Vidal Quadras. Aquest mostra una línia editorial molt dura contra les idees progressistes i d'esquerres en general, atacant els seus líders i usant el típic

llenguatge de moda de la dreta radical: narcoestats, bolivarians, narcosocialisme, socialcomunisme, dictadura, totalitarisme, ideologia de gènere, etc. (Juste, 2021,)

- Mitjà de producció de continguts d'ultradreta

No tan habitual a Espanya, és un generador d'opinió.

Un exemple és El Debate, un bloc de contingut ideològic fundat el 2018 per l'empresa Kalma i Lectura SL, la mateixa que està darrere del lloc web L'Espanya Viva, una botiga de productes de Vox. (Juste, 2021,)

- Mitjans de comunicació generalistes per ús propi:

Els utilitzen pels diferents fins seus ja sigui com el cas d'Antena 3 i El Hormiguero que van entrevistar a Abascal per guanyar audiència sense importar les implicacions que pot portar el blanquejament.

Una altra curiosa és que fins i tot per a partits polítics d'esquerres veuen que parlar sobre la ultradreta és positiu per a ells com és el cas del PSOE espanyol que es va aprofitar a les passades eleccions espanyoles del 2023 de la por a Vox per mobilitzar el seu electorat. A més, li pot servir també per presentar com a igualment extremistes les posicions dels feixistes i ultradretans i les dels antifeixistes i anticapitalistes. (Barrachina, 2021)

Malgrat el comentat, hi ha un debat entre la gent que no és d'ultradreta sobre com s'han d'enfrontar els mitjans de comunicació on hi ha dos variants: enfrontar-los o ignorar-los. Els que estan a favor d'enfrontar-los diuen que mentre més es parla més pugen com el cas de Reform UK o VOX i si es parla menys baixen, Amanecer Dorado. Ara bé, qui defensa que s'ha d'enfrontar diuen que una vegada ja consolidats és inevitable parlar-ne perquè estan a llocs de poder i que no es pot deixar esparcir només la versió de la ultradreta com va passar al míting de Vallecas de 2021 on hi va haver enfrontaments entre el líder de VOX i els veïns de Vallecas. També s'argumenta el cas del partit ultradretà hongarès Jobbik que ha arribat a ser segona força a l'Assemblea Nacional d'Hongria i no es va donar altaveu. (Barrachina, 2021)

En la cosa que sí que es fiquen d'acord en general és en evitar la normalització dels discursos d'odi i la banalització de figures feixistes com Hitler i Franco publicant articles exaltant alguna cosa positiva com el veganisme de Hitler mentre que aquest va assassinar a milions de persones. (Barrachina, 2021)

Una altra qüestió que s'ha de remarcar és que els mitjans de comunicació no només afavoreixen als partits polítics parlant del partit en si, sinó establint debats polítics en tertúlies i informatius sobre temes com l'ocupació il·legal o l'arribada d'immigrants il·legals. (Barrachina, 2021)

7. PROPOSTES I TEMES CENTRALS PELS PARTITS D'ULTRADRETA

7.1 Economia

“El programa económico antisocial de la nueva derecha europea” fet per Ivan Gordillo, Miguel Urbán i Àngel Ferrero. Retracta molt bé les idees econòmiques generals que proposen els partits d'ultradreta als països on tenen més força, en aquest cas està basat en la Liga (Itàlia), Germans de Itàlia (Itàlia), Alternativa per Alemanya (Alemanya), VOX (Espanya), Agrupacion Nacional (França), Fidesz (Hongria), FPÖ (Àustria), Llei i Justícia (Polònia), Demòcrates Suecs (Suecia) i Interès flamenc (Bèlgica)

Aquestes propostes no les diuen directament a la població perquè són mesures impopulars, llavors centren el seu discurs en polítiques com la immigració o canvi climàtic, és a dir en polítiques d'odi.

En el model econòmic hi ha dos vessants: la del proteccionisme⁷ i desenvolupament del mercat interior (La Liga, Agrupament Nacional i VOX) versus el lliuremercat⁸ i els incentius per la inversió estrangera directa (FPÖ, Vlams Velang, Fidesz, Alternativa per Alemanya, Demòcrates suecs).

Hi ha altres que directament es presenten com proteccionistes i lliurecanvistes com Llibertat i Justícia o Germans d'Itàlia, que defensen el lliure mercat, però a l'hora de parlar sobre la inversió estrangera diuen que s'ha de limitar.

Pel que fa a la fiscalitat⁹ volen una més baixa que la que hi ha ara, és veritat que moltes vegades es dirigeixen a la població dient això, però ometen la part important on aquesta baixada d'impostos és per a grans empreses i sous elevats fent que no hi hagi un sistema de tributació progressiu (com més diners tinguis més impostos has de pagar). Aquesta fiscalitat desembocaria a què els països arribessin a ser paradisos fiscals per les empreses. Un exemple és el FP austríac on una proclama

⁷ Proteccionisme: doctrina i política econòmica que propugna la restricció de les importacions, mitjançant els drets duaners i altres instruments, per a protegir les empreses, els productes i els serveis del propi país davant de la competència exterior.

⁸ Lliurecanvisme: doctrina econòmica que propugna la llibertat de comerç entre estats com a via per a assolir la prosperitat dels pobles.

⁹ Fiscalitat: conjunt de les lleis i de les normes que es refereixen als impostos.

és desgravar als empresaris.

En el tema del mercat laboral els partits opten per recolzar a autònoms i PIMES reduint les cotitzacions socials, així poden contractar a gent.

Són liberalitzadors els partits que governen (Hongria i Polònia) i a més 4 partits (VOX, Agrupament Nacional, Germans d'Itàlia i Interès Flamenc) volen que sigui prioritari l'accés de nacionals als llocs de treball.

També tenim propostes per millorar les condicions laborals dels treballadors com el salari mínim (Alternativa per Alemanya i La Liga) o la millora de les condicions dels funcionaris (Demòcrates suecs).

Pel que respecta a un tema tan candent com són les pensions, els partits que detallen les seves propostes opten per augmentar les pensions mínimes i a la població vulnerable, a més que per cobrar la màxima has de treballar durant quaranta anys. Ara bé, aquí sorgeixen diferents problemes, com es pagaran si es vol eliminar o reduir molts els impostos o, si hi ha un mercat tant desregularitzat, molts treballadors no podran accedir a la pensió màxima.

Un altre tema que provoca divisions és la Unió Europea, els partits que són de països més rics com Alternativa per Alemanya, La Liga, i Reagrupament Nacional opten per tornar a tenir moneda pròpia i recuperar competències (aquí sumem al també Itàlia Germans d'Itàlia i Demòcrates suecs), mentre que els països més pobres volen més ajuda financera per part de la Unió Europea (Hongria i Polònia).

Pels partits d'ultradreta el paper de l'estat s'ha de reduir, i pel que respecta a les ajudes socials només parlen d'això Germans d'Itàlia i Reagrupament Nacional, que advoquen tots dos per augmentar-les però amb condicions.

Per acabar, pensen que s'ha de promoure l'empresa privada mitjançant ajudes fiscals, sobretot prioritzen PIMES, el sector quaternari i regularitzar el sector financer.

7.2 Política exterior

En política exterior els països tenen bastants diferències perquè els partits d'ultradreta són nacionalistes i cadascú mira pels seus interessos. Les relacions internacionals les conceben com un camp de batalla encara que sí que veuen que en determinats casos ha d'haver-hi cooperació internacional. Per tant, ells faran crítiques a totes les organitzacions supranacionals com l'ONU i la UE. (Mudde, 2020, p.61)

Pels partits d'ultradreta europeus, la UE és una amenaça per a la sobirania¹⁰ perquè és una burocràcia¹¹ hostil on les nacions no tenen veu, van començar les crítiques sobretot a partir del Tractat de Maastricht (que va introduir en el Dret de la Unió la noció de ciutadania europea, reafirmant el dret dels ciutadans de la Unió a circular i residir lliurement al territori dels estats membres) l'any 1992. Però els atacs hostils es van incrementar encara més l'any 2015 amb la crisi dels refugiats on la cancellera Angela Merkel va fer polítiques a favor dels immigrants i un pla de distribució d'aquests, per tant, molts partits volen tirar cap enrere d'aquesta integració però sense anar-se'n de la UE. Malgrat això, arran de les victòries electorals al centre i est d'Europa hi ha alguns partits on directament veuen el seu país com qui manté els valors cristians.

Els plantegen com he dit abans una reforma de la Unió perquè sigui més flexible i més democràtica i aquí tornen les discrepàncies, ja que hi ha tres visions per la nova Europa:

- Europa de les nacions per part dels partits nacionalistes ètnics com el VB belga
- Europa de les pàtries per part dels partits nacionalistes estatals com RN o VOX per por a l'independentisme
- Europa cristiana com el Fidesz i el PiS, aquesta no molt popular (Mudde, 2020, p.61)

Pel que fa a l'ONU també la conceben com una organització que vol impulsar un sol

¹⁰ Sobirania: exercici d'autoritat en un territori

¹¹ Burocràcia: Organització regulada per normes que estableixen un ordre racional per distribuir i gestionar els assumptes que li són propis.

govern i que inclús vol destruir els seus països com el que diu la ultradreta d'Israel, dient que l'ONU és una organització antisemita dominada pels àrabs per destruir Israel. (Mudde, 2020, p.60)

Aquí trobem també la crítica a l'Agenda 2030 per part dels sectors de la ultradreta, aquesta agenda consisteix en 17 objectius que segons les Nacions Unides, "*están diseñados para acabar con la pobreza, el hambre, el sida y la discriminación contra mujeres y niñas. La creatividad, el conocimiento, la tecnología y los recursos financieros de toda la sociedad son necesarios para alcanzar los ODS en todos los contextos*". (Gil, 2023)

Però, aquests objectius xoquen amb la visió ultraliberal, nacionalista, desigualitària, anti canvi climàtic i mirada a curt termini de la ultradreta, per això volen canviar-la dient als seus seguidors que és un invent per controlar els països i els individus. (Serrano, 2024)

Un altre tema molt utilitzat a la política exterior és la reclamació de territoris com a Hongria que va perdre el 1920 $\frac{1}{3}$ del país pel Pacte de Trianon.

7.3 Canvi climàtic

La ultradreta vol reduir les polítiques de canvi climàtic, ells s'oposen ferventment al Pacte Verd Europeu¹² perquè segons ells estan devastant el sector primari, estan condemnant a les explotacions agràries i augmentant la burocràcia. Això, en un context en què hi ha moltes manifestacions agrícoles abans de les eleccions, és un discurs que atrau molt els agricultors. Ells també s'oposen a la prohibició de vendre cotxes dièsel i gasolina a partir del 2035. (Castro, 2024)

Entre els partits d'ultradreta hi ha grups que neguen el canvi climàtic o l'origen provocat per l'home i això comporta que prioritzin el creixement econòmic a curt termini. Un factor també important és que Europa té reserves de carbó i de matèries primeres que es volen prohibir a l'hora de crear energia perquè contaminen, però això comporta que s'hagi de buscar a altres llocs fent que sigui pitjor la balança comercial de països com Alemanya.

¹²Pacte Verd Europeu: pacte que té l'objectiu d'arribar a ser el primer continent climàticament neutre en 2050

Malgrat que no tot es pugui revertir, hi ha polítiques que es revisen periòdicament, llavors es poden canviar o també no aprovar cap mesura climàtica més. (Gómez Díaz, 2024)

7.4 Feminisme

Les idees estan molt lligades al nativisme, segons el sociòleg alemany Andreas Kemper la ultradreta defensa el *familiarisme*: “una forma de biopolítica que considera la família tradicional com el fonament de la nació, i subjuga els drets reproductius i d'autodeterminació individuals (particularment el de les dones) a la demanda normativa de la reproducció de la nació”. (Mudde, 2020, p.182)

Tradicionalment, la ultradreta expressava el *sexisme benevolent*, que consisteix en el fet que les dones són moralment pures i físicament febles. Llavors les dones “bones” s’han de lloar perquè és el cor de la nació, però també s’han de protegir.

Avui en dia, la majoria dels partits veuen a la dona d’una manera tradicional, és a dir, la mare només serveix per tenir fills i no se les anima a treballar. Ara bé, cada vegada a l’Europa occidental on veuen que aquest discurs se’l pot complicar el que fan és afegir la perspectiva tradicional moderna, que és primer criar els fills, però també podem treballar. Pel que fa al nord sí que és veritat que promouen els drets de la dona. (Mudde, 2020, p.61)

Veient tot això, els partits d’ultradreta el sistema que proposen és on els homes treballen fort i les dones són “protegides”. També les famílies són tradicionals i l’home ha de ser qui porti la capdavantera. Però tot això sempre ficant a la dona com la més important de la nació perquè s’encarrega de preservar-la i elevar-la moralment i físicament.

Aquests pensaments fan que una de les qüestions que utilitza més la ultradreta per guanyar vots és anar contra les dones empoderades, és a dir, del moviment feminista perquè segons ells és un moviment totalitari nou, ficant inclús l’etiqueta de femi nazi perquè són intolerants i opressius. Tot seguit, ens diuen que és una amenaça mortal per la nació perquè va en contra de la família tradicional i la supervivència de la nació, sobretot s’utilitza a l’Europa de l’Est per la taxa de

natalitat baixa. L'altre argument és que és una arma dels estrangers per afeblir la nació. Anteriorment ho viem reflectit amb el discurs de Giorgia Meloni on deia això *"El objetivo de la ideología de género no es la lucha contra la discriminación, ni la superación de las diferencias entre hombres y mujeres. El verdadero objetivo es la desaparición de la mujer y sobre todo, el fin de la maternidad..."*. (Mudde, 2020, p.61)

Inclús en països com al nord d'Europa que parlen positivament de les primeres feministes diuen que el moviment ha anat massa lluny, ja que ja hi ha igualtat de gènere al seu país.

Continuant amb tota aquesta retòrica, l'avortament també serà un recurrent, ja que es voldrà prohibir perquè segons ells la vida és el més apreciat llavors si estàs "assassinant" a un nadó estàs anant en contra de la vida. També és clar que és incompatible amb que la dona es dediqui a la criança, ja que si pots avortar quin paper faran. (Mudde, 2020, p.61)

En últim lloc, per atreure a les dones i impulsar la xenofòbia i el racisme pinten als estrangers com bàrbars. Els seus drets estan en perill per culpa de l'islam, erigint-se en defensa contra la islamització. Es veu clar amb declaracions com Fuster, el nou portaveu de VOX que va dir: *«Hay algo en lo que nunca estaremos de acuerdo con el islam, y es el trato que le da a la mujer»*. (VOX, 2024)

7.5 LGTB

Enllaçat amb el feminisme i la defensa de la família tradicional, trobem com un altre "enemic" és la comunitat LGTB tal com diu al viral discurs de 2022 de Giorgia Meloni, presidenta italiana: *"Sí a la familia natural, no a los lobbies LGBT"*, ja que també representa segons la ultradreta una amenaça cap a la família. (Hernández, 2022)

Hi ha diferents propostes i solucions en contra d'aquest col·lectiu, com prohibir el matrimoni homosexual, l'adopció de nens (proclames de VOX en les últimes eleccions espanyoles), tot el que té a veure amb les lleis trans (a Itàlia has de tenir molts informes mèdics), inclús es prohibeix parlar sobre l'homosexualitat a les escoles (a Hongria) (Euronews, 2021). A més, per culpa dels discursos d'odi, han augmentat les agressions cap a aquest col·lectiu. Inclús a països com Polònia es van crear zones lliures de persones LGTBI+, però amb la sortida de la ultradreta del govern al final s'han tret. (Barro, 2024)

Malgrat tot el comentat abans, les formacions de dreta radical cada vegada accepten més a la comunitat perquè els atrau vots, intenten sembrar discòrdia. Llavors, hi ha dues àrees per fer créixer les tensions, la primera és anar a buscar suport a gais, lesbianes i bisexuals dient que se centra el debat dels altres partits només en les persones trans i es deixa de banda a la resta del col·lectiu i la segona és aplicar la teoria del "Gran Reemplaçament" per assegurar que l'islam i l'esquerra amb les seves polítiques que afavoreixen a l'islam al final derivarà en la pèrdua de drets. Aquí és quan arribaran els partits d'ultradreta per dir que nosaltres serem els que ho defensarem. De fet, hi ha inclús líders que són gais com Geert Wilders del PVV. (Kirke, 2022)

7.6 Immigració

La immigració és la punta de llança de la ultradreta. Per començar, ells parteixen d'una base on la immigració és una amenaça existencial per la nació. També cal tenir en compte que l'atac és contra els musulmans i que inclús que neixin aquí, continuaran sent la major part de les vegades immigrants. (Mudde, 2020, p. 55)

Aquests tipus de partits s'encarreguen de difondre la teoria del *gran reemplaçament*. Aquesta, popularitzada pels escriptors francesos Jean Raspail i Renaud Camus, defensa que Occident és envaït per immigrants no-occidentals. Aquests immigrants però no venen per la pobresa dels seus països subdesenvolupats, sinó que és un pla dels polítics progressistes per compensar la pèrdua electoral, tal com va dir el presentador de Fox News Tucker Carlson, que va dir que no sap exactament que és aquesta teoria, però "Això és el que sí que sabem, amb certesa: hi ha un fort component polític en la teoria migratòria del Partit Demòcrata... que diuen a viva

veu: 'Fem això perquè ens ajuda a guanyar eleccions'". Una altra possibilitat és perquè odien la seva pròpia nació. També als seus discursos etnopluralistes (explicat al nativisme) sempre s'argumenta que la cultura nadiua és superior a l'estrangera. (Mudde, 2020, p. 56)

Com a polítiques estrelles tenim les deportacions massives, en el cas d'Itàlia deixar de finançar les ONGs, prohibir atracar ONGs que porten immigrants rescatats o a França on Marine Le Pen vol expulsar inclús a persones que han nascut a França.

7.7 Seguretat

La seguretat és la clau dels programes electorals, aquesta es basa en llei dura i el reforç de l'ordre sigui el tema que sigui (drogues, desocupació, immigració) però això pot arribar a confondre l'objectiu real. També cal tenir en compte que ells no parlen només de seguretat individual, sinó també col·lectiva (la nació). (Mudde, 2020, p.56)

Aquests tipus de partits es desmarquen de l'esquerra totalment i diuen que la delinqüència no té relació amb el nivell adquisitiu d'una persona i que s'ha de combatre de manera implacable. Per això promouen més policies i sentències més dures a més que les escoles tornin a educar en la disciplina, el respecte i valors tradicionals.

Les formacions de dreta radical vinculen el problema en les elits i a les minories (ideologia del populisme i nativisme).

Els primers, perquè eduquen en el marxisme cultural¹³, llavors per culpa dels polítics que ho promouen fa que la delinqüència augmenti. (Mudde, 2020, p.58)

La segona, les minories, és bàsicament contra la immigració musulmana, segons la ultradreta la delinqüència puja per culpa dels no nadius i si són autòctons són elits progressistes.

¹³ Marxisme cultural: El marxisme cultural és una teoria conspirativa antisemita d'extrema dreta, que afirma que el marxisme occidental és un intent acadèmic i intel·lectual constant per destruir, subvertir o trastornar la cultura occidental a través de una guerra cultural que afebliria els valors cristians i el conservadorisme tradicional, promovent els valors culturals liberals de la contracultura de 1960, el multiculturalisme, el progressisme i la correcció política.

Quan les afirmacions, moltes vegades històries selectives i suggeridores, es contrasten i es veuen que són problemes aïllats, la ultradreta diu que aquesta contrastació és falsa i que les divulga l'elit corrupta i els seus seuaços políticament correctes. (Mudde, 2020, p.57)

Per tant, la manera per solucionar la seguretat és aturar la immigració, ja que és un fenomen gairebé exclusivament estranger, per això Trump vol crear un mur amb Mèxic perquè diu que els llatinoamericans són qui cometem els delictes.

Cartell de campanya electoral a Suïssa en contra dels immigrants amb el lema “Creem seguretat”.

Font: 20 minutos

7.8. Corrupció

Un altre tema central tractat de manera autoritària, nativista i sobretot populista, és la corrupció. Aquesta és autòctona i pot ser o per part dels partits principals i elits econòmiques que roben el poble o pot ser una elit política descrita com l'esquerra que corromp la nació amb el marxisme cultural (connotacions antisemites).

La corrupció és tant econòmica com mental, sobretot de dones (feminisme) i jovent (LGTB, ser progressista) i acusen acadèmics d'elitistes, ser d'esquerres i traïdors de la nació. (Mudde, 2020, p.60)

Cal remarcar que la corrupció sempre és un tema denunciable, però que acusen molta gent sense proves i a països on no hi ha quasi casos com els nòrdics i que a més ells són els primers a ser corruptes (com RN de Marine Le Pen que estan en judicis per malversament de fons).

8. DIFERÈNCIES INTERNES

La ultradreta no és igual a tots els països sinó que s'adapten a les circumstàncies pròpies de cada país per poder atraure votants, és a dir, no és com per exemple els Partits Socialistes Europeu o Partit Popular Europeu que malgrat alguna diferència petita tenen una ideologia clara que s'aplica per igual als països. En la ultradreta això no passa, ja que són partits molt nacionalistes i que, com he dit abans, es modelen a l'enuig de la ciutadania. Per exemple, a França ara que hi ha un govern liberal, la ultradreta anirà a fer mesures proteccionistes, mentre que a l'Argentina després de molts governs peronistes proteccionistes aniran a favor de mesures ultraliberals.

Un exemple clar d'aquesta divisió va ser la cimera a Madrid dels partits ultradreta on Milei i Le Pen van llançar proclames contradictòries.

Segons Jean-Yves Camus, Guillermo Fernández-Vázquez y Miguel Urbán, hi ha 3 grans diferències:

8.1 Putin-OTAN

Segons Fernando-Vázquez

“Creo que la cuestión geopolítica es lo que más separa a los distintos partidos de ultraderecha, en función de su mayor o menor grado de atlantismo y pro-rusismo, y eso les impide formar un grupo más homogéneo dentro del Parlamento Europeo”,

Tot i que la guerra ruso-ucraïnesa de 2022 ha fet que els partits d'ultradreta s'hagin d'amagar o reposicionar-se davant d'aquest tema perquè una de les principals amenaces dels partits de la UE és Putin, la veritat és que hi ha molts partits que abans i encara ara són propers a Rússia. Exemples clars seria Reagrupament Nacional, que va demanar finançament a un banc rus proper del Kremlin, o més proper és el cas conegut de Viktor Orbán (Fidesz hongarès) que ha bloquejat paquets de sanció a Rússia en aquests últims mesos. (Saavedra & García, 2024)

Aquesta relació propera amb el Kremlin és causada pel conservadorisme social d'arrels cristianes d'aquests partits.

Per una altra banda, tenim el bàndol pro Ucraïna format sobretot pels partits que estan dins del grup parlamentari CRE com Giorgia Meloni que són pro OTAN, a favor d'enviar milions d'ajudes a Ucraïna i firmar pactes de seguretat. Una força en contra de Putin, aquí és on dic que busquen l'interès sobretot nacional. (Saavedra & García, 2024)

8.2 Proteccionisme-Lliurecanvisme

Aquest tema és un altre punt de discordança, per una part tenim la ultradreta europea que és més proteccionista (tot i que hi hagi gent com Meloni que tingui pinzellades de lliurecanvisme), però amb ha una novetat que és que partits com el de Milei a l'Argentina o Polònia, Txèquia i països bàltics són ultraliberals perquè o bé hi ha hagut comunisme, i tot el que sigui política redistributiva de l'estat per ells els porta a aquella època, o en el cas argentí per les polítiques proteccionistes peronistes que han portat misèria a aquell país. (Saavedra & García, 2024)

8.3 Conservadorisme social

No tots els partits d'ultradreta tenen el mateix grau de conservadorisme social i això dependrà molt del pensament de la societat.

Mentre que a països com França, Alemanya o Països Baixos es mostren com una opció molt poc conservadora, amb dones i homosexuals liderant o sent importants al partit (Marine Le Pen, la líder de Reagrupament nacional o Alice Weidel, que a més és homosexual i líder d'AfD). El cas francès és cridaner perquè són l'opció favorita pels LGTB. Tot i això, donen llibertat de vot en qüestions d'ideologia personal. Els partits nòrdics també són bastants relaxats en aquests temes com el matrimoni homosexual o l'avortament. (Saavedra & García, 2024)

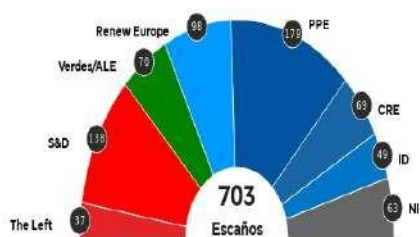
En contra, tenim els partits de països més conservadors com Espanya i Itàlia, on posen la família tradicional al centre prohibint l'adopció a les parelles homosexuals.

9. ELECCIONS EUROPEES

9.1 Resultats i formació de blocs

Parlamento Europeo 2019-2024

Parlamento saliente

Grupos políticos del Parlamento Europeo	Número de escaños	Porcentaje de escaños
PPE - Grupo del Partido Popular Europeo (Demócrata-Cristianos)	179	25,39 %
S&D - Grupo de la Alianza Progresista de Socialistas y Demócratas en el Parlamento Europeo	138	19,57 %
Renew Europe - Grupo Renew Europe	98	13,90 %
Verdes/ALE - Grupo de los Verdes/Alianza Libre Europea	70	9,92 %
CRE - Grupo de los Conservadores y Reformistas Europeos	69	9,78 %
ID - Grupo Identidad y Democracia	49	6,95 %
The Left - Grupo de la Izquierda en el Parlamento Europeo - GUE/NGL	37	5,24 %
NI - No inscritos	63	8,93 %

De acuerdo con el Reglamento interno del Parlamento, todo grupo político deberá constar de un mínimo de 23 diputados electos correspondientes a, como mínimo, siete Estados miembros.

Fuente: Parlamento Europeo

23/07/2024 - 11:07

Todas las horas se muestran en GMT+2

Parlamento Europeo 2024-2029

Sesión constitutiva

Grupos políticos del Parlamento Europeo	Número de escaños	Porcentaje de escaños
PPE - Grupo del Partido Popular Europeo (Demócrata-Cristianos)	188	26,11 %
S&D - Grupo de la Alianza Progresista de Socialistas y Demócratas en el Parlamento Europeo	136	18,89 %
PfE - Patriots for Europe	84	11,67 %
CRE - Grupo de los Conservadores y Reformistas Europeos	78	10,83 %
Renew Europe - Grupo Renew Europe	77	10,69 %
Verdes/ALE - Grupo de los Verdes/Alianza Libre Europea	53	7,36 %
The Left - Grupo de la Izquierda en el Parlamento Europeo - GUE/NGL	46	6,39 %
ESN - Europe of Sovereign Nations	25	3,47 %
NI - No inscritos	33	4,58 %

De acuerdo con el Reglamento interno del Parlamento, todo grupo político deberá constar de un mínimo de 23 diputados electos correspondientes a, como mínimo, siete Estados miembros.

Fuente: Datos facilitados por Verian para el Parlamento Europeo

Resultats eleccions europees 2019 (esquerra) i 2024 (dreta) Font: Parlament Europeu

Fins ara he estat parlant de les causes de la pujada de la dreta radical i els temes que tracten sense parlar de dades exactes, en aquest apartat sí que ja es veu la magnitud de la seva pujada en els darrers anys.

En les eleccions europees del 6 al 9 de juny aquestes formacions van treure en total la quantitat de 187 escons, sumant els 3 grups parlamentaris (Grup dels Conservadors i Reformistes Europeus, Patriotes per Europa i Nacions per Europa), quedant-se com a segona força de l'Eurocambra i a només 1 diputat de ser els guanyadors de les eleccions, imposant-se al Partit Popular Europeu. I si això se li suma altres escons de partits ultra, però que encara no s'han adscrit o estan dins del grup conservador, arribarien a 205 escons. A més, aquestes formacions han pujat de forma considerable perquè a la legislatura passada sumaven 118 escons.

Malgrat aquests resultats espectaculars, encara hi ha una divisió en el Parlament Europeu perquè encara que sembli que la ultradreta és igual hi ha moltes diferències internes.

El grup que més diputats ha obtingut és Patriotes per Europa creat per Andrej Babiš (exprimer ministre txec), Viktor Orbán i Herbert Kickl (líder del FPÖ) amb 84 diputats.

Trobem dins del grup parlamentari a exintegrants tant de ECR, com PPE, com l'antiga Identitat i Democràcia, de fet la seva base és d'aquest ex grup parlamentari. Els partits polítics que el conformen són de la dreta radical populista, trobem a Reagrupament Nacional francès (30 escons), Fidesz hongarès (10 escons), La Lliga italiana (8 escons), ANO txec (7 escons), VOX espanyol (6 escons), Partit per la Llibertat neerlandès (6 escons), FPÖ austríac (6 escons), Vlaams Belang belga (3 escons), Chega portuguès (2 escons), Motoristes Units Txecs (2 escons), La Veu de la Raó grec (1 escó), First Party letó (1 escó) i Partit Popular Danès (1 escó). (Poyatos, 2024)

A trets generals el grup vol una reforma de la Unió Europea, ja que persegueixen interessos contraris a les nacions, regions i comunitats europees. Aquestes estan amenaçades per globalistes, lobbies i gent no electa que no accepten la veu del poble i vol un Estat Central Europeu.

Per això tot seguit diuen que l'eix polític s'ha canviat d'esquerra-dreta a gent (catalogada com dolenta) que vol un superestat europeu contra els patriotes (els bons) que volen que es preservi l'Europa de les Nacions.

Aquest grup és catalogat com molt extremista i tots els partits no ultres s'han negat a pactar qualsevol cosa amb ells, tenen unes polítiques molt dures d'immigració i són bastant propers amb Rússia. (Val, 2024)

L'altre grup important és el CRE, Grup dels Conservadors i Reformadors Europeus (en espanyol ECR), aquest grup es va formar l'any 2009 per iniciativa dels tòries britànics i aquest any han pujat 10 escons formats per partits polítics neo nacionalistes que han tingut èxit electoral a la dècada dels 2010 i partits polítics del centre d'Europa de la dreta conservadora. Liderat per Germans d'Itàlia de Giorgia Meloni amb 24 escons, el formen Llei i Justícia polonès (18 escons), Demòcrates de Suècia (3 escons), Partit Demòcrata Cívic txec (3 escons), Aliança Nacional "¡Tot per Letònia!"- "Per la Pàtria i la Llibertat/LNNK" (2 escons), Acció Electoral de Polonesos en Lituània-Aliança de Famílies Cristianes (1 escó), Partit Alternatiu de la Reforma Democràtica luxemburguès (1 escó), Aliança Neo-Flamenca belga (3 escons), Partit Nacional Conservador Romanès (1 escó), Partit Polític Reformat neerlandès (1 escó), Aliança per la Unió dels Romanesos (5 escons), Identitat-Llibertats francès (4 escons), Polònia Sobirana (2 escons), Solució Grega (2 escons), Demòcrates de Dinamarca (1 escó), Front Nacional Popular xipriota (1 escó), Existeix Tal Poble búlgar (1 escó), Llar i trobada Nacional croat (1 escó), Llista Unida letó (1 escó), Partit dels Finlandesos (1 escó), Unió dels Camperols i Verds Lituans (1 escó) i un independent estonià.

El grup parlamentari, encara que ja no és tan euroescèptic, té una ideologia nacionalista en contraposició d'una Unió Europea més integrada, segons ells són euro realistes. Els temes com llei i ordre i la retòrica identitària són els més importants. Un fet que fa que siguin més propers a altres grups parlamentaris és el seu atlantisme i la seva disposició per pactar amb el centre (o més que els de patriotes per Europa), es veu com menys radicals i inclús Ursula von Der Layen, presidenta de la Comissió Europea del PPE (conservadors), va obrir la porta a pactar amb ells perquè al contrari que Patriotes per Europa ECR és "antiputin, proeuropeu i proestat de dret".

Malgrat això, la suma de les majories ha fet que no hagi de pactar amb ells perquè sumen S&D (socialistes), Renew (liberals), verds i el mateix PPE encara que no descarti futurs pactes, de fet li ha donat una vicepresidència al Consell Europeu. (Cohesió i reformes) (Castro, 2024b)

A part d'aquests dos grans grups trobem a Europa de les Nacions Sobiranes formada per Alternativa per a Alemanya (14 eurodiputats), Confederació polonesa (3 eurodiputats), Renaixement de Bulgària (3 eurodiputats), (Reconquête de França 1 eurodiputat), República Eslovaca (1 eurodiputat), Llibertat i Democràcia Directa de Txèquia (1 eurodiputat), Moviment La nostra Pàtria d'Hongria (1 eurodiputat) i Unió del Poble i la Justícia de Lituània (1 eurodiputat).

Aquest grup considerat el més radical s'ha format per iniciativa d'AFD després de ser expulsats de l'antic Identitat i Democràcia per les declaracions del seu líder Maximilian Krah on deia que no tots els SS eren criminals de guerra. Els components del grup estan units per l'oposició a la gestió de la immigració, el Pacte Verd, el progressisme social, l'ajuda militar a Ucraïna i la integració europea.

9.2 Problemàtiques de l'ascens per la UE

Com cada vegada hi ha més governs d'ultradreta als països, aquests tenen més influència al Consell Europeu i Consell de Ministres, on es decideix l'agenda política i les lleis, fent que es debiliti el poder de la Unió Europea en favor dels processos nacionals. (Montefort & Macdougall, 2024)

La influència es notarà en immigració, que ja influenciaven abans perquè la Unió Europea té polítiques dures, inclús catalogades com d'ultradreta perquè no se'n vagin els votants del PPE. Les polítiques bàsicament són externalitzar la gestió dels immigrants a països veïns perquè aquests els retinguin malgrat que no garanteix els drets humans (Líbia, Tunísia) i parlar de la immigració com un problema de seguretat, per tant, hi ha més control fronterer i dissuasiu inclús arribant a fer un nou Pacte sobre Migració i Asil més dur. Ara que tindran més força, es pensa que s'endurirà encara més.

Una altra cosa que canviaran seran les polítiques verdes, es preveu que s'elimini o es tiri enrere el Pacte Verd Europeu i les polítiques que ja s'estan aplicant, també està en perill la llei de la Restauració de la Natura, podria haver canvis en la Llei de matèries primeres crítiques de la UE¹⁴, la capacitat de contribuir al fons de pèrdues i danys als països del Sud global, o la proposta de reducció de l'ús del carboni en un 90% i augmentar la mineria. De fet, el PPE ja ha mostrat resistència a les mesures per prohibir els motors de combustió l'any 2035 veient l'augment de la ultradreta. (Montefort & Macdougall, 2024)

Pel que fa a la guerra de Rússia i Ucraïna, Ursula von der Leyen hi ficarà molt d'èmfasi perquè vol seguretat i defensa. El repte serà com enfrontar als partits d'ultradreta en el Consell Europeu (peu de pàgina) com Hongria o nous governs populistes com Geert Wilders de Països Baixos, que posa en dubte l'ajuda a Ucraïna, malgrat això continuarà havent-hi suport a Ucraïna. Ara bé, les qüestions comercials sí que són més controvertides i a l'hora d'aprovar els pressupostos on s'inclou les despeses d'ajuda pot haver-hi molta polèmica i ajornaments per les posicions de la ultradreta. (Montefort & Macdougall, 2024)

Seguint amb política exterior, en el tema de si s'ha d'ampliar la UE també pot haver-hi influència. En general, es vol ampliar arran de la guerra de Rússia, però els partits on ha guanyat la dreta radical (França, Hongria, Eslovàquia, Àustria) són més ambivalents, l'únic que vol que s'ampliï per por a Rússia és el PiS. El procés és llarg i durarà tota la legislatura, en teoria no tenen prou força al Parlament per oposar-se, però sí prou per fer dificultar el debat sobre les finances i reformes associades a l'ampliament. La por que hi ha és que, com amb el tema de la immigració, aquests partits capitalitzin el descontentament de la gent que no vol que s'ampliï, per això estan buscant arguments clars als altres partits per incorporar-los. (Montefort & Macdougall, 2024)

¹⁴Llei de matèries primeres crítiques: un llistat de materials identificats per la Comissió Europea com a necessitats d'una atenció especial degut a la importància econòmica i a l'alt risc que suposaria una interrupció del subministrament per a la UE.

Al tema econòmic sí que hi ha més preguntes en com afectar aquesta pujada; tot i això, es preveuen tres àrees crítiques:

- Política fiscal paneuropea: tots els partits de la dreta radical volen més sobirania nacional en contraposició a les polítiques unificades, però les prioritats varien. Giorgia Meloni vol no tenir tantes restriccions fiscals, així pot aprofitar els fons comuns per l'economia destinant-ho a infraestructura o recuperació econòmica. Pel que fa a AfD, volen restringir l'accés als fons i endurir la política fiscal.

Aquestes dues postures poden acabar en què la UE tingui dificultats per poder aplicar les polítiques fiscals i mantenir la unitat i coherència.

- Estabilitat financera: Arran de les crisis financeres com la de 2008, la UE ha implementat mecanismes integradors per solucionar-les, però ara amb una dreta radical forta que busca la sobirania nacional seria molt complicat abordar una crisi amb aquests mecanismes. A més, la unió bancària encara no està consolidada i en cas de crisi podrien negar-se a més integració.
- Seguretat econòmica: La Comissió Europea ha proposat eines per reforçar la seguretat econòmica de la UE, com el control de les inversions estrangeres pactant entre PP i S&D per afavorir els fabricants europeus, ara bé, podrien haver canvis amb la influència dels partits d'ultradreta.

També aquests partits podrien influir en polítiques que busquin protegir sectors econòmics clau, com l'energia, les matèries primeres i la tecnologia. (Montefort & Macdougall, 2024)

10. CONSEQÜÈNCIES

Les conseqüències dels partits d'ultradreta són importants, per començar a conscienciar de què no només afecten els partits quan estan als governs, sinó en tot moment que estan visibilitzats.

10.1 Ultradreta al govern

Depenent del país on arribin tindran més màniga llarga o no, com es veu al cas de Polònia i Hongria, però l'objectiu és passar de ser una democràcia liberal a una il·liberal, on controlin els jutges i mitjans de comunicació, hi hagi menys separació de poders i es pugui anar en contra de les minories. Aquesta és una etnocràcia que es basa en un país "democràtic" on domina un grup ètnic i que sol acabar amb l'expulsió dels no nadius, o queden relegats a ciutadans de segona classe. (Mudde, 2020, p. 144)

Als llocs on tenen una gran majoria com Hongria els passos són molt més fàcils de canviar, ja que no tenen oposició, però a Polònia, amb un sistema més complex, és més difícil fer-ho perquè el PiS s'ha trobat una resistència de la societat civil, jutges, partits de l'oposició i la comunitat internacional.

10.2 Coalicions d'ultradreta

Succeeix quan els partits tradicionals necessiten suports per a governar i es recolzen en aquest partit, un exemple molt clar és el PP amb VOX a tota comunitat autònoma que necessitin suport. També pot succeir que no entri al govern, però sí que dona suport. (Mudde, 2020, p. 146)

El problema és que el partit tradicional ha d'acceptar les proclames d'incorporar polítiques d'ultradreta, ja que a un govern de coalició has de fer concessions. Ara bé, els partits d'ultradreta també fan concessions, per això moltes proclames se suavitzen malgrat que els governs solen ser nativistes i amb impulsos il·liberals Algunes vegades acaben malament perquè hi ha segons quines polítiques irrealitzables que els partits d'ultradreta fiquen d'obligació fer per donar suport, com per exemple a dia 5 de desembre de 2024, quan VOX està amenaçant de no donar cap adhesió al PP si accepta el repartiment de migrants.

10.3 La ultradreta a l'oposició

Malgrat no tenir capacitat legislativa, tenen molta influència en l'agenda política perquè decideixen quins temes es parlen desviant l'atenció, és clar, a temes que els beneficien a ells com a partit. Això no es fa només per la ultradreta, sinó que és ajudat pel sensacionalisme i altres polítics oportunistes.

Tot i marcar l'agenda política fent que l'esquerra i la dreta tradicional tinguin discursos més de dretes sobre corrupció, immigració, crim i integració europea; a l'hora de la veritat no hi ha hagut canvis, ja que no han canviat el fonament d'aquestes polítiques, és un canvi cosmètic. Tot i dir, per exemple, l'exprimer ministre conservador britànic que la multiculturalitat és un fracàs i endurir algunes lleis, ha seguit tot igual. Primers ministres nòrdics han criticat la Unió Europea i els rescats a països, però al final han donat suport. Segons el politòleg Antonis Ellinas, l'estratègia és “jugar amb la carta nacionalista i després retirar-la”.

També fan que no es puguin aplicar certes mesures del canvi climàtic, això té unes grans conseqüències i més si acaben governant perquè el món cada vegada està més contaminat, amb escalfament global, desgel dels pols i si no hi ha canvis pot acabar inclús amb l'espècie humana. (Mudde, 2020, p. 148)

10.4 Problemes pels col·lectius i polítiques limitadores

Aquesta arribada al govern té conseqüències molts grans per la gent no tradicional.

Un dels col·lectius que més ho està patint és el LGTB. Aquests estan veient com se'ls vulneren drets, a Itàlia Giorgia Meloni està impedit que s'inscrigui a la mare no gestant dels certificats de naixement, a més de prohibir la gestació subrogada. Hi ha casos on hi ha nens que viuen a Itàlia però tenen passaport americà, provocant que no puguin accedir al sistema del benestar. (Carrascón, 2023)

Però no només això, el matrimoni també està prohibit i per poder canviar-te de gènere has de passar dures proves. A Polònia quan governava el PiS amb majoria van fer zones lliures d'ideologia LGTB a més de 100 ajuntaments (encara que a la pràctica no passi res, ja estan discriminant per raons d'orientació sexual). A Hongria

i Romania s'ha implementat la llei anti propaganda, una llei on no es permet difondre els drets LGTB ni a les escoles ni als mitjans de comunicació. (El País, 2023)

Això se li suma a l'augment dels discursos d'odi que provoca més violència en els carrers i retrocessos a les proteccions. En l'any 2024 els delictes d'odi han augmentat a tota la Unió Europea, a França ha pujat un 30%, a Espanya 70% i a Alemanya un 90% dels delictes d'odi no es reporten. (El País, 2023)

Les dones també veuen com aquest auge les està perjudicant. La ultradreta ha aconseguit ficar al centre del debat el tema de l'avortament. Encara que no hi hagi consens ja s'està plantejant i a altres països s'ha tornat a instaurar com als Estats Units, on depèn de l'estat es pot prohibir, o a Polònia, on s'ha tret una de les 3 opcions on l'avortament era legal (el cas de malformació fetal). També cada vegada més està ficant a sobre de la taula un canvi conceptual per eliminar la violència de gènere i dir que és violència intrafamiliar. A més, s'està portant a Europa el fenomen conservador americà Trad Wife, on mitjançant "influencers" com Roro, s'enalteix el model tradicional de repartició de feines de la llar. (Català, 2024)

Els immigrants també temen per la pujada dels partits d'ultradreta, que van d'una manera molt dura contra ells, s'està prohibint atracar vaixells d'ONG, es prohibeix finançar-les, també trobem construccions de tanques i criminalització d'immigrants indocumentats, deportacions massives, negació de sol·licituds d'asil i a més han sabut passar aquest sentiment xenòfob a partits tradicionals com he dit abans. A més, hi ha molts discursos d'odi que fan que totes les persones migrants se sentin perseguides. (Carrascón, 2023)

11. PERFIL DE VOTANT

Els electors que es decanten per aquest tipus de formació han anat variant. Els anys 80 i 90 els votants que eren de dretes eren la classe mitjana, però a mesura que ha passat el temps els obrers han començat a votar per aquestes formacions, ja que es van sentir abandonats per l'esquerra. (Castellà, 2017, p. 19)

Per tant, trobem que mentre més avancen, més diferents són els votants entre si, perquè van des de gent d'esquerra abandonada, passant per gent que no té ideologia clara, gent que treballa als cossos de seguretat de l'estat o agricultors, fins a exvotants de dretes de la petita burgesia. Per això els partits d'ultradreta apel·laran a tots els subgrups de la societat.

Gent més propensa a votar a VOX segons ocupació Font: ctxt

Tanmateix, encara que hi ha bastant gent diferent que dona suport, en veritat els votants més típics són homes joves amb un nivell de formació baix preocupats per la immigració, els temes socials i la llei i l'ordre. També com a protesta del sistema polític. Per això normalment són homes blancs els que es voten, ja que a ells no els afecten les polítiques discriminatòries i si tenen menys capacitat d'entendre (formació baixa) és més fàcil de convèncer-les, igual que els joves que a més del dit se li afegeix que tenen menys experiència i que a través de les xarxes socials, com he comentat a l'apartat de mitjans de comunicació, són més fàcils de manipular.

Per tal d'arribar a votar a l'extrem també trobem que hi ha un desalineament electoral (no continuar amb la tònica d'esquerra i dreta) i la desafecció política. (Castellà, 2017, p. 20)

Una qüestió important a parlar sobre els seus votants és el debat sobre si són gent que està desencantada, i llavors protesta amb el seu vot, o si és gent que tenen la ideologia de la ultradreta i els recolza. Després hi ha una tercera posició que és gent descontenta que veu com els partits d'ultradreta els han solucionat els problemes passen a tenir aquesta ideologia. (Mudde, 2020)

Segons diversos estudis acadèmics els votants de la ultradreta tenen una gran desconfiança amb els partits tradicionals i també tenen un pensament molt xenòfob que els porta a votar-los. Moralment, però, la societat veu millor que la gent voti per protestar que per ideologia. (Mudde, 2020, p. 127)

També s'ha intentat buscar que és el que angosta més a la gent, si l'economia o la reacció cultural. Tots dos protesten per la globalització perquè són perdedors i protesten per això; però a alguns els molesta el canvi econòmic i altres el social. (Mudde, 2020, p. 128)

Ficant com a exemple als Estats Units i a les campanyes electorals que fan els partits d'ultradreta, es veu que té un pes molt més important la reacció cultural.

12. RESPOSTES A L'AUGE PER PART DE LA DEMOCRÀCIA LIBERAL

La resposta per la part dels partits de dretes tradicionals és un tema molt controvertit perquè hi ha diferents visions de com s'ha d'afrontar o si s'ha d'integrar, destaco quatre fets que fa la dreta envers la ultradreta.

12.1 Demarcació

La demarcació consisteix a aïllar els partits d'ultradreta i fer com si no existissin, aquest durant tota la Guerra Freda ha sigut el més utilitzat, però amb l'auge dels partits de la dreta radical populista els partits s'han hagut de posicionar dient que estaven fora de l'esfera democràtica. Aquesta contestació la trobem a Bèlgica on hi ha un cordó sanitari contra el VB on cap partit pacta amb ells ni exclouen el seu tema principal, la immigració. (Mudde, 2020, p. 165)

També a altres països, com Alemanya amb l'AfD, s'està fent el cordó sanitari, inclús hi ha pactes entre socialistes i conservadors (la gran coalició, encara que ara no hi ha aquest pacte) perquè no entri ni recolzi cap govern. En el cas de França, que sempre hi havia hagut, ara mateix s'ha trencat amb pinces, el líder dels Republicans Eric Ciotti (conservadors) va arribar a un acord amb Marine Le Pen per tal de fer una aliança en les eleccions legislatives, però a bona part del partit no li va agradar i el van expulsar, així que ara mateix hi ha una part de la dreta a favor d'ignorar a Le Pen i un altre a favor de fer una aliança, de fet així van anar a les últimes eleccions legislatives franceses.

Aquesta demarcació és més estratègica que ideològica perquè molts partits quan vegin que els surt més a compte (com el cas de França) diran que aquestes forces ja són democràtiques i que no s'han de marginar.

12.2 Confrontació

Consisteix a oposar-se activament als partits d'ultradreta i les seves polítiques, sobretot està reservat pels partits petits o molt extremistes com Amanecer Dorado a Grècia que té postures antisemites, antidemocràtiques, amb inclinació cap a la violència, revisionistes, això reporta pocs vots però pocs costos. (Mudde, 2020, p. 167)

Ara bé, moltes vegades, encara que sembli una paradoxa, qui confronta a aquests partits és un partit de dreta radical per fer veure que ells són els moderats com fa Orbán amb el Jobbik.

Aquesta estratègia no s'utilitza amb els grans partits d'ultradreta perquè el partit té força i el pots usar com a soci o com a senyal per tenir més poder de negociació, sobretot en el cas de la dreta convencional. (Mudde, 2020, p. 167)

Però pel que no es fa sobretot és per no espantar votants indecisos o que té la dreta tradicional que no veuen tan malament les idees islamòfobes i il·liberals.

Qui només confronta a la dreta radical són els ecologistes i els socioliberalistes com La República en Marxa de Macron que no tenen res en comú, mentre que si la dreta convencional ataca als partits de dreta radical és als líders i sempre dient que els votants tenen preocupacions.

12.3 La cooptació

És un pas menys extrem que la demarcació, consisteix en agafar idees de la dreta radical però sense acceptar els partits. Es va començar a utilitzar sobretot des que comences a guanyar posicions la dreta radical a partir dels 1990.

Primer de tot als seus discursos van començar a parlar sobre multiculturalitat i integració europea, però això era de cara a la galeria.

Les principals incorporacions als discursos han sigut la crítica a la multiculturalitat i la integració europea però sense canviar res. Quan es va començar a canviar les polítiques va ser a partir de la crisi dels refugiats i els atacs jihadistes on van començar a fer polítiques autoritàries i nativistes. (Mudde, 2020, p. 169)

12.4 La incorporació

Consisteix a integrar tant les polítiques com els partits, el primer cas va ser el 1994 a Itàlia on Berlusconi va fer un govern amb el postfeixista Aliança Nacional (creat per ministres de Mussolini) i la dreta radical de LN (La Liga), el govern va durar 8 mesos.

Aquesta estratègia va començar arran de la pujada dels partits de la dreta radical i de la millora de la percepció pública. Per una banda, aquests pactes venen perquè partits com el PP espanyol en els temes socioculturals són més conservadors, per tant, VOX és el seu soci més lògic, i, per una altra banda, perquè als partits de dretes se'ls dificulta accedir al poder, fent que acabin recorrent a governs amb l'esquerra (Alemanya) repartint el poder o fer coalicions inestables amb molts partits menors. (Mudde, 2020, p. 170)

13. COM HA DE RESPONDRE EL CONJUNT DE LA SOCIETAT?

La manera en la qual s'ha de respondre a la ultradreta és molt debatuda entre la societat.

Segons Steven Forti (2021), professor d'Història del món contemporani a la Universitat Autònoma de Barcelona, primer de tot ha de quedar clar que ha vingut el fenomen per quedar-se. Ell diu que s'ha d'entendre que és un fenomen global, que tot i tenir algunes diferències van junts de la mà (com el míting de Madrid de 2024) i s'ha de combatre a tots per igual. Després separar-la de l'antic feixisme, tenen similituds amb aquests partits feixistes, però les polítiques i formes han canviat perquè han vist que la societat no acceptarà mai més coses com Auschwitz i el racisme biològic, llavors disputar com abans no servirà.

A partir d'aquí ens hem de preguntar per què han pujat, ja que no és només una raó sinó un seguit de qüestions, totes les raons: causes econòmiques, com culturals, sociopolítiques (desconfiança envers el sistema), ideològiques (cada vegada és més difosa la línia entre esquerra i dreta, es qüestiona també aquests rols) i de seguretat que la ultradreta diu que pot enfrontar. Per això, s'ha de solucionar tots els problemes que hi ha sense posar més èmfasi en un o altre perquè, per molt que augmenti l'economia, si hi ha una percepció d'inseguretat la gent es radicalitzarà.

També argumenta que l'estat ha de ser capaç de parar aquests partits i persones, s'ha d'evitar que s'infiltrin als tribunals, militars i policies que puguin donar cops d'estat o participar; a més s'ha d'evitar que entrin al poder, per això defensa un cordó sanitari, mai pactar amb ells, però no només això sinó també des de la Unió Europea actuar contra els governs que no respecten els drets de les minories ni la separació de poders com Orbán. Ell afegeix que també és una feina per parar la ultradreta de tots els ciutadans.

També una cosa que destaca és els mitjans de comunicació, aquests no han d'emetre notícies falses, ha de combatre les idees falses de la ultradreta, intentar que no s'intoxiqui el debat, i no fer sensacionalisme.

Per acabar, ell es dirigeix als partits liberals dient que han de fer tot el possible i pactar entre socialistes, liberals, dreta per parar la dreta radical. Però sobretot per part de l'esquerra el que ha de fer és no fer política neoliberal i fer debats que aportin a la societat no comprant el discurs de la ultradreta ni part d'aquest, perquè si t'erigeixes com el defensor de la classe obrera, però ets antifeminista i antiimmigrant perds aquests vots, o, per una altra banda, si ho fas la gent acostuma a preferir igualment l'original.

Cas Mudde (2021), professor Stanley Wade Shelton UGAF d'Affers Internacionals de la Universitat de Geòrgia i professor del Centre de Recerca sobre l'Extremisme de la Universitat d'Oslo, té un pensament molt similar a Steven Forti, Mudde diu que tot s'està jugant al terreny de la identitat i la seguretat, temes de la dreta radical, llavors la socialdemocràcia ha de ficar al centre temes com la sanitat i educació, habitatge, medi ambient i ocupació, canviar l'Europa neoliberal per una progressista i no dir que tothom que critica aquesta és nacionalista i de dretes. Finalment, també argumenta que s'ha d'anar en contra de països com l'Hongria d'Orbán i contra la dreta radical des de la Unió Europea, i des dels partits demanar responsabilitats si algun militant adopta posicions islamòfobes i nativistes o si es pacta amb la dreta radical. (*Estrategias Para Vencer A la Derecha Radical / Nueva Sociedad*, 2021)

Hevia, directora de elDiario.es Andalusia, inclou un altre tema per combatre-la i és com pensen els joves, ella argumenta que la campanya de la ultradreta no serveix, perquè els joves veuen això de ser antisistema com una cosa "cool", llavors l'esquerra ha de fer alguna cosa per tornar-los a la seva òrbita. (Cabanillas, 2022).

Per últim, tenim les mesures de Flavia Kleiner, líder l'Operació Libero (organització perquè no guanyi la ultradreta tots els referèndums com estava passant). Ella diu que per començar a guanyar a la ultradreta s'ha de trencar el control de la narrativa, centrar-se en els mateixos discursos i no batallar en el terreny d'ells. També una cosa importantíssima és controlar el llenguatge, que sigui simple perquè la gent té més coses que pensar, treballar amb fets i evitar que s'aproprien dels símbols dels països. Finalitza dient que guanyar a la ultradreta amb part del seu argumentari no serveix per res, perquè no està guanyant el teu ideari. (Barragán, 2019)

14. ENTREVISTES

14.1 PSC Kenneth Martínez alcalde del Vendrell desde 2015

1. Com defineixes la ideologia dels partits d'ultradreta?

És una ideologia de la por, de la inseguretat davant d'un futur incert que s'ha agreujat per la pandèmia, guerres, DANES, provocant incerteses davant el futur, llavors la ultradreta té un missatge senzill: buscar la nostàlgia del passat com Trump i el seu "Make America Great Again", ja que amb el record sempre et quedes amb la part positiva de les coses, sempre és el missatge d'abans perquè això ja ha passat i no et pot afectar. Aquesta barreja entre incertesa i les solucions són fantàstiques mirant el passat és una ideologia per donar d'una manera irreal tranquil·litat davant d'unes incerteses el futur. El que passa és que sempre donarà problemes el futur i les solucions del passat no seran pel futur, ja que són diferents problemes, però sempre et permet fer una política crítica i de donar solucions que no es podran aplicar perquè el passat ja ha passat i ja no torna.

Diria que no és ni ideologia política, és la part difícil de combatre políticament a la ultradreta perquè al final és més emocional de sensacions i sentiments que no pas de fets de raonaments. Per una banda, hi ha unes ideologies polítiques que proposen fets d'acord amb uns arguments i, en canvi, la ultradreta proposa sentiments i records i davant d'això el discurs és diferent. Tu proposes a futur i la ultradreta és dir "abans es feia millor, viva millor, no hi havia cap problema". És una ideologia que davant els dubtes i la por presenta solucions del passat que no funcionen en l'actualitat.

2. Creus que tenen similituds amb els antics partits feixistes?

Davant la por sí. El feixisme neix després de la 1 Guerra mundial que va ser un cataclisme i els problemes econòmics arran d'aquesta, ja que a la guerra van haver morts, però el món va trigar uns quants anys en recuperar-se i davant d'aquesta misèria i penúries de la postguerra va sorgir el feixisme com a solucions màgiques que davant aquests problemes proposaven solucions de futur que van ser un desastre, però les van proposar en aquell moment, van presentar solucions per millorar. En aquest moment es presenten solucions del passat, si ja van fracassar de forma estrepitosa abans imagina ara que simplificant molt proposen el mateix.

3. Per què creus que està pujant la ultradreta en plànol global? En Espanya? En Catalunya?

Justament per això, molts problemes nous com la Covid, la guerra d'Ucraïna que Europa no havia viscut una guerra d'aquesta magnitud des de la Segona Guerra Mundial, malgrat que la de Iugoslàvia va ser una guerra civil molt concentrada va ser terrible, però ara és una guerra encoberta entre Rússia i l'OTAN.

El canvi climàtic, les dificultats econòmiques que les arrosseguem des del 2008 i canvis tan importants com la baixa natalitat, la societat canvia completament, davant aquest panorama és normal, ja que els canvis sempre ens costen (és una característica de l'ésser humà), davant d'un canvi sempre tens un dubte llavors proposen solucions del passat, fàcils i irrealitzables com Trump, que no el van tronar a elegir (encara que demà guanyi es va fer l'entrevista un dia abans del resultat de les eleccions), perquè allò que proposa quan ho aplica tampoc funciona, pel fet que no són solucions reals als problemes d'avui, són solucions del passat llavors és impossible que funcioni.

Davant la complexitat del món, de famílies, interessos, orientació sexual, davant la complexitat o l'acceptes o la negues, i la ultradreta va sempre en contra, clar és més difícil d'entendre, quan és blanc o negre és més fàcil d'ordenar, però la vida no és blanc o negre hi ha molts tons de grisos que sempre neguen per proposar solucions de blanc i negre, però que en realitat no són solucions, però si per ordenar-te ells neguen la diversitat (diferències d'origen, tipus de famílies, orientacions sexuals), diuen que això no està bé negant-ho no és correcte fent que no deixis fora una part de la teva societat.

4. Creus que hi ha part de culpa en els partits tradicionals de la pujada de la ultradreta, en cas concret el vostre partit?

És evident que quan hi ha un fenomen d'ultradreta, populista o inclús de persones hi ha alguna cosa, el que demostra és la insatisfacció, llavors la gent davant d'una insatisfacció acaba agafant-se a qualsevol novetat, per tant sí, és evident. L'aspecte que més es critica als partits tradicionalistes, que va una mica en el sistema, és la certa distància i fredor entre les administracions i els problemes que pugui tenir la població, com el cas de València, on diuen que estem sols. Aquesta distància és el que fa que l'administració ja sigui així, perquè no pot estar condicionada a les circumstàncies, ha de ser més estable. Però això fa que políticament acabi fent aquesta sensació de distància, llavors quan surt un que, per dir-ho d'alguna manera, que crida més, és més proper encara que després acabi en no res perquè el món i la realitat no és com el que ens agradaria que fos.

Per això tenen alts i baixos, un dia apareix Podemos, un altre Ciutadans i avui l'Alvise, aquest últim potser duri el mateix que Ciutadans.

5. És respectable que hi hagi gent que voti aquest tipus de formació? Què n'opina de què hi hagi gent que vota a aquests?

Sí, és respectable que hi hagi gent que voti a aquests tipus de formació. La democràcia és llibertat d'expressió, de vot i, per tant, només faltaria que no pogués exercir-lo. Una altra cosa és la ideologia (xenofòbia, racisme, intolerància, negació de la diversitat), això sí que és discutible perquè en alguns casos pot arribar a principis no democràtics, nosaltres combatem a la ideologia argumentant i contraargumentant a la ideologia amb ideologia. La llibertat d'expressió i de vot és lliure i nosaltres intentem convèncer o donar arguments perquè la gent no es deixi arrossegar per suposades solucions màgiques que no existeixen i arriben a la frustració, a la ràbia i passa això que els partits que surten nous que sembla que canviaran el món no han passat ni deu anys que ja no existeixen perquè no hi ha una ideologia real perquè les ideologies polítiques tenen una fonamentació social i econòmica. En aquest cas són respostes davant problemes que triguen a resoldre, els efectes del canvi climàtic són solucions que es van construir a poc a poc perquè no hi ha una vareta màgica perquè és nou, també com hem d'ordenar la diversitat de famílies actuals. Tot això fa que es busquin solucions que són falses i la gent és lliure per votar-les i els partits tradicionals el que hem d'intentar és argumentar perquè entenguin que els problemes s'han d'enfrontar d'una manera argumentada no d'una manera emocional.

(Què opines en si de la gent normal que els vota, són feixistes?)

Per tema de la gent és un error, la gent no és feixista, és la ideologia, tu pots acabar fent un discurs que és feixista, racista, la gent és igual a tot arreu i som iguals tots ara ,a l'hora de votar, pots tenir opinions que siguin racistes. El que és discutible és la ideologia i els partits que proposen solucions feixistes, les persones en la seva llibertat i respectant llibertats poden fer el que vulguin, són persones com tu i jo.

6. Hi ha dretes més radicals que altres? (Ursula von der Leyen va ser partidària de pactar amb ECR però mai amb els Patriotes per Europa) Hi

ha molta diferència entre Aliança Catalana i VOX? S'hauria de relacionar amb països que governi aquesta ideologia?

Aquesta diferenciació és falsa en el sentit que els arguments són els mateixos. Ara, jo puc entendre que si a Itàlia governa un partit majoritari que té aquests postulats d'alguna manera t'has d'entendre o tenir una mínima relació amb el país, ja que és un membre de la Unió Europea, és un error fer distincions entre si és més o menys d'ultradreta perquè tots ho són i s'ha d'intentar argumentar perquè la seva postura és l'equivocada, ara després, t'has d'entendre perquè igual com va guanyar Trump t'havies d'entendre amb els EUA, al final la Unió Europea és una unió d'estats i dels governs d'aquests estats, t'agradarà més o menys, però t'has d'entendre perquè la UE necessita els acords.

(Cas concret en eleccions a la Unió Europea, per ser reelegida passar de l'esquerra i anar amb ECR com deia abans de les eleccions)

Finalment, això no va passar, ja que ho va utilitzar per dir a l'esquerra si no pacteu amb mi puc parlar amb aquests que són d'ultradreta, però més dissimulats, malgrat això jo crec que és més part de l'estratègia política.

Pel que fa a la diferència entre VOX i AC és que un parla castellà i l'altre català.

7. Pactaries amb VOX si ho necessites? En cas contrari que creus que s'hauria de fer per evitar pactar amb aquest partit si no hi ha majories dreta-esquerra, independentista-unionista.

Nosaltres no pactarem mai amb VOX ni similars com AC perquè el fonament del Partit Socialista és la convivència entre totes les persones, siguin d'on siguin, pensin el que pensin, etc., per tant, no podem pactar amb algú que posa en dubte això de la convivència o pensa que la solució és que són alts que marxin, els que són baixets que marxin llavors va en contra del principi bàsic del socialisme que ve justament de societat, d'una societat forta amb la diversitat que sigui, al s. XIX eren més homogenis de llengua procedència, però ara són més diversos. La idea és la mateixa, societats fortes amb aquells que neguen la diversitat o la volen eliminar (quan dic eliminar cadascú de la manera que vulgui eliminar, prohibir o fer fora) llavors és impossible perquè hi ha un xoc en el més fonamental.

8. És lícit que hagi partits que pactin amb ells? Creus que podria ser que aquests partits es podrien moderar si pacten amb forces de dreta de tota la vida?

Així com nosaltres és impossible, ja que xoquem en el fonamental, que és la convivència. Hi ha altres partits més propers, per tant, poden pactar evidentment. Hi ha ideologies de dretes, no són tan extremistes, no neguen la diversitat sinó que l'ordenen d'una manera i la ultradreta ja directament la nega, per tant, sí que poden pactar i a Espanya PP i VOX estan governant a moltes comunitats autònomes i ciutats importants. Ara ells es toquen i nosaltres no tenim cap "roce" polític.

9. Creus que hi hauria d'haver un cordó sanitari? Seria una bona solució?

Jo confio en el fet que no faci falta cap cordó sanitari, ja que entenc que davant les pors i les frustracions i les impotències la gent a vegades busqui solucions ràpides, però joestic convençut que amb la nostra capacitat de convicció per fer entendre que malauradament les solucions quan són ràpides acostumen a no ser solucions o no ser bones solucions, per tant, nosaltres continuem amb societats fortes amb projectes que beneficiïn a la majoria. Per nosaltres el millor cordó sanitari és guanyar a les eleccions amb majories àmplies, per tant, no fa falta cap cordó, ja que la pròpia democràcia doncs ja posa quines són les majories i les minories.

Per nosaltres el millor cordó sanitari és que els partits d'ultradreta no guanyin amb majories àmplies perquè això vol dir que nosaltres estem fent bé la feina de cohesió social, qualsevol altra solució el que en realitat estàs dient és que ha crescut la ultradreta i estàs donant una solució dolenta a un problema que tu mateix has generat, per tant, confio en el fet que no faci falta en cap moment un cordó sanitari.

(En cas que fos Junts, PP o VOX donaries el teu vot al PP o Junts encara que tingueu diferent ideologia perquè no governes VOX)

Nosaltres tenim molt clar que és una línia vermella, mai pactarem amb aquells que no respecten el principi bàsic de la convivència. Amb els altres, com a mínim, són més ambigus i nosaltres ja pactem amb Junts i PP a totes les administracions, per tant, no hi ha cap problema, nosaltres l'única línia vermella és Aliança Catalana i VOX perquè no coincidim amb el fonament d'una societat forta i unida.

10. Creus que hi ha alguna política positiva per la societat?

Jo l'única cosa positiva simplement és actualitzar les polítiques socials, de quina manera podem atraure els nostres veïns i veïnes perquè no se sentin atrets per

discursos fàcils, quan algú se sent atret pels discursos fàcils és que té algun problema quan hi ha una única persona que té un problema evidentment no podem solucionar al 100% la vida dels veïns i les veïnes, però quan hi ha un percentatge mínimament significatiu vol dir que hi ha una part de les polítiques per cohesionar la societat que no estem fent bé o no estàs arribant a la majoria, per tant, l'única cosa positiva que veig és que ens ajuda a millorar.

Pel que fa a una política positiva no trobo cap tot el que proposen és negatiu.

11. Està la ultradreta dirigint el debat polític, opinió pública cap als temes que interessin a ells? (la immigració ha passat a ser un dels temes principals ara mateix) Que conseqüències poden tenir?

Els no marquen el debat, si no s'aprofiten d'una realitat que és que tota Europa, el món és més divers amb persones de procedència de diferents països i això és un fet objectiu i continuarà sent així. Hi ha processos que són històrics que comencen i ja no hi ha manera (de parar-ho) perquè el món no té fronteres, les distàncies s'han reunit molt i perquè la mateixa estructura econòmica i social del món fa que la gent es mogui i a més com més divers i més acceptem aquesta diversitat més competitius serem en un món on les persones hauran de ser molt proactives acceptant la diversitat, capacitat de parlar diferents idiomes, de poder moure's en diferents països sense cap problema, com més adaptat al teu temps millor i aquest temps és urbanitat.

12. Des que estan en política sents com si s'ha enfangat tot molt més a la societat fent que es viri molt més a debats disruptius?

Jo no ho noto perquè al Vendrell entre cometes no tenim el fang polític, si sento la tele les notícies et diria que sí, però com en la meua vida política no és així doncs no soc un bon termòmetre per dir-ho, ja que el Vendrell és una política ordenada, tranquil·la, sense faltes de respecte, per tant, la meua experiència política no, però el que veus en les notícies déu-n'hi-do.

13. Quina relació has tingut en les teves 3 legislatures a l'Ajuntament del Vendrell amb VOX i l'antic Plataforma per Catalunya?

En l'àmbit personal cap problema al final tots som veïns del Vendrell, tot correcte i educat. En l'àmbit polític és un blanc i negre. Per nosaltres les seves propostes són

inacceptables, per ells entenc que també ho són, políticament cap relació i enfrontament polític de contrarestar aquests falsos discursos.

14. En clau estatal i municipal, que està fent el PSOE i PSC per anar en contra d'aquest tipus de partit?

El que comentava abans, al final com nosaltres defensem societats fortes i cohesionades totes les polítiques que fem van amb aquesta línia, exemples doncs ficar gratis que les persones amb discapacitat puguin anar als gimnasos perquè l'esport és salut, llavors busquem la possibilitat de donar millora de la salut a tota la població, posar gratis les guarderies per la conciliació familiar i no preocupar-te pel teu nivell econòmic, donar eines a aquelles persones que tenen dificultats econòmiques per enfortir la societat. Aquesta és la nostra millora d'entendre la política perquè no es deixin arrossegar per falses propostes i en el moment que tens un problema i no te'l resolen és quan algú pot decantar-se per falses solucions.

15. Quin paper estan jugant els mitjans de comunicació en aquest auge?

Sempre ha passat que utilitzin mitjans de comunicació per desinformar, la novetat és el canal que són ara les xarxes socials. Però desinformació, guerra informativa, notícies falses, rumors, això abans es feia, abans es feia en papers, boca a boca, cada època usava els mitjans. Per això no li donaria molta importància, el món actual nostre té la importància de les xarxes socials i és part del terreny de joc polític i és el que hi ha i qui no estigui acostumat a moure's en les xarxes socials ho passarà pitjor.

(Els mitjans de comunicació estil Telecinco, Antena 3 haurien de donar cobertura a aquests partits?)
Sí, la llibertat de premsa és un dret democràtic, per tant, els periodistes tenen ideologia, interessos i és part de la llibertat de premsa. Una altra cosa és que en funció de la línia editorial d'una cadena o diari et sentis més atret o no al que diuen.

16. Quines conseqüències poden tenir el seus governs? Pot passar aquí com a l'Argentina de Milei o Hongria de Orbán? Podria haver-hi un problema molt gran a Catalunya com el tema del procés, afectar a la convivència?

Bé, has posat tu l'exemple, el resultat del procés va dividir la societat catalana en dos meitats que quasi ni es parlaven. Qualsevol solució, proposta que no entengui la societat com una unitat i que aquesta és diversitat, són irrealistes, enganyoses, perquè no pots proposar un projecte que oblidis a la meitat d'un país i això és vàlid per qualsevol proposta de la ultradreta que vingui lligada al racisme, intolerància, xenofòbia, ja que si viuen, si són veïns teus no els pots obviar, per això no són reals aquestes solucions sinó a l'inrevés, pots acumular problemes perquè perjudiquis a una part de la teva població. Qualsevol solució per una part no són solucions.

(Pot passar aquí com a l'Hongria d'Orbán que s'ataqui a l'estat de Dret?)

Espero que no, i és un escenari que ni me'l plantejo, però s'ha de tenir en compte que els fenòmens aquests existeixen i s'han de tenir en compte per millorar, si hi ha una part que vota a aquests partits és que hi ha una part de la nostra política que ho estem fent malament perquè una part la població no sent que s'està millorant la seva vida, per això ens ho proposem com un repte.

(En el cas que hi hagi govern de PP i VOX hi hauria molta inestabilitat, quines conseqüències hi hauria?)

És molt hipotètic, igual que en el procés qualsevol govern que faci política per a una part i en contra de l'altre no aniran bé, seran sempre governs fracassats.

Podem posar l'exemple d'actualitat: negar el canvi climàtic com fa VOX i eliminar unitats d'emergència en aquest context de canvi climàtic, on experimentem per desgràcia fenòmens meteorològics extrems, va provocar eliminar una unitat d'emergència que hagués pogut limitar l'impacte dels 500 litres que van caure a València (era inevitable, però podia ser menor). Negar la realitat no és mai la solució, ja que negar la diversitat l'únic que provocarà seran desgràcies siguin socials, de canvi climàtic. A més d'una òbvia retallada de drets.

Això sí, moltes coses no es podrien directament ni fer perquè no pots negar que a Espanya no viurà gent d'altres procedències. S'ha d'entendre cada país, en cas d'Hongria és molt particular, són països sense immigració, surten de l'era soviètica, però segueix negant "la marcha de los tiempos" mai és una solució perquè el tren et passarà per damunt, tu negues o dubtes del canvi climàtic, doncs et ve una DANA i et soluciona el dubte, és trist, però és així. Totes les retallades que proposen són irrealitzables o dolentes perquè vindrà el tren i et trobaràs la realitat de cop i aquests partits no estaran preparats. Si tu negues el canvi climàtic, xocaràs amb ell, si negues la diversitat xocaràs, si negues diferents sentiments i identitats com el procés et trobes que tres mesos després de l'1 d'octubre guanyi Ciutadans.

En resum, no faran bona part de les seves propostes perquè seran irrealitzables, es prendran males decisions i es veuran desbordats.

Tot i això, és difícil que hi hagi un govern només de VOX, ja que la població és diversa i tenen un missatge discriminatori i això provoca que hi hagi un topall electoral.

14.2 ERC Francesc Sànchez, tècnic de polítiques sectorials

1. Com defineixes la ideologia dels partits d'ultradreta?

Per Esquerra Republicana són partits feixistes perquè la tipologia d'extrema dreta ha anat evolucionant amb el temps, a Esquerra Republicana hem anat patint molt des dels anys 30 amb la república, després del franquisme i ara de manera més "soft" però també, Esquerra Republicana ha sigut el partit més represaliat de la història contemporània d'Espanya, afusellats, empresonats.

Durant els anys 30 era més evident per la incitació a l'odi, la obsucació amb les minories, la dissidència política i avui en dia tenen un perfil més amable a través tant del populisme, la crida als instints més bàsics, com directament a les mentides. Ara té una altra manera de treballar, però al final l'objectiu és sempre la instigació a l'odi, l'atac a la dissidència política i les minories.

2. Creus que tenen similituds amb els antics partits feixistes?

La ideologia és la mateixa i han canviat una mica les formes, han entès que per guanyar a la societat han d'alleugerir les formes, però en el nostre criteri la ideologia és la mateixa.

3. Per què creus que està pujant la ultradreta en plànol global? A Espanya? A Catalunya?

Molt bona pregunta, des d'ERC l'anàlisi que estem fent és que sobretot això està passant perquè l'esquerra global no hem sabut adaptar-nos als nous temps i demanar respostes a la societat, d'alguna manera, històricament, sobretot des dels anys 70 i 80, s'havia constituït a Europa el model d'estat del benestar les socials democràcies, que volien crear un estat del benestar que donés cobertura a tota la població i intentar combatre el capitalisme regulant el mercat amb mesures de progressivitat fiscal intentant redistribuir la riquesa, anys més tard s'ha demostrat que l'estat del benestar no ha estat suficient per donar una cobertura social a la nostra població i redistribuir la riquesa, de fet la realitat és que amb la globalització capitalista les desigualtats s'incrementen, cada vegada hi ha més rics que tenen més diners que la resta de la població mundial i a part de l'acumulació de riquesa el que

està produint és moltes desigualtats i, per tant, això acaba afavorint a l'extrema dreta per abanderar les necessitats bàsiques de la gent que l'esquerra no ha sabut donar resposta.

4. Creus que hi ha part de culpa en els partits tradicionals de la pujada de la ultradreta, en cas concret el vostre partit?

ERC més que afavorir-la el que hem fet és patir-la perquè de fet hi ha grups d'extrema dreta que han demanat la clausura dels partits polítics independentistes, però igual que a nosaltres ataquen a totes les minories, al feminisme, migrants, LGTBI. Evidentment, posen especial èmfasi a la immigració, però tots els col·lectius són afectats. Per tant, més que afavorir-la som víctimes de l'extrema dreta, però com et deia a la pregunta anterior, el fet que els partits d'esquerra no hàgim sabut donar resposta a tots els problemes, necessitats de la classe treballadora fan que segments de població se sentin no prou cuidats, protegits o ajudats i moltes classes populars acabin veient l'extrema dreta com una solució.

5. És respectable que hi hagi gent que voti aquest tipus de formació? Què n'opina de què hi hagi gent que vota a aquests?

Aquesta és la gran pregunta i contradicció que té la democràcia, el sistema democràtic que és un sistema de representació popular on els ciutadans voten i són representats pels polítics que representen aquests. Aquest és el principi bàsic de la democràcia que tothom pugui estar representat, però alhora està afavorint l'aparició de partits que volen carregar-se el sistema democràtic i, per tant, és una paradoxa. A Europa no s'ha trobat la solució i hi ha països que a França fan un cinturó contra la ultradreta perquè no governi.

La interpretació és que el feixisme té dues classes de vots, les classes més altes o les classes més baixes, les primeres és evident perquè defensen els seus privilegis i pel que fa a les classes baixes perquè les esquerres no han sabut satisfer les necessitats bàsiques de la gent veuen en l'extrema dreta la solució posant en escac el sistema i que les coses canviïn. El dilema pel que fa a les classes baixes és si són o no feixistes, hi ha persones que diuen que tots tenim un petit racista al nostre cos, evidentment no el 100% de les persones que voten als partits feixistes són feixistes perquè al final són una comunitat d'interessos, però des del nostre punt de vista qui recolza opcions d'extrema dreta és que són gent d'extrema dreta, en termes generals sí.

6. Hi ha dretes més radicals que altres? (Ursula von der Leyen va ser partidària de pactar amb ECR però mai amb el Patriotes per Europa)

És un altre tema, hi ha diferents dretes unes més conservadores com el Regne Unit, unes altres més liberals de lliure mercat i aquestes són democràtiques.

Però després des d'ERC ens costa d'entendre la distinció entre dues extremes dretes, ja que són feixistes igualment, però bé també és veritat que dintre de l'extrema dreta hi ha diferents corrents i els que estan a favor d'Ucraïna o els que estan a favor de Rússia, però els veiem a tots iguals, entenem que segons els interessos geoestratègics i geopolítics hi hagi dretes que pactin amb uns o amb uns altres però, això els hi hauríem de preguntar a ells.

7. S'hauria de relacionar amb països que governi aquesta ideologia (Estats Units, Itàlia)?

Segons perquè, perquè al final i més dintre del marc de la Unió Europea són estats reconeguts amb els quals tenim lligams i interessos comercials, per tant, la relació no s'hauria de perdre, la gran batalla es guanya democràticament a tots els països, en cap cas ens plantegem trencar relacions ni amb els Estats Units ni amb Itàlia per exemple.

8. Hi ha molta diferència entre Aliança Catalana i VOX?

No, són d'extrema dreta igual, uns amb estelada i altres amb la bandera espanyola, però tots dos són racistes, xenòfobs, hi ha extrema dreta catalana, espanyola, francesa, etc.

9. Pactaries amb Aliança Catalana si ho necessites?

En cas contrari que creus que s'hauria de fer per evitar pactar amb aquest partit si no hi ha majories dreta-esquerra, independentista unionista.

Creus que hi hauria d'haver un cordó sanitari? Seria una bona solució?

ERC al dia d'avui no hem pactat amb ells i els municipis on s'ha pactat hem expulsat als militants d'esquerra perquè nosaltres no estem disposats a fer pactes amb ells i alimentar-los.

Pel que respecta al cordó sanitari sí, en principi aquesta és la nostra posició, fer un cordó sanitari perquè l'extrema dreta no pugi al poder, això s'ha intentat al parlament amb tots els grups i el PP va ser l'únic en no afegir-se i el PSC de manera vacil·lant ho va acceptar, però amb VOX al parlament a l'anterior legislatura es va fer.

10. És lícit que hagi partits que pactin amb ells? Creus que podria ser que aquests partits es podrien moderar si pacten amb forces de dreta de tota la vida?

No es moderarien, per mi l'exemple és Alemanya, que la dreta conservadora no pacta amb l'extrema dreta o França que el dia d'avui no han pactat amb ells que sigui així per molts anys, el feixisme és ser feixista, han canviat les formes, abans estaven tots uniformats i aixecaven el braç, però la ideologia i sentiment és el mateix.

Que hi hagi partits que pactin amb ells moralment no ho veiem lícit, una altra cosa és que és un fet evident que està passant.

11. Creus que hi ha alguna política positiva per la societat? Què opines de la política en si?

Jo no l'he vist encara, amb el que sentis de l'extrema dreta, com la majoria de les coses, no estem d'acord, però si hi ha alguna amb la que sí, són populismes que no es poden posar en pràctica, com rebaixar els impostos per tothom. D'acord, si ho fas retirant els diners per l'educació, sanitat, cultura, aquest populisme és molt fàcil de dir, però després no es pot fer, però molta gent pica, igual que la immigració diuen que no vinguin, però després els necessitem per fer les feines dures que aquí no volem fer.

Llavors molt de populisme que no té relació amb la realitat.

12. Està la ultradreta dirigint el debat polític, opinió pública cap als temes que interessin a ells? (La immigració ha passat a ser un dels temes principals ara mateix).

Estan aconseguint marcar l'agenda política en temes com immigració i seguretat. És evident que en la mesura que van tenir més suport social i més representació política tenen més capacitat de marcar l'agenda política. Si es queden a l'oposició cap problema, però si accedeixen als governs és terrible i aquí de moment ens hem salvat però a altres llocs no.

13. S'haurien d'il·legalitzar els partits?

És paradoxa, però aquí sí que s'hauria de poder ficar limitacions i la llei ja ho preveu. A la constitució diu que no s'ha de poder discriminar per raons de llengua, sexe, gènere, ni de res, per tant, partits que incitin a l'odi en els seus estatuts directament s'haurien de prohibir. No pot haver-hi un partit polític que vulgui perseguir migrants directament, per això et deia que com el feixisme és conscient que amb la seva ideologia original els partits polítics estarien prohibits per això es disfressen de formes més amables. Però sí, s'haurien d'il·legalitzar.

14. Pot passar aquí com a l'Argentina de Milei o Hongria de Orbán que guanyin?

El que ha passat aquí a Catalunya amb el procés independentista ha fet que anéssim a un altre ritme. Però el que està passant a tot el món ara també està proliferant i podria passar, però és difícil que aconseguixin guanyar perquè hi ha més consciència democràtica i social i d'esquerres, però a Espanya és més possible de fet que PP i VOX no va governar perquè Junts, de dretes, no el va donar suport, però podria passar en qualsevol moment i en cas que Aliança Catalana tingues suport Junts pactaria amb ells.

A Catalunya encara estem lluny que el feixisme aconseguís la majoria, però a Espanya estem a prop, tanmateix, el temps dirà.

15. Quines conseqüències poden tenir els seus governs? Podria afectar la convivència?

Les conseqüències serien terribles, el primer que passarà, com l'any 1939, els primers que es carregaran seran Esquerra Republicana, a totes les opcions independentistes ens perseguiran, al feminisme també, a l'LGTBI també, les persones migrants les primeres, també tot el que és dissidència política i minories. Primer potser en formes més tranquil·les, però això serà una espiral que no tindrà aturador. Per exemple el que han fet al País Valencià és un preludi del que vindrà, s'ho estan trinxant tot, des de carregar-se catàlegs de biblioteques, prohibir el català, no anar a actes de violència masclista, carregar-se la llei de memòria històrica, tantes coses, quan arriben al poder fan autèntiques barbaritats. De fet, el primer que van fer va ser carregar-se la Unitat Valenciana d'Emergència (tot i ser un govern PP i VOX, el conseller d'interior era de VOX) i ara tothom s'està lamentant. Per això s'ha d'evitar que governin.

16. Des que estan en política sents com si s'ha enfangat tot molt més a la societat fent que es viri molt més a debats disruptius?

Sí, és evident que el discurs polític va pujant d'intensitat, a mesura que els pols se'n van a l'extrem hi ha més conflicte polític, ho estem veient en aquest moment amb el mateix Trump. Les tensions s'accentuen i ja veurem, si porta a la pràctica la promesa de fotre fora els immigrants (tot i que pensa que és impossible) però per poc que ho intenti crearà moltes tensions però ja veurem.

17. Quin paper estan jugant els mitjans de comunicació en aquest auge?

Els mitjans de comunicació tenen una grandíssima responsabilitat que no estan assumint, aquesta és una qüestió clau. La comunicació és una qüestió clau perquè sobretot l'extrema dreta s'afavoreix del populisme i, per tant, de les notícies falses, apel·lar els sentits bàsics de la gent i, per tant, necessiten els mitjans de comunicació i d'alguna manera tot molt sovint determinats mitjans de comunicació els han donat molta cobertura tant amb notícies, entrevistes o reportatges... el que sigui, llavors des de les esquerres o el republicanisme el que s'ha de fer és vetllar perquè tots els mitjans de comunicació es basin en uns criteris bàsics com cita informativa de pluralisme ideològic, ètica periodística, no fer sensacionalisme, etc., però no tots els mitjans ho fan, els públics són els que tenen més cura, però els privats fan el que volen i això evidentment l'extrema dreta ho aprofita o les xarxes socials clar.

(S'hauria d'evitar donar veu als mitjans de comunicació a l'extrema dreta?)

És una de les contradiccions del sistema democràtic, tu vols que estiguin representats tota la població que vota, però a la vegada aquestes opcions l'aprofiten per anar contra el sistema, els mitjans de comunicació és una eina de democràcia doncs has d'acceptar que tinguin una certa visibilitat, ja que són representants polítics, però com més marge els dona més arriben a la societat i més influència tenen doncs això és una contradicció.

La democràcia és això, però malgrat que tenint contradiccions de moment ara per ara és el millor sistema polític

14.3 PP Alex Barrera, cap de llista del PP a l'Ajuntament de Vendrell

1. Com defineixes la ideologia dels partits d'ultradreta?

Jo la definiria com una ideologia política que va cap a un extrem ideològic, que evidentment sorgeix d'un vessant de pensament més discordant, políticament incorrecte, però perquè hi ha problemes del dia a dia, de la gent de peu que no s'estan enfrontant com toquen i llavors sorgeixen els extrems ja sigui extrema esquerra com jo considero que va sorgir Podemos fa uns anys i ara també des de fa quatre cinc anys doncs que VOX està tenint un mapa polític o un cercle polític bastant important, però jo crec que ve d'aquí, des de potser aquelles ideologies més de centre sigui esquerra o dreta doncs no estem acabant de resoldre els problemes reals.

Aquests tenen també un pensament més catòlic, la religió és més important amb una animadversió a altres pensaments o religions i amb una idea també econòmica més conservadora.

2. Creus que tenen similituds amb els antics partits feixistes?

Jo diria que a priori en el pensament més conservador, en temes de la religió sí, però d'aquí a catalogar com a feixista a altres partits jo no soc partidari a més que també s'ha de respectar que hi ha un percentatge de població que els vota i tenen el mateix dret a votar-los que a la resta de partits.

3. Per què creus que està pujant la ultradreta en plànol global? En Espanya? En Catalunya?

Sorgeix de problemes actualment molt persistents i problemes que estan molt en el dia a dia dels ciutadans i que des dels partits que governen no s'acaben d'enfrontar com pertoquen, com el tema de la immigració, l'agenda 2030, pujada d'impostos.

Problemes que realment en alguns casos o en tots qui ho viu en primera persona és el ciutadà corrent, l'antiga classe mitjana que està veient com els partits que governen no estan solucionant-ho.

4. Creus que hi ha part de culpa en els partits tradicionals de la pujada de la ultradreta, en cas concret el vostre partit?

Sí, tots tenim cas i el Partit Popular també ho té, és important fer autocrítica, ser també autoreflexius en tot moment, això com a esperit de millora en el futur i segurament sí, el PP ha governat en molts moments a escala nacional, a Catalunya no ha tingut el pes que volien o volem, però sí, en alguns punts com la immigració, agenda 2030, temes que tenen bastant de pes dels ciutadans potser o no ens hem pogut posicionar de manera més clara o en altres punts el nostre pare no ha sigut correcte segons la gent corrent.

Entenc que s'ha de fer autocrítica, millorar i evidentment escoltar a la ciutadania que és qui té sempre la raó.

5. És respectable que hi hagi gent que voti aquest tipus de formació? Què n'opina de què hi hagi gent que vota a aquests?

Sens dubte, no podem criticar a algú per fer ús d'un concepte o aspecte democràtic en aquest cas el vot i s'ha de respectar el vot que tothom exerceix i evidentment jo entenc que qui vota és perquè té uns ideals, en aquell moment de les eleccions té un pensament i mai a la vida se m'ocorreria criticar a algú pel seu dret a vot.

6. Les formacions d'ultradreta són democràtiques?

Primer s'ha d'analitzar per què és titlla d'ultradreta a una formació política, a partir d'aquí si respecte a l'ambient o les normatives democràtics no hem de titllar d'antidemocràtica una formació, podré estar més d'acord o més en contra dels seus ideals o polítiques, però a partir d'aquí si respecten els drets i llibertats dels individus jo considero que són formacions democràtiques com la resta.

7. Creus que teniu el mateix perfil de votant?

El mateix perfil de votant entenc que sí i no. A veure, em justifico, el Part Popular gira des d'un punt de vista més de centre cap a la dreta, creiem en la meritocràcia, en l'empresari, el treball com a fonament de la societat, en la igualtat en què la forma d'entendre l'economia o la vida és a través d'uns impostos més reduïts que puguin o permetin estalviar o gastar en allò que considerin, després hi ha uns altres impostos recaptatoris. I crec que aquesta visió les tenen molts o alguns votants de VOX que estaran desencantats amb algunes idees o conceptes del Partit Popular, però que són exvotants nostres que perquè no podrien tornar al PP.

I altres que són més extremistes i estan més allunyats de centredreta i evidentment aquests són perfils 100% de VOX.

8. Hi ha extremes dretes més radicals que altres? (Ursula von der Leyen va ser partidària de pactar amb ECR però mai amb els Patriotes per Europa)?

Aquí seré molt franc, a vegades se m'escapen molts conceptes i ja em costa sortir del municipi a vegades com per anar a Europa.

Jo entenc que sí, dintre dels parits extremistes hi haurà diferències, però tots giren envoltant de les mateixes idees.

9. Quina diferència veieu entre VOX i Aliança Catalana?

A priori sense entrar en el programa polític dels dos crec que són bastants semblants, però AC té una postura clarament antiespanyola. A partir d'aquí les coses que defensen a escala religiosa, d'immigració d'ideari identitari són molt semblants. VOX és més nacional espanyol i AC té un pensament identitari català.

10. Quin paper estan jugant els mitjans de comunicació en aquest auge?

Jo intento pensar que els mitjans de comunicació són objectius i no són partidistes, després és quan arribo a la realitat i un s'adona que gairebé tots els mitjans de comunicació tenen el seu partit més afí, des de la ràdio, la televisió, etc. Jo entenc que s'ha de respectar la llibertat de premsa, que és una de les coses que aquí a Espanya, a Catalunya, flaqueja des de fa molt temps.

De fet, jo crec que més que jugar de la mateixa manera que hi ha mitjans de comunicació que li fan l'onada al Partit Socialista o Esquerra Republicana, com per exemple TV3 o la Sexta a qui ja sabem.

Pel que respecta a les xarxes socials, es veu que ara hi ha una onada de notícies falses tant per l'esquerra com la dreta, però bé ja sabem també que l'esquerra es vol com apropiari de la part moralment correcta deixant una mica de costat i dient que tot el que no casa amb el que ells diuen és feixista, són notícies falses. Ja et dic, jo soc usuari de Twitter i he vist de tots els colors, notícies falses d'un espai polític i notícies falses d'un altre espai polític a partir d'aquí que cadascú pensi el que vulgui.

11. Estan els partits com VOX dirigint el debat polític, opinió pública cap als temes que interessin a ells? (la immigració ha passat a ser un dels temes principals ara mateix).

De vegades tenen un discurs bastant monotemàtic i això els passa als extrems, ara també veiem a Aliança Catalana al parlament que el tema principal és també la immigració, però el que no hem de fer és el que fa l'esquerra, ometre un problema real que la gent viu als seus barris i als seus carrers. Després també hi ha un tema que són estadístiques i si, evidentment, ara no recordo exactament l'estadística a Catalunya, però parlàvem del 50% dels delictes els cometien immigrants quan els immigrants són un 15/18% de la població catalana, són dades que caldrà avaluar sempre des d'un punt de vista (im)parcial, però que són dades reals, que surten de l'INE suposo i que cal combatre. Fent què, doncs això ja és un tema polític de més a dalt o inclús tècnic, però evidentment són temàtiques que cal abordar i una mica el motiu pel què sorgeixi els extrems, en aquest cas l'extrema dreta, és que temes com aquest d'immigració des de l'esquerra i altres partits que governen no s'aborden com caldrien.

(A partir de VOX i AC s'ha anat escorant tot més a parlar sobre immigració i seguretat, creus que agafen més el descontentament de la gent o ells fan que virin fins aquest temes?)

Si es parla tant d'aquests temes és perquè la gent corrent ho viu i ho pateix; ara bé, es monopolitza molt el discurs parlant d'això perquè hi ha uns altres temes com l'àmbit econòmic que també s'hauria de parlar, l'àmbit social i altres temes que haurien de compartir espai amb la immigració i la seguretat, però torno a dir, si estan allà és perquè hi ha una població que no s'ha d'oblidar que viu a Barcelona: al nucli més gran, a Rodalies, a Catalunya. En general que cada cop pateix més problemes de seguretat perquè si no s'ha viscut personalment segurament algun veí, alguna veïna, algun familiar, algun amic doncs ha patit aquest tipus de delictes llavors jo crec que s'han d'abordar, però sí, possiblement de vegades es fa un gra massa.

12. Són discursos d'odi parlar sobre immigració i temes que semblen més discordants?

Jo crec que no són discursos d'odi i que han d'estar a sobre de la taula.

13. Vosaltres que compartiu amb VOX? Quines diferències teniu amb ells?

Pel que puc escoltar i compartir amb els meus companys evidentment la nostra idea és la d'un país fort i Espanya no ens espanta. A partir d'aquí tot i que el PP és una mica més liberal a nivell econòmic compartim certes idees, creiem que aquesta manera de criminalitzar a l'empresari no fa bé (evidentment hi ha empresaris que cometen abús d'autoritat, però hi ha molts més que generen feina i aporten riquesa al país) i a partir d'aquí sobretot aquest pensament d'Espanya com a país que sentim amb el cor i amb el cap i una economia forta que és el que ha d'impulsar qualsevol economia desenvolupada.

Pel que fa a les diferències, jo crec que amb el tema immigració ells van més enllà tot i que també el Partit Popular pensem que la immigració ha d'estar controlada. També pensem que una immigració ben controlada per un país com el nostre, més envellit i la població es va fent més gran, doncs la immigració és positiva, però això, sempre amb un control i amb un rigor. A nivell diferències el Partit Popular és més liberal i VOX és més conservador en el sentit de l'estat com a interventor dintre del país i a partir d'aquí també hi ha altres temes més animalistes on hi ha alguna discordança. En l'àmbit religiós VOX és un partit més catòlic i el PP respectem més la pràctica religiosa de les persones. També un altre punt és feminisme i drets LGTBI on el PP és més moderat, ja que pensem més que cadascú pot fer el que vulgui que VOX.

14. Creus que estan marcant al PP l'agenda política?

Jo crec que el Partit Popular està mirant molt a l'espai de VOX perquè molts exvotants del PP ara són votants de VOX, i ens estem fixant molt en el que diu VOX, quan jo crec que hem de marcar més d'una identitat pròpia, dir que el PP pensa això, això, això i això a escala cultural, econòmic, social, feminista. Marcar més una estratègia externalitzada que evidentment dintre del partit hi haurà veus més discordants i més concordants, però que la idea que quan tu parlis de Partit Popular ja et vingui al cap una idea concreta a diferents àmbits i aspectes de la societat i del país. I potser aquest és l'error que tenim de posar més fora que dintre.

(Una vegada al govern PP-VOX també marquen les polítiques?)

Aquí ho desconec, sé que estan havent-hi acords fora de Catalunya, alguns municipis de Comunitat Valenciana, Múrcia, no sé si també Castella i Lleó. Jo entenc que quan hi ha acords de diferents formacions polítiques és un aspecte que es negocia entre les parts amb un objectiu de win-win, i evidentment que també guanyi la comunitat i el municipi. Però no sabria dir si és VOX el líder dels dos o és més el Partit Popular.

15. Creus que tenen polítiques bones per la societat?

Jo crec que sí, qualsevol partit des del seu punt de vista mira pel bé de la societat, jo penso que VOX té unes idees X, el Partit Popular unes idees Y i el que es busca és el bé comú i del país. Ja ho he comentat; temes com l'economia, la seguretat, el feminisme ben entès, són importants de cara al famós progrés que no és només un concepte apropiat de l'esquerra, sinó que busquem tots els partits polítics un d'una forma i uns altres d'un altre forma.

16. Què opines de les crítiques que rep el PP sobre no fer un cordó sanitari amb VOX? Què penses de què el PP pacti amb VOX?

Jo crec que és el que he comentat anteriorment; personalment VOX té el seu ideari, a partir d'aquí que sigui extrema dreta això ho considerarà qui ho hagi de considerar, en el nostre cas jo al que li faria un cordó és a l'extrema esquerra i a l'esquerra catalana antiespanyola. A partir d'aquí a un partit on inclús tenim algunes coses en comú cordons sanitaris els mínims o cap ni un.

17. Quines conseqüències podria haver-hi en cas d'un govern solitari de VOX? Podria arribar a passar?

Crec que serà difícil que arribi aquesta casuística.

En cas de produir-se, crec que serien moments complicats per al català, com a cultura i com a llengua.

No obstant, crec que en paral·lel, podria haver un major control de la immigració i dels subsidis.

18. Des que estan en política veus com si s'ha enfangat tot molt més virant a debats més disruptius?

Jo crec que és un tema que, a mi personalment, jo queestic a l'àmbit municipal i que veig una miqueta l'àmbit més autonòmic, més nacional des de la barrera, i segurament amb mi coincideixin molts ciutadans corrents, la política està molt crispada per uns i per altres. Jo crec que és un tema que el Partit Socialista és molt cínic, un PP que alguns temes tindran alguna cosa a millorar, un VOX on el seu discurs potser és una mica més extremista que el que tocaria, i a més a això se sumen que hi ha infinitats de partits polítics, infinitats de pensaments polítics que això ha fet fraccionar la societat una mica. I si això li afegim personatges polítics que el que fan en comptes d'unir forces, negociar, intentar arribar a acords, el que fan és llençar-se coses sobre la teulada i llançar-se pedres, arribem al punt actual on hi ha una crispació constant, hi ha pols que són impossibles que arribin a un punt en comú i això més que sumar per un país del Primer Món, un país que vol un futur, això el que fa és restar.

19. La vostra relació amb VOX municipal com és?

Bona, darrere d'unes sigles hi ha persones i en aquest cas amb l'Ismael i l'Antonio, els dos representants de VOX a l'ajuntament, és molt bona, tenim els nostres telèfons, de fet amb l'Antonio compartim esport; el ciclisme de carretera, i en aquest sentit com a persones collonut.

Com a grup polític governem PSC amb PP perquè vam considerar que teníem idees més semblants o objectius més comuns de cara a governar el municipi, que és un òrgan diferent d'una comunitat autònoma o el país. Llavors vam considerar que PSC i PP teníem més coses en comú, fent que hi hagi un govern ferm i treballant bé pel poble, el temps dirà si ho estem fent bé o no i a partir d'aquí el que hem de mantenir és la solidesa municipal. Amb certes idees de VOX en aquest cas no acabem de casar.

14.4 JUNTS Equip de Coordinació de Cambres de Junts per Catalunya

1. Com defineixes la ideologia dels partits d'extrema dreta?

Els partits d'extrema dreta solen defensar ideologies nacionalistes excloents, populisme autoritari, una retòrica antiimmigració i sovint un rebuig explícit o implícit als valors democràtics i als drets humans fonamentals. Promouen divisions socials basades en la identitat, sovint utilitzant discursos d'odi per justificar les seves polítiques.

2. Creus que tenen similituds amb els antics partits feixistes?

Hi ha similituds, sobretot en l'ús de discursos que fomenten la por i la divisió, així com en l'intent de centralitzar el poder i reduir la pluralitat. Tot i això, l'extrema dreta actual sovint adapta els seus missatges al context democràtic per guanyar legitimitat, cosa que els diferencia del feixisme clàssic.

Per què creus que està pujant la ultradreta en el plànol global, en l'estat espanyol i a Catalunya?

L'auge de la ultradreta es deu a diverses causes: l'impacte de les crisis econòmiques, la por al canvi social, la globalització i la instrumentalització del malestar ciutadà per canalitzar-lo contra col·lectius vulnerables. A Catalunya i Espanya, també influeix la polarització política i el descontentament amb les institucions.

3. Creus que hi ha part de culpa en els partits tradicionals de la pujada de la ultradreta, concretament el vostre partit?

El creixement de la ultradreta respon al fracàs col·lectiu d'oferir respostes als problemes reals de la ciutadania. Junts per Catalunya sempre ha defensat una política basada en la democràcia, els drets i la inclusió, evitant alimentar discursos d'odi. Però tots els partits tradicionals han de reflexionar sobre com abordar millor aquests fenòmens.

4. És respectable que hi hagi gent que voti aquest tipus de formació? Què n'opines?

Respectem totes les opcions democràtiques dels ciutadans, però rebutgem fermament les ideologies i discursos que promouen l'odi i l'exclusió. És preocupant que persones confiïn en aquests projectes polítics per falta d'alternatives o desinformació.

5. Les formacions d'ultradreta són democràtiques?

Participen en el marc democràtic, però sovint posen en risc els valors fonamentals de la democràcia amb discursos que divideixen la societat i proposen mesures que vulneren els drets de les persones.

6. Quina diferència veieu entre VOX i Aliança Catalana?

VOX representa una ultradreta espanyola centralista i reaccionària. Aliança Catalana intenta adaptar el discurs d'ultradreta al context català, però amb un focus exclusivament identitari. Ambdós són contraris als valors que defensem des de Junts per Catalunya.

7. Creus que teniu el mateix perfil de votant que Aliança Catalana?

No, Junts aposta per una Catalunya inclusiva i europeista, basada en el respecte als drets humans.

8. Què compartiu amb AC? I compartiu alguna cosa amb VOX? Quines diferències teniu amb AC?

No compartim els seus valors ni la seva forma de fer política. Junts per Catalunya treballa per una Catalunya independent, però diversa i oberta, mentre que AC i VOX promouen l'exclusió i l'autoritarisme.

9. Creus que estan marcant a Junts l'agenda política, en el cas especial d'Aliança Catalana?

No. Junts manté la seva pròpia agenda centrada en la defensa dels interessos del país i de la seva ciutadania.

10. Què opines de les crítiques que rep Junts sobre abstenir-se a la moció d'Aliança Catalana? Creus que hauríeu de pactar amb ells?

Junts per Catalunya no pacta amb formacions que fomenten l'exclusió o discursos d'odi. Les nostres decisions sempre es basen en principis democràtics i ètics, i rebutgem qualsevol col·laboració que normalitzi aquestes postures.

11. Hi ha extremes dretes més radicals que altres?

Sí, l'extrema dreta no és homogènia. Algunes formacions són més agressives en el seu discurs i accions, mentre que d'altres adapten estratègies més subtils, però igualment perilloses. En qualsevol cas, rebutgem totes les formes d'extrema dreta.

12. Quin paper estan jugant els mitjans de comunicació en aquest auge?

Alguns mitjans han amplificat el discurs de la ultradreta, buscant audiència, i han normalitzat algunes idees per falta de crítica. Això contribueix a la seva legitimitat i expansió.

13. Estan partits com VOX o Aliança Catalana dirigint el debat polític?

El focus que els faciliten certs mitjans de comunicació i xarxes socials pot fer pensar que això és així, però les institucions catalanes funcionen arrel de la política útil que fem la resta de partits, en especial els qui defensem els interessos dels ciutadans de Catalunya en clau de país.

14. Són discursos d'odi parlar sobre immigració i temes discordants?

No és discurs d'odi parlar d'immigració, però sí quan es fa amb estigmatització, mentides o fomentant por i rebuig cap a col·lectius vulnerables.

15. Quines conseqüències podria tenir un govern solitari de VOX o AC? Podria arribar a passar?

Un govern d'aquestes formacions seria molt preocupant, ja que podrien implementar polítiques que vulnerin drets fonamentals i agreugin la divisió social. És responsabilitat de la societat i de la resta de partits evitar-ho.

16. Des que estan en política veus com s'ha enfangat tot més?

La presència de la ultradreta ha tensionat el debat polític, fent-lo més polaritzat i sovint menys constructiu. Cal recuperar un debat basat en el respecte, les solucions reals i la cohesió social.

14. 5 Comparació entrevistes dels partits de l'esquerra

La primera pregunta sobre la ideologia, PSOE i ERC tenen opinions diferents.

Pel PSOE la ideologia és bàsicament exaltar el passat, fer les mateixes polítiques d'abans, però que no es poden aplicar, per tant, no és ni ideologia. Ara bé, en cap cas els titllen de feixistes, l'única similitud que hi veuen és el d'aplicar solucions màgiques que no porten a cap lloc.

Pel que respecta a ERC tenen una visió més radical de la ultradreta, ja que per ells és feixisme perquè ataquen a les minories i la dissidència però amb formes més amables.

El tema de la pujada tots dos pensen que provenen d'una sèrie de canvis a la societat que els partits no han sabut enfrontar-se bé, per tant, la ultradreta mitjançant solucions populistes capitalitza el cabreig. En conseqüència, tots dos pensen que hi ha part de culpa al seu partit per la pujada per no haver solucionat del tot els problemes de la gent, el PSC afegeix també que hi ha una distància gran entre administració i poble, llavors hi ha gent que ho critica, però que a això no es pot fer res. Ara bé, ERC posa més èmfasi en el fet que ells són els perjudicats perquè són independentistes quan responen a la pregunta.

Un altre punt on discerneixen és si és respectable que voti la gent a aquests partits.

Pel PSC sí perquè estem en democràcia, però fa una crítica a la ideologia que nega la diversitat. Per ells la gent que vota a la ultradreta és gent que per diverses situacions com no veure solucions als seus problemes, pren aquesta decisió, però en cap cas feixista.

Per ERC ho veu com una contradicció del sistema, per una part s'ha de respectar que votin als partits perquè estem en democràcia, però es pregunten fins a quin punt és acceptable això. Pel que fa a la gent que vota a aquestes formacions és gent feixista, ja siguin rics que defensen els seus interessos com pobres, perquè si votes a l'extrema dreta ja li dones suport.

Pel que respecta a si dintre de l'extrema dreta hi ha faccions més amables tots dos coincideixen en el fet que no, tenen la mateixa base. Tot seguit amb la pregunta de diferència entre Aliança Catalana i VOX: que quina diferència hi ha, m'han dit el mateix, que uns són independentistes i altres espanyolistes. Amb el tema de relacions amb països amb presidents extremistes tots dos pensen que s'han de mantenir pel bé de les relacions i de la Unió Europea.

Un altre punt on es troben d'acord és sobre pactes dels seus partits amb la ultradreta, on tots dos diuen que no, el PSC argumentant que no tenen els seus principis fonamentals de convivència i ERC perquè mai pactarien amb feixistes. Ara bé, quan són preguntats pel tema de cordons sanitaris i pactes d'altres partits, PSC i ERC són radicalment oposats.

Per una banda, ERC diu que no és moral que hi hagi partits que pactin amb formacions feixistes perquè que mai es moderaran i que òbviament s'ha de ficar un cordó sanitari, de fet ells estan adherits al de la Generalitat de Catalunya contra AC i VOX.

Per la banda del PSC diu que partits com el PP amb VOX que tenen similituds, però un més radical que l'altre, és lícit que hi pactin, ho veu normal. Pel que respecta al cordó sanitari Kenneth Martínez vol que se centri més l'atenció a evitar que surtin escollits, per tant, diu que s'han de fer polítiques positives per la societat, aquest és el millor cordó sanitari que es pot fer, perquè aïllar el partit l'únic que fas és dir que creix la ultradreta i no soluciones res.

Quan ambdós són preguntats per si aporten polítiques positives per la societat tots dos han dit que no, però el PSC diu que veu una cosa positiva, perquè gràcies a la interrupció d'aquests partits veus que hi ha polítiques que no s'estan fent bé.

Una qüestió on no es fiquen d'acord és en si dirigeixen el debat perquè el PSC veu que no, que s'aprofiten del descontentament, per tant, parlen dels temes que estan a sobre la taula, però ERC diu que sí, que ho viren tot cap a immigració i seguretat i que cada vegada que tinguin més suport, més influència tindran, i que quan arribin al poder serà un desastre.

Pel que respecta a il·legalitzar partits ERC diu que sí, que inclús la constitució ho contempla. El PSC no vaig tenir temps per preguntar-ho, però he trobat aquesta notícia on deia:

“El 1 de junio, el PSOE registró una Proposición no de Ley ante el Congreso en la que insta a “rechazar de forma absoluta” y aislar a los “partidos políticos que no respetan la arquitectura constitucional”.

Ante este primer texto, Santiago Abascal reaccionó en Twitter diciendo que “van a intentar ilegalizar a Vox” porque “tienen miedo a perder el poder”.

El 10 de junio, el PSOE registró una segunda Proposición no de Ley afirmando que “el único límite” para que los partidos políticos puedan participar en la vida política y presentarse a elecciones debe ser “que los partidos no justifiquen, exculpen o apoyen la violencia para conseguir dichos fines”.

En este mismo texto del 10 de junio se afirma también que el PSOE “defiende una sociedad abierta en el que todos -nacionalistas, comunistas, independentistas, socialistas, conservadores, incluso la extrema derecha- tengamos derecho a participar en la vida política a través de partidos políticos que puedan presentarse a las elecciones”. (Maldita.es, 2022)

Sobre la qüestió com combatre la ultradreta, tots dos coincideixen en el fet que s'han de fer polítiques positives per la societat, ficar remei als problemes de la gent. ERC no vaig tenir temps de preguntar, però Jaume Graells, representant d'ERC a Hospitalet va dir: “La dreta i la ultradreta se la combat generant benestar a la població, no fent d'altaveu d'aquests partits”. (Blanco, 2024)

El següent tema, opinió sobre si poden arribar a governar la ultradreta a Espanya i Catalunya tenen una visió diferent, ERC diu que sí, sobretot a Espanya i que ja ha estat a punt de passar, a Catalunya més difícil perquè tenim més consciència democràtica i social. Pel PSOE no perquè tenen un topall, pel fet que van contra molts col·lectius.

A les conseqüències d'un govern com aquest PSOE diu que hi hauria confrontació, retallada de drets i que com neguen la realitat hi haurà desgràcies com la de

València i la DANA perquè no estàs preparat per enfrontar-les. ERC va en la mateixa línia i li suma persecucions a la dissidència i minories primer d'una manera més tranquil·la, però anirà "in crescendo". M'ho exemplifica en el govern PP i VOX del País Valencià que no va actes contra la violència masclista, està prohibint el català, van treure la UVE.

Per últim, pel que respecta a si la pujada també es notaria pels mitjans de comunicació i les xarxes socials, el PSOE diu que no és un factor nou, perquè sempre ha passat, però que ara en comptes d'anar boca a boca és per xarxes socials, però malgrat això se li ha de donar cobertura als mitjans. ERC va contestar que sí que tenen molt a veure perquè allà és on publiquen els missatges populistes els hi estan donant molta cobertura, mentre més els dona més creixen. Ara bé, ERC també coincideix en el fet que s'ha de donar cobertura perquè són representants del poble, però diu que s'ha d'evitar *fake news*, que hi hagi ètica periodística cosa que els mitjans privats no fan.

14.6 Comparació d'entrevistes dels partits de dretes

Per la dreta PP i Junts tenen una visió completament oposada. El PP arriben a negar inclús que VOX sigui d'ultradreta, a més afirma que són democràtics com qualsevol partit i pactar amb formacions com aquestes està bé, i de fet ells diuen que ho farien perquè tenen bastants similituds. Per Junts atempten contra els valors democràtics i que no s'ha de pactar amb gent que promou discursos d'odi.

El PP la defineix com una ideologia que va cap a un extrem ideològic més discordant que ve motivada perquè no s'està responent com toca els problemes d'avui en dia i que igual que sorgeix l'extrema esquerra, sorgeix l'extrema dreta. Afegeix que tenen una idea econòmica conservadora i la religió és més important anant en contra també d'altres religions o pensaments. Pel que respecta a les similituds amb el feixisme diu que troba algunes com el pensament conservador, religiós, però que no es pot catalogar de feixista.

Junts la defineix com una ideologia nacionalista excloent, populista i autoritària que rebutja els valors democràtics i els drets humans, a més promouen divisions socials basades en la identitat i en discursos d'odi. Segons ells tenen similituds amb el feixisme en els missatges d'odi, centralitzar el poder i reduir la pluralitat, però que s'adapta al context democràtic per guanyar legitimitat.

Per tant, el PP veu la ultradreta com una ideologia equiparable inclús amb l'extrema esquerra. Diuen que tenen posicions econòmiques conservadores i amb un paper fort de la religió inclús arribant a anar en contra d'altres pensaments, però és normal que existeixi sumat a que no es pot catalogar de feixista malgrat que coincideixen en el pensament conservador mentre, que Junts té una posició on veuen que es fonamenta tot amb el nacionalisme, populisme i autoritarisme i que s'assemblen molt al feixisme, però s'ha adaptat al nou context per tenir suports.

Amb el tema de la pujada tots dos coincideixen en el bàsic, hi ha problemes no solucionats per la crisi econòmica i la globalització, però Junts suma a què l'extrema dreta ho canalitza ficant la culpa contra col·lectius vulnerables i que s'han aprofitat a Espanya i Catalunya de la polarització política i descontentament de les institucions. També tots dos pensen que han de fer autocrítica perquè hi ha coses que igual no s'ha abordat de la millor manera.

Una altra cosa on els dos coincideixen és que s'ha de respectar el vot del ciutadà, però Junts diu que s'ha de rebutjar la ideologia i els discursos d'odi i exclusió.

Sobre si les formacions d'ultradreta són democràtiques, pel PP primer s'ha de mirar perquè es titlla una formació d'antidemocràtica, sempre que respectin l'ambient i la normativa democràtica ho seran, per tant, malgrat que pots tenir altres ideals no es pot acusar antidemocràtic, per Junts participen en la democràcia, però estan posant en risc els valors d'aquesta.

Quan els dos van ser preguntats per si tenen el mateix perfil de votant (PP amb VOX i Junts amb AC) també vaig veure respostes diferents, per una banda el PP diu que sí perquè són de centredreta i tenen similitud amb VOX amb per exemple el

discurs a favor de l'empresari, però sí que hi ha una part extremista que és de VOX. Mentre que Junts nega que tinguin els mateixos votants perquè aposten per una cosa diferent a Aliança Catalana, que es una Catalunya inclusiva i europeista respectant els drets humans.

Continuant amb aquest tema, el PP veu que VOX té similituds sobretot amb la idea d'Espanya forta, la no criminalització dels empresaris i l'economia forta, però amb la diferència que ells no arriben a ser tan extremistes en temes com immigració, feminisme, o temes com l'animalisme o el paper de la religió. Per Junts no tenen res a veure perquè no comparteixen ni valors ni manera de fer política, per tant, tot es diferencia perquè AC i VOX promouen exclusió i autoritarisme mentre que ells volen una Catalunya independent diversa i oberta.

Sobre un tema controvertit com les diferència entre la família de la ultradreta amb posicions més extremistes o no, PP i Junts concorden en què tenen la mateixa fonamentació, però alguns van una mica més enllà que altres, Junts recalca que mai s'ha de pactar amb cap.

Una altra pregunta on estan d'acord és la diferència entre VOX i AC, i és que uns són espanyolistes i altres independentistes, Junts afegeix que Aliança Catalana es centra més en el discurs identitari.

Pel que respecta al tema dels mitjans de comunicació el PP em diu que els mitjans de comunicació són partidistes i tenen el seu partit afí, i hi ha casos on VOX és el partit afí, però és el normal perquè TV3 li fa l'onada a ERC i PSOE i sobre les xarxes socials diu que hi ha bulos per totes bandes, però l'esquerra es vol apropiat de la moral correcta i si no cases amb ell ets feixista. Per Junts els mitjans de comunicació tenen culpa perquè en cerca d'audiència han normalitzat algunes idees i els han legitimat i expandit.

Sobre si la ultradreta està dirigint el debat, el PP diu que malgrat tenir un discurs monotemàtic, el que fan és ficar sobre la taula els problemes de la gent com la immigració i seguretat, per tant, ells no ho dirigeixen sinó que parlen dels problemes de la gent que l'esquerra no ho vol fer. A més, tots els partits volen el millor per la

societat, temes com economia, seguretat són importants pel progrés, a més que aquest no només li pertany a l'esquerra. Sí que és veritat que algunes vegades el que fan és centrar-se tant en un parell de problemàtiques que deixen enrere altres com l'economia, la RENFE.

Junts parla que perquè es veu a les xarxes socials i mitjans de comunicació sí, però en terme d'institucions no perquè funcionen a través de la política útil dels partits.

Pel tema sobre si parlar sobre la immigració i temes discordants es fer discursos d'odi hi ha més discrepàncies. PP diu que no fan discursos d'odi, sinó discursos que han d'estar sobre la taula, per Junts parlar sobre aquests temes no ho és, però quan parla la ultradreta sí perquè ho fan mitjançant la por i les mentides.

Quan van ser preguntats per si la ultradreta els està marcant l'agenda política el PP diu que s'està mirant molt a l'espai VOX i que haurien de marcar una identitat pròpia, però Junts diu que a ells no, segueixen defensant els interessos del país i de la seva ciutadania.

La pregunta de possibles pactes o cordó sanitari amb la ultradreta tenim dos posicions antagonistes, el PP diu que no s'ha de fer cordó sanitari, tenim punts en comú i que sigui extrema dreta no ho considerem, se li ha de fer cordó sanitari a altres partits de l'extrema esquerra i antiespanyola. Junts em va dir que ells mai pactarien amb la ultradreta perquè no pacten amb formacions que fomenten l'odi i l'exclusió.

Per últim, vaig preguntar sobre les conseqüències, pel PP hi haurà positives com control de la immigració i subsidis però també serien moments complicats pel català, tant la llengua com la cultura, ara bé, creu també que és difícil que arribi a passar. Per Junts seria molt preocupant perquè podrien implementar polítiques que vulnerin drets fonamentals i agreujar la divisió social.

14.7 VOX Ismael Pérez, 2n regidor de VOX a l'Ajuntament del Vendrell

Aquesta ha sigut una entrevista que l'he exclòs de les comparacions amb els altres partits polítics i, per tant, només la ficaré.

Aquesta entrevista serveix per veure les seves propostes i els seus pensaments sense cap filtre dels mitjans de comunicació i d'una manera més propera, perquè vull donar veu a totes les opcions polítiques i veure que és el que proposen per Espanya i Catalunya.

1. Quina ideologia teniu? De l'1 (esquerra) al 10 (dreta):

VOX, més que una ideologia, té un projecte que es pot resumir com la cerca del benestar dels ciutadans, protegir les famílies i defensar la pàtria de les polítiques woke que volen imposar ideologies davant del sentit comú i que categoritzen i discriminen els ciutadans de primera i segona categoria segons com pensen o depenen del lloc on viuen.

2. Quin és el perfil de votants de la vostra candidatura? (Creieu que es pot ampliar a un altre rang d'edat?):

Hem notat una pujada significativa del vot jove. Els joves cada cop són més conscients que fins ara les polítiques, sobretot d'esquerreres, no els presenten cap futur cert i pròsper. No veuen manera de formar una família, consideren gairebé impossible l'adquisició d'un habitatge, i el món laboral és precari. Això els fa impossible emancipar-se i es veuen obligats a conviure compartint habitatges de lloguer impagables o vivint a casa dels pares fins ben passada l'edat de 40 anys. Tot i això, els votants de VOX són de totes les edats i cada cop més, degut a la pressió fiscal que es viu en aquests moments i a les mentides que pateix la ciutadania, que percepció que és necessari un canvi.

3. Què opineu del fet que us encasellin com a extrema dreta els altres partits?

Nosaltres no ens considerem d'extrema dreta. Aquesta etiqueta és part d'un discurs d'odi, populista i obsolet que prové de la por dels altres partits a perdre el poder. Utilitzen sovint aquesta estratègia per desacreditar i amagar el que realment defensa VOX i el projecte únic de VOX, un projecte que en 10 anys mai ha canviat ni una coma i que dia rere dia la situació nacional i europea ens està donant la raó, com en el tema de la immigració il·legal, del benestar i la seguretat dels ciutadans. Som persones que treballem per persones, i les etiquetes de dreta i esquerra ens sobren.

4. Per què creieu que la gent us està votant?

El ciutadà veu que no arriba a final de mes per una inflació de les més altes de la Unió Europea. La inseguretat i criminalitat que vivim és inadmissible per a un país civilitzat i modern com el nostre. A més, hem vist delictes abans mai vistos, d'una agressivitat i violència insospitada, pròpia d'una societat del tercer món o d'un estat fallit. Parlem d'agressions sexuals grupals, robatoris amb resultat de mort, armes pel carrer, drogues circulant amb total impunitat i moltes altres formes de delinqüència que intenten normalitzar i blanquejar.

D'altra banda, veiem com Espanya, que era l'horta d'Europa, s'està obligant a abandonar l'activitat agrícola amb mesures insuportables per al sector. S'introdueixen productes d'altres països tercers sense cap control sanitari com els exigits al productor nacional i amb uns preus sense competència. La indústria marxa del país, igual que les grans empreses, a causa de la pressió fiscal. Tot això ve marcat per l'Agenda 2030, que criminalitza i ofega el que hem anat mencionant fins que lentament mor. En definitiva, la gent treballadora s'està adonant de les mentides que ha patit i de la precària situació en què ens trobem.

5. Com enfoqueu els vostres discursos?

Tot càrrec electe militant de VOX ja sap per què està al partit i quin és el projecte que representa. Així, treballem amb un discurs coherent des del primer dia que es va constituir el partit tenint molt clar quin missatge hem de transmetre i de quina manera.

També comptem amb el departament de comunicació, que actua com a filtre i assessor a l'hora d'abordar nous temes, fent una excel·lent feina que ens ajuda a fer arribar al ciutadà el que realment defensa i pel que lluita i treballa VOX.

Jo, personalment, en els plens del municipi on soc regidor, a El Vendrell, sempre parlo en castellà. Ho faig perquè el missatge que estic donant en aquell moment arribi a tots els vilatans. Sent un municipi on conviuen molts immigrants, tant nacionals com estrangers, entenc que no tots parlen o han tingut temps d'aprendre el català, idioma cooficial a Catalunya.

6. Els mitjans de comunicació són una bona eina per transmetre els vostres missatges? I les xarxes socials?

VOX només compta amb les xarxes socials i el carrer, a través de taules informatives, per fer arribar el seu missatge.

El govern socialista, juntament amb els seus socis –recordem que està format per hereus del terrorisme, colpistes separatistes i formacions comunistes–, que diuen ser abanderats de la tolerància i convivència, a cop de talonari i amb diners de tots els espanyols, ha comprat, literalment, molts mitjans. Això els permet, entre altres estratègies, vetar VOX per tot arreu. A més, han arribat fins i tot als mitjans privats, subvencionant-los amb molts diners públics, per amagar i silenciar VOX.

7. Vosaltres esteu amb Patriotes per Europa i sembla que us acosteu en política liberal a Milei. Però com és la vostra relació amb els altres partits considerats per l'establishment com d'ultradreta?

Nosaltres no acceptem les etiquetes que uns i altres ens volen posar. Posem al centre de les nostres polítiques el benestar dels ciutadans, i això no és ni d'esquerres, ni de dretes, ni liberal; és sentit comú. El nostre partit lidera un front comú contra el socialisme i el wokisme, i per això tenim grans aliances, amb els nostres matisos i diferències, però coincidint en la defensa de la llibertat i la sobirania de les nacions.

8. Quin impacte creieu que esteu tenint en la societat?

El nostre paper en la societat és donar veu a milions d'espanyols cansats del bipartidisme. El nostre impacte consisteix a trencar amb aquest bipartidisme i posar sobre la taula els problemes reals dels espanyols.

9. Què opineu sobre el cordó sanitari que alguns partits proposen?

No creiem que existeixi un cordó sanitari; aquí ningú està malalt. Els únics que estan malalts d'odi són aquells que decideixen aplicar un cordó antidemocràtic que discrimina molts ciutadans que ens voten.

10. Com és que heu trencat relacions amb el PP, però també és l'únic partit amb qui pacteu? Com és ara la vostra relació?

Feijóo s'ha dedicat a impedir i torpedinar els acords amb Vox a les autonomies, i ho ha aconseguit, han decidit condemnar-nos a la inseguretat i a l'efecte crida, no hi participarem.

11. Quines polítiques voleu aprovar en cas d'arribar a governar? I quines esteu aplicant ara mateix a les CCAA que governeu amb el PP?

Les nostres polítiques es basen a garantir l'ordre, la seguretat i la prosperitat dels espanyols. Apostem per una immigració regulada i legal que compleixi amb els requisits i aporti al país.

Des de fa uns mesos ja no governem amb el PP, ja que no serem partícips de fomentar la invasió migratòria mentre el PP incompleix el pacte de govern.

Mantenim fermes els nostres principis per posar sempre els interessos dels ciutadans al centre, tal com ho demostrem amb les nostres accions al territori. Aquesta coherència és la base de la nostra feina diària.

12. Quina és la vostra opinió sobre la immigració, els discursos feministes, LGTBI, el procés i la tauromàquia? I quina és la vostra postura econòmica pel que fa a subvencions, privatitzacions o més sanitat pública, lliurecanvisme o proteccionisme?

Immigració: Qualsevol immigració que arribi de manera legal, complint amb els filtres establerts i disposada a aportar al país, serà benvinguda.

Discursos feministes: Qualsevol discurs basat en l'odi i la discriminació hauria de ser abolit, promovent la convivència entre persones. El discurs feminista actual sovint criminalitza l'home pel simple fet de ser-ho, i això no té cabuda en una societat civilitzada, de benestar i democràtica.

Lobby LGTBIQ+: Els drets dels ciutadans ja estan protegits per la Constitució i les lleis democràtiques, sense col·lectivitzar ni imposar res.

Procés: Va ser un greu problema per a la convivència i una il·legalitat. Va dividir la societat catalana i va enfrontar famílies, tot per interessos polítics i per desviar l'atenció de la corrupció que imperava al Parlament. No s'hauria de permetre ni repetir mai més.

Tauromàquia: És una tradició amb segles d'història que forma part de la nostra cultura i identitat. Malgrat els detractors, s'ha de protegir pel seu valor emocional, econòmic i cultural. És una activitat voluntària, i el respecte per la seva pràctica és fonamental.

Nosaltres defensem uns serveis públics de qualitat, impostos baixos i un comerç en igualtat de condicions, protegint el nostre teixit productiu.

13. Per a vosaltres, quins són els temes més importants a tractar a Espanya (polítiques més importants)?

Les prioritats les marquen els ciutadans, i fa temps que la preocupació principal és la immigració il·legal massiva i la inseguretat, acompanyades de l'habitatge i l'asfíxia fiscal.

14. Com hauria de ser l'educació a Catalunya?

L'educació hauria de ser en llibertat, sense activistes a les aules, enfocada en la meritocràcia i en la formació dels nostres alumnes.

15. Quina és la vostra relació amb l'Església? Quin paper creieu que ha de tenir la religió i l'Església a la societat?

Som un partit polític i creiem en la llibertat de credo. No reneguem de les nostres tradicions i arrels cristianes.

16. Què penseu de la relació que us atribueixen amb antics partits feixistes? Sou hereus del franquisme?

VOX va néixer fa 10 anys, i Franco va morir fa 49. Els únics que es passen el dia parlant de Franco són l'esquerra. Nosaltres tenim la mirada posada en el present i en el futur dels espanyols.

17. Sentiu que esteu marcant l'agenda política cada vegada més? És això positiu?

No marquem l'agenda política, simplement el temps ens dona la raó. Defensar el que vivim cada dia no respon a les elits ni als lobbies, com fan els altres.

18. Què penseu d'Aliança Catalana?

Coincidim en algunes mesures, però si alguna cosa ens caracteritza és la distància infinita amb els partits separatistes.

19. En temes municipals, al Vendrell: quines polítiques esteu proposant?

Al Vendrell vam entrar dos regidors de VOX en les últimes eleccions, el meu company i portaveu Antonio Moreno i jo mateix. Hem apostat per estar al costat de les polítiques que siguin un bé per al municipi i els vilatans. Sempre estarem al costat del bon fer en interès de la vila, i ho estem demostrant ple rere ple. No mirem sigles ni colors: quan s'ha de votar a favor, votem, sense amagar-nos. Busquem una bona relació amb les altres formacions polítiques, tant de l'oposició com del govern. Tot i això, al ple del cartipàs totes elles ens van dedicar paraules de rebuig, i patim un cordó sanitari. Però això no ens farà desistir de fer el millor per la vila.

Des del principi hem apostat per posar els problemes reals de la gent al centre. Apostem pel seu benestar:

- **Primera moció:** Vam presentar una moció per instaurar la llei NOVA contra l'assetjament escolar, un problema molt greu. Ens van votar en contra només perquè era VOX qui la presentava. Van donar l'esquena a molts alumnes del municipi que ho pateixen. El govern es va escudar en normes obsoletes vigents des del 2015.
- **Segona moció:** Vam proposar el recondicionament del cementiri municipal. La part nova no té un ferm transitable per a persones amb mobilitat reduïda o persones grans que tenen dificultats per caminar. Tampoc disposa de bancs per seure ni d'ombra per protegir-se del sol a l'estiu. Ens ho van rebutjar amb l'excusa que "s'està treballant en això".
- **Tercera moció:** Vam demanar el condicionament del ferm del conegut "Camí del Colesterol", amb càmeres de vigilància als accessos per garantir seguretat, prevenir el vandalisme i col·locar fanals per aprofitar millor el camí. Rebutjada també.
- **Quarta moció:** Vam proposar la creació i delimitació d'una platja per a gossos. Ens la van rebutjar per motius jurídics i legals, però es van

- comprometre a canviar la normativa abans de l'octubre. Ara, altres formacions s'apunten el mèrit d'aquesta proposta en pactar els pressupostos amb el govern. Això ens és indiferent, perquè l'objectiu és que El Vendrell disposi d'una platja per a gossos.

Continuarem amb el nostre objectiu: defensar als nostres ciutadans. Hem començat a poc a poc, estem aprenent, però fem passos segurs i escoltant les necessitats i problemes del municipi i dels vilatans. Cada cop més, notem una major aproximació cap a nosaltres. Ens demanen ajuda en temes com la seguretat, les ocupacions i els comerços. També ens contacten per queixar-se de la terrible pressió fiscal i sancionadora que pateixen per part del govern.

15. CONCLUSIONS

La nova ultradreta que està pujant als governs és la dreta radical populista, una ideologia extremista que encara que pot tenir similituds amb l'antic feixisme com els discursos populistes, l'autoritarisme o nacionalisme (nativisme), que és la ideologia actual. No arriba a ser el concepte del feixisme, perquè rebutja la via armada i els discursos de les races superiors a més d'una postura econòmica diferent.

Ara bé, malgrat que no sigui com abans, no significa que no siguin perillosos, perquè el meu treball m'ha servit per observar totes les polítiques que s'estan aplicant o es volen aplicar. Unes polítiques discriminatòries cap a tots els col·lectius minoritaris o no tradicionals com els immigrants, el feminisme, el col·lectiu LGTB... mitjançant discursos racistes, però adaptats als nous temps com és l'etnopluralisme, també discursos propis del passat o discursos conspiranòics on afirmen que tot el que fan els altres governs és per debilitar la pàtria.

Però no només es veuen afectats aquestes minories, sinó tota la població perquè una vegada la ultradreta arriba al poder observem que comença a debilitar la democràcia liberal reduint al màxim la separació de poders o la llibertat de premsa. Però no només això, sinó que estan negant realitats d'avui en dia (o no volen ficar remei) com és el cas del canvi climàtic, perquè si arriben al poder volen continuar amb un model que es veu que ja no funciona i que, per tant, no solucionaria el problema. Sumat a això també es veu una política econòmica on s'afavoreix als grans empresaris i amb mesures que tot i poden semblar bones com abaixar impostos, no t'expliquen com ho farien per continuar mantenint l'estat de benestar.

A més, hauríem de prendre consciència que tots els parits d'ultradreta tenen el mateix fonament i problemes malgrat que es troben algunes discordances i algun partit pugui arribar a un extrem, inclús més enllà que la resta.

Malgrat tot el que he dit, no s'ha d'obviar que aquest auge no és una histèria generalitzada de la gent on de cop i sobte tots han començat a ser radicals, sinó que s'ha de ficar molt d'èmfasi en la causa vertadera que és la baixada del nivell de vida i la incompetència dels governs actuals per solucionar-ho, perquè la gent vol viure bé i estan veient com des de la globalització tot el món idíl·lic on vivien s'ha anat esvaint sense trobar a cap partit que solucionés els problemes amb els quals convivim. Per tant, si observen un partit d'ultradreta que promet canviar la situació que s'està vivint, els seus vots aniran cap a ells. També és veritat que els mitjans de comunicació i xarxes socials estan influenciant una mica al debat i amplificant les idees de la ultradreta mitjançant notícies falses i això s'ha de combatre, però la gent no faria tant de cas si visqués bé.

Aquí enllaço amb les respostes que s'haurien de fer per evitar aquest auge, primer de tot no s'hauria de fer un discurs des dels altres partits on només agitin el fantasma quan veuen arribar a la ultradreta perquè la gent pensa: Quin problema hi ha en que sigui ultradreta si em soluciona els problemes? El que s'hauria de fer és un discurs proper a la població on s'expliqués totes les implicacions que porta que governi aquestes formacions perquè puguin veure els seus desavantatges.

Tot seguit, el més important seria que els partits tradicionals possessin de la seva part en solucionar els problemes recurrents de la gent incloent la immigració descontrolada però des d'un punt de vista constructiu; o també fer pactes entre les formacions no extremistes per evitar que arribin al govern i facin les seves polítiques o aconseguixin més visibilitat, i evitar comprar el marc d'alguns discursos. Perquè aquesta és una altra qüestió, si tu guanyes a la ultradreta amb el seu discurs no serveix per a res perquè t'estan marcant el que has de fer, ja que ho podem observar en alguns partits conservadors.

Per últim, vull recalcar que fent aquest treball m'he trobat amb diversos punts de vista i cap és millor que l'altre, sinó que entre tots els diversos pensaments es pot arribar a trobar una millora a l'hora d'entendre la ultradreta i combatre-la.

16. BIBLIOGRAFIA

- Aduriz, I. (2022, 16 mayo). Abascal recupera la teoría supremacista del «gran reemplazo» para lanzar la campaña andaluza. *ElDiario.es*. https://www.eldiario.es/andalucia/abascal-recupera-teoria-supremacista-gran-reemplazo-lanzar-campana-andaluza_1_8997304.html
- Arancón, F. (2023, Diciembre 21). ¿Qué es la ultraderecha? El Orden Mundial., from <https://elordenmundial.com/que-es-ultraderecha/>
- Barragán, C. (2019, 18 noviembre). ‘El arte de la guerra’; contra la ultraderecha: ‘Si presumes de superioridad moral, pierdes’; *elconfidencial.com*. https://www.elconfidencial.com/mundo/europa/2019-11-17/ultraderecha-receta-combatir-superioridad-moral-665_2334563/
- Barrachina, V. (2021, Abril 16). ¿Qué papel juegan los medios de comunicación en el auge de la extrema derecha? *La mar de Onuba*. <https://revista.lamardeonuba.es/que-papel-juegan-los-medios-de-comunicacion-en-el-auge-de-la-extrema-derecha/>
- Barro, C. (2024, 27 junio). De la lesbofobia de Meloni al recorte de las leyes trans y LGTBI+ de Ayuso: las amenazas al colectivo en Europa. *Público*. <https://www.publico.es/sociedad/lesbofobia-meloni-recorte-leyes-trans-lgtbi-ay-uso-amenazas-colectivo-europa.html#analytics-noticia:relacionada>
- Blanco, C. (2024, 7 junio). Jaume Graells: “La dreta i la ultradreta se la combat generant benestar a la població, no fent d’altaveu d’aquests partits” *L’Hdigital*. <https://lhdigital.cat/noticies/jaume-graells-erc-euia-la-dreta-i-la-ultradreta-se-la-combat-generant-benestar-a-la-poblacio-no-fent-daltaveu-daquests-partits/>

Cabanillas, F. (2022b, febrero 17). Un acercamiento a las «extremas derechas» y cómo responder de la mano del historiador Steven Forti. *ElDiario.es*.

https://www.eldiario.es/sevilla/acercamiento-extremas-derechas-responder-mano-historiador-steven-forti_1_8754450.html

Carrascón, I. (2023, 31 julio). De los decretos antiinmigración a las “zonas libres de ideología LGBTI”: las políticas de los gobiernos de extrema derecha en Europa. *Newtral*.

<https://www.newtral.es/gobiernos-ultraderecha-union-europea/20230728/>

Castellà, H. (2017). *L'extrema dreta, un fenomen europeu: anàlisi de la presència i impacte de la nova extrema dreta a Europa i als Països Catalans*. Fundació Josep Irla.

Castro, I. (2024, 20 septiembre). Von der Leyen aúpa a la extrema derecha de Meloni a una vicepresidencia de la Comisión Europea. *ElDiario.es*.

https://www.eldiario.es/internacional/von-der-leyen-aupa-extrema-derecha-meloni-vicepresidencia-comision-europea_1_11658903.html

Casquete, J. (2024, Juny 12). ¿Por qué crece la extrema derecha en Europa? *The Conversation*.

<https://theconversation.com/por-que-crece-la-extrema-derecha-en-europa-232191> Català, E. F.

(2024, 31 julio). La influencer Roro, señalada como representante del fenómeno Tradwife y de utilizar la «foundie baby voice». *Ara En Castellano*.

https://es.ara.cat/gente/hoy-wl-pablo-pedido-roro-influencer-senalada-abanderar-fenomeno-tradwife_1_5104558.html

Cómo Benito Mussolini condujo a Italia al fascismo y por qué su legado perdura hoy en día.

(2022, Octubre 14). *National Geographic*.

<https://www.nationalgeographic.es/historia/benito-mussolini-ascenso-caida-re-cuerdo>

El País. (2023, 30 junio). *ORGULLO: Así amenaza el auge de la ultraderecha los derechos LGTBI*

en la Unión Europea / EL PAÍS [Vídeo]. YouTube.

https://www.youtube.com/watch?v=v2Eyu0yW_fw

El Tercer Reich en profundidad. (n.d.). Enciclopedia del Holocausto.

<https://encyclopedia.ushmm.org/content/es/article/third-reich>

Espinosa Aliaga, C. M., & Serrano Ocampo, I. (2023, Maig 10). El auge de la extrema derecha en

Europa.

<https://www.uclm.es/-/media/Files/C01-Centros/CEE/Trabajos-becarios/Trabajos>

[osalumnos/El-auge-de-la-exbueno.ashx](https://www.uclm.es/-/media/Files/C01-Centros/CEE/Trabajos-becarios/Trabajos)

Euronews. (2021, 15 junio). Prohibido hablar de homosexualidad en las escuelas húngaras.

Euronews.

[https://es.euronews.com/2021/06/15/prohibido-hablar-de-homosexualidad-en-las-escuelas-](https://es.euronews.com/2021/06/15/prohibido-hablar-de-homosexualidad-en-las-escuelas-hungaras)

[hungaras](https://es.euronews.com/2021/06/15/prohibido-hablar-de-homosexualidad-en-las-escuelas-hungaras)

Fascismo Italiano. (s.f.). Portal Académico cch.

<https://e1.portalacademico.cch.unam.mx/alumno/historiauniversal2/unidad2/re>

[gimenes_totalitarios/fascismo_italiano](https://e1.portalacademico.cch.unam.mx/alumno/historiauniversal2/unidad2/re)

Fernández Ros, J. M., González Salcedo, J., & Ramírez Aledón, G. (2022). *Història del món*

contemporani (1 Batxillerat ed.).

Forti, S. (2021, Juny 12). Manual de instrucciones para combatir a la extrema derecha. *Ctxt.es*.

Lopez, V. (2024, Març 14). La extrema derecha se cuela en los móviles de la gente joven a golpe de 'fachatuber'. *Diario Público*. <https://www.publico.es/politica/extrema-derecha-cuela-moviles-gente-joven-go-lpe-fachatuber.html>

Majó Garriga, A. (2020). *Set de mal: desxifrant el feixisme del segle XXI*. Pagès Editors.

Maldita.es. (2022, 17 junio). ¿Qué sabemos sobre si "Sánchez y sus socios" han presentado una iniciativa en el Congreso para "ilegalizar a Vox"? *Maldita.es - Periodismo Para Que No Te la Cuelen*. <https://maldita.es/malditobulo/20220617/PSOE-supuesta-iniciativa-ilegalizar-Vox/>

Montefort, F., & Macdougall, J. (2024, Juny 11). How will gains by the far right affect the European Parliament and EU? *Chatham House*. <https://www.chathamhouse.org/2024/06/how-will-gains-far-right-affect-european-parliament-and-eu> (Montefort & Macdougall, 2024)

Mudde, C. (2020). *Ultradreta : Decàleg per entendre d'on ve i on va l'onada que amenaça la democràcia* (O. Gil Pujol, Trans.). Edicions Saldonar.

Juste, A. (2021, Maig 20.). Radiografía de los medios de comunicación de la extrema derecha en España. *Al Descubierto*. <https://aldescubierto.org/2021/05/20/radiografia-de-los-medios-de-comunicacion-de-la-extrema-derecha-en-espana/>

¿Por que odiaba Hitler a los judios? (n.d.). Anne Frank House. <https://www.annefrank.org/es/anne-frank/en-foco/por-que-odiaba-hitler-los-judios/>

¿Por qué los judíos fueron objeto de la persecución y el exterminio? (n.d.). About Holocaust.

<https://aboutholocaust.org/es/facts/por-que-los-judios-fueron-objeto-de-la-persecucion-y-el-exterminio>

Poyatos, P. G. (2024a, julio 9). ¿Cuáles son los doce partidos que forman en la Eurocámara el grupo ultraderechista Patriotas para Europa? *La Razón*.

https://www.larazon.es/internacional/cuales-son-doce-partidos-que-forman-eurocamara-grupo-ultraderechista-patriotas-europa_20240709668ceef8099c890_00156a063.html

Rincón, E. (2023, Febrer 16).

https://x.com/EmmaRincon/status/1626341119750545409?ref_src=twsrc%5Etfw%7Ctwcamp%5Etweetembed%7Ctwterm%5E1626341119750545409%7Ctwgr%5E3ee1b721cb9be3edb6a3a842a7279728006c1eda%7Ctwcon%5Es1&ref_url=https%3A%2F%2Fwww.larazon.es%2Factualidad%2Fgiorgia-meloni

Serrano, A. (2024, Maig 30). ¿POR QUÉ LA OPOSICIÓN A LA AGENDA 2030?

Sistema Digital.

<https://fundacionsistema.com/por-que-la-oposicion-a-la-agenda-2030/> Saavedra, M., &

García, N. (2024, 30 junio). Las mil caras de la ultraderecha global:

del libertarismo de Milei al proteccionismo de Le Pen. *El Periódico de España*.

<https://www.epe.es/es/internacional/20240630/mil-caras-ultraderecha-global-libertarismo-104380616>

Val, Á. (2024a, julio 8). ¿Qué es y qué defiende Patriotas por Europa, el nuevo grupo del Parlamento Europeo al que se han unido Vox y L. *La Razón*.

https://www.larazon.es/internacional/que-que-defiende-patriotas-europa-nuevo-grupo-parlamento-europeo-que-han-unido-vox-pen_20240708668bf72f099c_890001544447.html

Viana, I. (2020, 19 marzo). El controvertido nacimiento de la «extrema derecha» en la Revolución Francesa, más allá de Mussolini. *Diario ABC*. https://www.abc.es/historia/abci-controvertido-nacimiento-extrema-derecha-revolucion-francesa-201812040238_noticia.html

X.com. (s. f.). X (Formerly Twitter). <https://x.com/orriolsderipoll/status/1372180503516823552>

30 de enero de 1933: ascenso de Hitler al poder. (n.d.). Instituto de Relaciones Internacionales Universidad Nacional de la Plata. <https://www.iri.edu.ar/index.php/2020/01/30/30-de-enero-de-1933-ascenso-de-hitler-al-poder/>